

ବାସରାଜା ଗଡ଼

ଲେଖକ
ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

୧୯୨୭

ଦାସରଜା ଗଢ଼

.

ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ଦାସରାଜା ଗଡ଼

ଲେଖକ : **Author :**
ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର **Sri Gokul Chandra Mishra**

ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ : •© **Copy-right reserved by :**
ସର୍ବସ୍ୱତ୍ୱ ଲେଖକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂରକ୍ଷିତ **Copy-right reserved by the Author**

ପ୍ରକାଶକ : **Publisher :**
ଶ୍ରୀମତୀ ଶାନ୍ତିମୟୀ ମିଶ୍ର **Smt. Shantimayee Mishra**
ଗ୍ରାମ - ତାମରା **At - Tamara**
ପୋ.ଅ - କାନପୁର **P.O. : Kanpur**
ଜିଲ୍ଲା - କଟକ, ଓଡ଼ିଶା **District - Cuttack, Orissa**

ପ୍ରକାଶ କାଳ : **Publish Time :**
ଶ୍ରୀ ରୁକ୍ମିତା ୧୯୯୮ **Shreegundicha 1998**

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ : **First Edition :**
ଏକ ହଜାର **One Thousand**

ମୁଦ୍ରଣ : **Printer :**
inteCAD **inteCAD**
442, Sahid Nagar **442, Sahid Nagar**
Bhubaneswar-7 **Bhubaneswar-7**

ମୂଲ୍ୟ : ୪୦.୦୦ **Price : 40.00**

ପଦେ ଅଧେ

ଜଗତଜନନୀ କରୁଣାମୟା ଉଗବତାଙ୍କ ଅପାର କୃପାରୁ ନାଗାରା (ନାଗ୍ରୀ) ରାଜ୍ୟ-ଅଞ୍ଚଳ
ଏତିହ୍ୟରୁ ସାମାନ୍ୟ ଧୂଳିକଣିକାକୁ ଆଧାର କରି “ସିଂହାବଲୋକ-ନାଗରା-ଦାସରାଜା ଗଡ଼”
ପୁସ୍ତକଦ୍ୱୟ ରଚିତ ହୋଇଅଛି।

ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କ ଅମର ବାଣୀ ଯଥା :

“ମହତ ନିଧନେ

ସେ ମହତ ସ୍ଥାନେ

ପଡ଼ିଥିଲେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଧୂଳିକଣିକା

• ଉକତି ଆଦର

କରେ ଯେ ତାହାର

ସେ ଦିଏ ମହତ ହୃଦୟ ଶିକ୍ଷା ।”

(କାରା କବିତା - ବନ୍ଦୀର ସ୍ୱଦେଶ ଚିନ୍ତା)

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ

ପଣ୍ଡିତ ଗୋବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କ ଉତ୍ତର ଭାବ ଲେଖକ ଉଲ୍ଲିଖିତ ନିଜ ରଚିତ ପୁସ୍ତକଦ୍ୱୟରୁ
ଅନୁଭବ କରି ପୁଣ୍ୟାତ୍ମାଙ୍କ ପଦାରବିନ୍ଦରେ ଭକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ସ୍ଥାପନ ପୂର୍ବକ ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ଭବିଷ୍ୟତ
କାମନା କରୁଅଛି।

“ସିଂହାବଲୋକ-ନାଗରା” ସବୁରେ ଥିବା ଦାସରାଜାଗଡ଼ ସ୍ମୃତିକୁ ଉଜ୍ଜୀବିତ କରି
ଅଠେଇଶତମ ବ୍ୟାସଦେବ ମହର୍ଷି କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଉତ୍କଳର ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମରେ
ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସତ୍ୟତାକୁ ସର୍ବାଗ୍ରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଲେଖକ “ଦାସରାଜାଗଡ଼”
ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଛି।

ଉପୋଦ୍ଘାତ, କୃଷ୍ଣଦ୍ୱୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବ - ଜନ୍ମ, ବିବର୍ତ୍ତନର ଶରବ୍ୟ ଦାସରାଜାଗଡ଼,
ପରିଶିଷ୍ଟ ଏବଂ ପରିଶିଷ୍ଟର ପରିଶେଷାଦି “ଦାସରାଜାଗଡ଼” ଅଙ୍ଗମଣ୍ଡଳ କରି ଅଛନ୍ତି।

“ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ବିବରଣୀ ସୁଧୀ ଆଲୋଚକ ବୃନ୍ଦ ଇଂରାଜୀ, ଓଡ଼ିଆ,
ସଂସ୍କୃତ ଓ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ ନିଜ ନିଜର ଅଭିମତ ପ୍ରଦାନ କରି ପୁସ୍ତକର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ସାକାର କରି
ଅଛନ୍ତି।

ପରିଶିଷ୍ଟର ପରିଶେଷରେ ଲେଖକ ନିଜର ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ
ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କୁ ପ୍ରଣତି ଜଣାଇ ଧର୍ମ ସଂସ୍ଥାପନର କାମନା କରିଅଛି।

॥ ଉଡ଼ି ॥

ରାଉରକେଲା

ବିନୀତ

ବିଜୟା ଦଶମୀ

ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ

ସର୍ବଶ୍ରୀ ଦେବୀନନ୍ଦ ଅମାତ (ପୂର୍ବତନ ଲୋକସଭା ସଦସ୍ୟ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼), ଅଧ୍ୟାପକ ସଂକର୍ଷଣ ଜେନା, ଡକ୍ଟର ଜାନକୀ ବଲ୍ଲଭ ମହାନ୍ତି (ଭରଦ୍ୱାଜ), ଅଧ୍ୟାପକ ଡକ୍ଟର କୈଳାସ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ, ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ରବିନ୍ଦ୍ର ନାଥ ନାୟକ, କବି ପାଣିଆର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, କବି ହରିହର ପଣ୍ଡା, ପଣ୍ଡିତ ଶିବରାମ ମହାପାତ୍ର, ଡକ୍ଟର ଅର୍ଜୁନ ଶତପଥୀ, ସୁଲେଖକ ଉଦୟନାଥ ରଥ (ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ କାରାଗାର ଅଧୀକ୍ଷକ), ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଡକ୍ଟର ଅଶ୍ୱିନ କୁମାର ପଣ୍ଡା, ରାଉରକେଲା ଉଦ୍‌ଯାତ କାରଖାନା ପରାମର୍ଶନା ଅଫିସର ରାମ ପ୍ରସାଦ ସାହୁ, ବିଦଗ୍ଧ ସୁଧାକୃନ୍ଦ ‘ସିଂହାବଲୋକନ’ ନାଗରୀ ଏବଂ ‘ଦାସରାଜାଗଡ଼’ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ଅଭିମତ ପ୍ରଦାନ କରି ଲେଖକଙ୍କୁ ବାଧ୍ଯତ କରି ଅଛନ୍ତି।

‘ଦାସରାଜା ଗଡ଼’ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାହୁତି ଦେବାରେ ଲେଖକଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିବା ସୁଧାକୃନ୍ଦ ଯଥା - ସର୍ବଶ୍ରୀ ପ୍ରସାଦକ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ପଣ୍ଡା (ଜବାପାଟଣା), ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦକ ଦିଲ୍ଲୀପ ରାୟ, ଭ୍ରମ ସଂଶୋଧନ ଓ ପଦଟୀକାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବା ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ତଥା ଉତ୍କଳୀୟ ଭାଷା ସଂସ୍କୃତିର ନିଜ୍ଜକ ସେବକ ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ଦାସ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବା ବିମଳା ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଫକୀର ମୋହନ ନାୟକ (ସେମେରୀ), ବଂଶୀଧର ବାରିକ, କବି ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ବେହେରା, ମୂରଲୀଧର ପ୍ରଧାନ, କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ପରମାଶିକ, ଶିକ୍ଷକ ଦାଶରଥୀ ରାଉ (ବଲାଶି), କ୍ଷୀରୋଦ କୁମାର ମିଶ୍ର, କବି ଅନିଳ କୁମାର ଦାଶ, ସାହିତ୍ୟ ସେବକ ବଳରାମ ଦାଶ, ଅଗ୍ନିସ୍ତୁଳିଙ୍ଗ ସମ୍ପାଦକ ସୁଦର୍ଶନ ମହାପାତ୍ର, ଉତ୍ତର ସମ୍ପାଦିକା ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲିତା ନାୟକ, ଶ୍ରମିକ ସମାଜର ସମ୍ପାଦିକା ଶ୍ରୀମତୀ ଶକୁନ୍ତଳା ଦାଶ ଏବଂ ‘ଦାସରାଜା ଗଡ଼’ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ ନିମିତ୍ତ ଦାନ ସହିତ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇଥିବା ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରେମୀ ଜନସାଧାରଣ, *intoCAD*, 442, Sahid Nagar, Bhubaneswar-7 ର ମୁଦ୍ରାକର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସନ୍ନ ଦାସ ଏବଂ ଶ୍ରବେୟ ପୁରୁରା ଶ୍ରୀ ବିଧୁ ଭୂଷଣ ମିଶ୍ରଠାରେ ଲେଖକ ଗଭୀର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସୁଖୀ ନିରାମୟ ଦୀର୍ଘ ଜୀବନ କାମନା କରୁଅଛି ।”

ବିନୀତ

ଲେଖକ

Sri Debananda Amat
Ex-M.P., Sundergarh
and
President, Inter Provincial
Bhuyan Maha Sabha (Bihar,
Madhya Pradesh and Orissa)

At/Po - Balani
Via - Lathikata
Dist - Sundargarh
Pin - 770 037
Orissa

MESSAGE

I have gone through the manuscript compiled by Kabi Shree Gokulchandra Mishra, entitled as "DAS RAJA GARH", with the active co-operation of Kabi Arjun Raj and Shri Phasiar Acharya Head Master of Dalki High School. Though in precise, Kabi Shri Mishra has engaged himself for the last many years in research work connected with the early history of this Ex-Nagra Estate and taken a predominant part in the collection and decipherment of the copper-plate inscriptions of the ancient Zamindary of Nagra Estate. It is therefore very logically and historically important as a large number of materials has been collected. He has undertaken the task of piecing together the scattered fragments of the events, which culminated in the existence of "DAS RAJA GARH". This ancient Das Raja Garh flanked by the present village of Chhend and the abandoned TISCO dolomite quarry is situated on the left bank of river Koili on the confluence of rivers Sankh, Koili and Saraswati.

To borrow from the history of Upper - Palaeolithic age the entire present Western Orissa comprising of Garjat States was known as Arbi (Jungle) Rajya. Even till recently it was called "Garjat Andhari Mulak" (Dark Area). Here every event was wrapped up and shrouded under the cover of darkness. Even the Magadha Emperor Ashok did not conquer this area in 261 B. C. During the Gupta period this area was known as Mahakanta and later on it was named Mahakoshala. The history of Gupta Empire "HARISENA PRASASTI" reveals so.

However, Shri Gokul Chandra Mishra through his effort tried to bring the events to limelight, where the materials are so scanty and numerous gaps have to be filled-in by intelligent guess work. It is to be expected that the conclusions of the pioneer worker, in the field, will meet with universal acceptance in all respect. Shri Mishra have had prolonged discussion, deliberation, argumentation and conducted research works. By doing so he has rendered valuable service by arranging the available materials in a connected form and indicating the inferences which he has drawn from it. It is to be hoped that the book will receive attention, which it deserves from all who are interested in rescuing the ancient history of "DAS RAJA GARH" from oblivion.

Wishing all success in his noble endeavour.

(DEBANANDAR AMAT)

27-6-95

(Debananda Amat)
Dt. 27.6.95

**Opinion on the Book
"DAS RAJA GARH"**

History is a source of perpetual inspiration to the future generation as it unfolds the cultural glory and heritage of a nation in a systematic and chronological manner. The living memory of the bygone ages and of great many generations is preserved on the pages of history for future scrutinisation and imitation. Man comes and passes by but history goes on telling the living story of the rise and fall of different civilisations. The past history of Orissa in general and western Orissa in particular is shrouded in mystery and impervious darkness. Due to lack of adequate authentic materials, it is very difficult on the part of the scholars to discover that precious bygone history from oblivion. In spite of this fundamental obstacle, many scholars and writers have attempted to remove the veil of darkness with the scanty material available so far at their disposal.

In this connection, the research work of Sri Gokul Chandra Mishra on "DAS RAJA GARH" is noteworthy and praiseworthy while viewed in a broader perspective. The author's previous work "Nagara" published in the year 1992 consisting of five chapters brought to light the brief history of Nagara State, its inhabitants, estate details, festivals, rites and rituals, customs and traditions and it has touched the intellectual and cultural horizon of the scholars to a great extent being a subject matter of discussion.

In the moral and spiritual history of our nation, the Mahabharat occupies a predominant position. Regarding its importance Dr. K. M. Munshi remarks, "The Ramayan and the Mahabharat underwent recessions from time to time and became the one irresistible creative force which has shaped the collective spirit of the people." The greatest historian B. N. Luniya also brings the importance of the epics in the following words, "The two epics the Ramayan and Mahabharat are important and sacred epics of India. Probably no literary work secular in its origin has ever produced so profound an influence on the Indian life and culture as these two epics." The Mahabharat of Vyasadeva is a unique piece of work in the whole range of human history which depicts the war between good and evil in which the good wins and the rule of Dharma is finally established. This epic is regarded as the true history of India, history not of political events but of urges and aspirations, morality and integrity, efforts and purpose of the nation. It is our moral duty to open that endless panorama and get a glimpse of the life and achievements of that celebrated saint poet Vyasadeva so as to enhance the dignity of Indian culture. This sacred and painstaking work has been undertaken by Sri Mishra who has devoted his time

and energy to bring to light the sacred spot 'Vedavyasa' and 'Dasrajagarh' situated near the industrial city Rourkela.

History is not legend but like the existence of fire in the heap of ashes, one can extract historical elements from legends. This truth is really exemplified in connection with determining the birth place of the greatest poet Vyasadeva. The birth place of Krushna Dwaipayana Vyasadeva is the Vedavyasa situated on the confluence of the river Sankha, Koel and Saraswati, a place having spiritual significance. This place is closely associated with 'Das Raja Garh' situated near the east bank of the river Koel. As per the accounts of the sacred literature, Parasara the 26th Vyasa while crossing the Punya river for the purpose of meditation by the help of the daughter of the fisherman fell in eternal love with her. But the fisherman's daughter Matsyagandha had not attained maturity that stood as a great bar to fulfil his passion. Hence Parasara brought her to the stage of maturity by his esoteric power and created fog during the day time to satisfy his cherished dream of loving the girl. Matsyagandha was made Jojanagandha and she granted 'Rati' to Parasara. As a result in a sacred moment of Akshaya Trutiya in the month of Mesha a child was born in the Jamuna Dwipa who was named as Krushna Dwaipayana by Parasara. Jojanagandha assumed the name Satyabati. This Satyabati or Matsyagandha was really the daughter of Dasrāja who had established his palace in the east side of the river Koel (Yamuna). Because while going for Mrugaya (Deer hunting) observing the mating scene between the deer couple Dasrāja could not control himself. As a result his Biryā fell on the Siari leaf and finally fell on the punya river (Mahanadi) being scattered by the Bajapakhi (bird). The Raghaba fish took this Biryā and gave birth to a son and a daughter. The son was kept by Dasrāja and the daughter was brought up by the fisherman (Kaivarta).

As the fisherman grew old, his adopted daughter Matsyagandha was sailing the boat everyday to earn something for her family.

Vyasa was brought up by Parasara and Satyabati in the Vedavyasa hill and in future started penance near the Rock of Vedavyasa cave known as Brahmabedi. Then he created sacred literature like Astadasha Purāṇ and thereby enriched the spiritual history of India. The Mahavir mountain, Vedavyasa Ashram, Parasara Ashram at Jharia hill, Dasarajagarh, Gautama Ashram, Vedavyasa Jagannath and Srirama temple, Vedavyasa Sibalaya, Vyasakunda, Saraswati Stream, Jamuna patha all these geographical spots near Rourkela undoubtedly give substantial proof that Vedavyasa of Rourkela is the birth place of Krushna Dwaipayana Vyasa. Celebrated Oriya poet Jagannath Das in his 'Gupta Bhagabat', Dinakrushna Das in his 'Nama Ratna Gita', Gangadhar Meher in his 'Kabita Kallola', Bhuyan poet Arjun Raj in his 'Nagara Mata Mahatma' have given conclusive proof regarding the historicity of Vedavyasa.

'Das Raja Garh' is however the strongest proof before the scholars situated on the opposite side of the Vyasapitha to strengthen the historicity of the birth place of Vyasadeva.

The Garh was surrounded by different types of trees like Sala, Peepal and Bamboo situated in the midst of natural beauties and grandeur. A narrow Garh Khai stretching from east to west and piercing into the river Koel is still present as a witness of that historical and legendary spot. The rocks and stones

found on both sides of the Garh Khai reveal the antiquity of Das Raja Garh. The Garh Devi was installed in the southern direction of the Garh Khai on the heap of maund in the midst of tall trees. A portion of the garh is now identified with the village 'Chend'. The predecessors of Govind Sha were the protectors of this garh. The adjacent area of Dasarajagarh is dominated by fishermen clan and their culture corresponds to the Kaivarda culture of Dasarajagarh; But it is a matter of great concern that at present some intruders are going to establish their domination on this historical place through the installation of industries. If this process of domination and rapid industrialisation continues, this historical and legendary place will lose its vitality and naturally it will have an adverse effect on our cultural glory and greatness. Time has come when we shall come forward to protect this sacred spot from the grip of the intruders and protect our glory that is going to be eliminated. I had the opportunity to visit this area in the company of the author Sri Gokul Chandra Mishra, educationist Sri Phasiar Acharya and Sri Ram Prasad Sahoo recently. After beholding the site and its geographical location, I am spellbound by its spiritual attraction and serenity. I am confident that the history of Dasarajagarh and Vedavyasa pitha will certainly elevate our culture and receive universal attention.

It is a matter of great pride that this glorious and noble task has been undertaken by the eminent scholar Sri Gokul Chandra Mishra who has endeavoured a lot to highlight this spot through the publication of the book "Dasrajagarh". The esteemed author has not only presented vital proofs but also tried to strengthen his proofs by collecting the opinions of some intellectuals and old men having wide experience in this context. The collected datas and information are systematically presented so as to bring out the historical importance of the spot. I extend my heartfelt gratitude and profound felicitation to Sri Mishra who in the midst of all his personal problems has dedicated himself for the purpose of creating consciousness among the people relating to the spiritual sanctity and significance of 'Das Raja Garh. In this connection, archaeological excavation is inevitable which will accelerate the process of opening the real mystery of the spot. It is the sacred duty of our Government to protect and preserve the spot from external domination.

The author will consider his labours amply rewarded if this book "Das Raja Garh" brings consciousness among the lovers of Indian culture to recover the glory of this legendary spot from extinction. A state-level "Investigatory Committee" consisting of historians and intellectuals should be formed to place demands before the authority towards the protection and preservation of the spot.

I am extremely thankful to the author for giving me an opportunity to present a few lines on the book "Das Raja Garh" and Simultaneously, extend a note of deep appreciation in favour of Sri Mishra towards his immense contribution in elevating and protecting the culture of western Orissa.

(Sankarsan Jena)

Dt. 8.2.96

ଡକ୍ଟର ଜାନକୀ ବଲ୍ଲଭ ମହାନ୍ତି (ଭରଦ୍ବାଜ)ଙ୍କ ପତ୍ର

ଗୀତିକା

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨

ତା ୪.୯.୯୭

ପ୍ରିୟ ଗୋକୁଳ ବାବୁ;

ଆପଣ ଏତେ ଦୂରକୁ ଆପଣଙ୍କ ରଚିତ “ସିଂହାବଲୋକନ” ଓ “ନାଗରା” ପୁସ୍ତକ ଦୁଇଟି ନେଇ ଆମ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ। ମାତ୍ର ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ - ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ। କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାର ସୁଯୋଗ ବି ମିଳିଲା ନାହିଁ ଜାଣେନା, ପୁଣି କେବେ ଦେଖା ହେବ ବା ନ ହେବ, ଯଦି ପୁଣି ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସନ୍ତି ମୋତେ ଲେଖିବେ ।

ସରକାରୀ କାମରୁ ମୋର ଅବସର ନେବା ଦଶବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହୋଇଗଲାଣି। ଦୂର ଯାଗାକୁ ପ୍ରାୟ ମୁଁ ଆଉ ଯାଉନାହିଁ ତଥାପି ପୂର୍ବ ସଂସ୍କାର ବଶତଃ ଲେଖା ପଢ଼ାରୁ ବିରତ ହୋଇ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କ ବହି ଦୁଇଟି ଏତେ ଅକର୍ଷଣୀୟ ମନେ ହେଲା ଯେ ମୁଁ ଏଇ ଦୁଇ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ଏକ ପ୍ରକାର ପଢ଼ି ଶେଷ କରି ଦେଇଛି। କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଆପଣ ନାଗରା ଓ ରାଉରକେଲା ଅଂଚଳର ମହାଉପକାର ସାଧନ କରି ଅଛନ୍ତି - ଏଇ ପୁସ୍ତକ ଦୁଇଟି ରଚନା କଲି। ଏହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଲୋକ ସଂସ୍କୃତିର ଗବେଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁ ଉପାଦାନ ଯୋଗାଇବା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ ଯାହାହୋଇ ପାରିଥାନ୍ତା, ତାହା ଆପଣ ଏକାକୀ ସ୍ୱାୟତ୍ତ ଅଧ୍ୟବସାୟ ଓ ନିଷ୍ଠାବଳରେ ସଂପାଦନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ଆପଣ ଧନ୍ୟବାଦାର୍ଥୀ। ଏକା ମୋର ନୁହେଁ ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତିପ୍ରେମୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ। ବିଶେଷତଃ ଆପଣ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଯେଉଁ ପୋଥି ମାନଙ୍କର ସର୍ତ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏହା ମୋତେ ଖୁବ୍ ଉପାଦେୟ ମନେହେଲା। ଏ ସଂପର୍କରେ ମୁଁ ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ପରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ପତ୍ରଲେଖ କରିବି। ପ୍ରାଚୀନ ଗୀତି ସାହିତ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ମୁଁ ଅତୀତରେ ଗବେଷଣା କରିଥିଲି। ସେ ସଂପର୍କରେ ମୋର କେତେକ ବହି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବ ଆପଣ ହୁଏତ ଜାଣିଥିବେ। ମାତ୍ର ସେ ଦିଗରେ ଅଧିକ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ମୁଁ ଆଉ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ। ସମ୍ଭବତଃ ପ୍ରେରଣା, ଉତ୍ସାହ ଓ ସହଯୋଗର ଅଭାବରୁ ।

ଯାହା ହେଉ, ଆପଣ ବହୁ ଅଜ୍ଞାତ ବିଷୟକୁ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣି ପାରିଛନ୍ତି ଏହା ଅତୀବ ଆନନ୍ଦପ୍ରଦ। ଏଥିପାଇଁ ଆପଣ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତି ସହିଥିବେ - ଏ ବହି ହାତରୁ ଛପାଇ ଏସବୁ ବହିର ବିକ୍ରିହେବା ଏକ ସୁସାଧ୍ୟ ବିଷୟ ବୋଲି ମନେ ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶାର ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିରୋ ଉଚ୍ଚାବାନ ଆପଣଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ, କର୍ମପ୍ରବଣ ରଖନ୍ତୁ ଏହାହିଁ କାମନା କରୁଛି।

॥ ରଚି ॥

ଶୁଭାନୁଧ୍ୟାୟୀ

ଜାନକୀ ବଲ୍ଲଭ ମହାନ୍ତି

ଡକ୍ଟର କୈଳାସ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟାପକ

ବି.ଜେ.ବି କଲେଜ

ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୧୪

ତା ୨୨.୧୦.୯୨

ପ୍ରିୟ ମହାଶୟ, ପ୍ରଣାମ ଜାଣନ୍ତୁ।

ଆପଣଙ୍କ ରଚିତ ନାଗରା ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛି। ଆଞ୍ଚଳିକ ସ୍ତରରୁ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ, ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଗବେଷଣା ଚାଲିଛି। ଅତୀତର ଅନେକ କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ନିକଟରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟସନ୍ଧାନ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି। ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇଁ ଇତିହାସର ଏଇ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ପାଠକ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ ରହିବ। ନାଗରା ପୁସ୍ତକରେ ଆପଣ ନାନା ଉପାଦାନ ସଂଯୋଗରେ ଅତୀତକୁ ଦେଖିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି। ଜନଶ୍ରୁତିର ଅତୁଆ ଧାରା କେବେ କେବେ ଗବେଷକକୁ ଦିଗଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇ ଦେଇଥାଏ; ତେବେ ସତ୍ୟକୁ ଚାହା ମଧ୍ୟରୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ। ଏଦିଗରେ ଆପଣଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରଶଂସନୀୟ।

ଆପଣଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ନାଗରା ଅତୀତ ସଂପର୍କରେ ବହୁ ଉପାଦେୟ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ; ଏହା ଓଡ଼ିଶା ଇତିହାସର ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ କଲେକ୍ଟର ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ। ତେବେ ଜନଶ୍ରୁତିକୁ ଐତିହାସିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିବେଚନା କରିବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗବେଷକ ଆପଣଙ୍କ ପୁସ୍ତକରୁ ତଥ୍ୟ ନେଇ ହୁଏତ ଅଧିକତର ହୋଇ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି ଚାଲିବ। ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆପଣ ପୁସ୍ତକ ଏକ ଦିଗବାଣେରୀ ହୋଇପାରେ।

ନାନା ଜନଶ୍ରୁତି ତଥା କିଛି ଐତିହାସିକ ଉପାଦାନରେ ସମ୍ଭବ ଆପଣଙ୍କ ରଚିତ ନାଗରା ପୁସ୍ତକ ଗବେଷକ/ସତ୍ୟସନ୍ଧାନୀ ନିକଟରେ ଉଚିତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ/ଆକଳନ ହେଲେ, ସତ୍ୟର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଯିବ। ଏହା ଅବଶ୍ୟକ କାଳର ପରିଚୟ ପତ୍ର। ତେବେ ଜଣେ ଗବେଷକ ହିସାବରେ ଏ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ଜନଶ୍ରୁତି ସଂପର୍କିତ କିଛି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା ପ୍ରୟୋଜନ ବୋଲି ଚିନ୍ତାକରେ (ବିଶେଷତଃ ବେଦବ୍ୟାସ ସଂପର୍କିତ ବିବରଣୀ)

ଆପଣଙ୍କର ଗଭୀର ନିଷ୍ଠା ଆଗ୍ରହ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ ଆମକୁ ପ୍ରବଳ ଆନନ୍ଦିଏ। ଅଧିକ ସତ୍ୟସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ।

ସପରିବାର ଆପଣଙ୍କର କୁଶଳ କାମନା କରି ରହିଲି।

କୈଳାସ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ମୋର ଦି'ପଦ କଥା

କବି ଶ୍ରୀଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ରଙ୍କର 'ଅର୍ଘ୍ୟକୁସୁମ' ପ୍ରଥମ କବିତା ପୁସ୍ତକ, “ସିଂହାବଲୋକ” ଦ୍ଵିତୀୟ ଐତିହାସିକ କାବ୍ୟ 'ନାଗରା' ତୃତୀୟ ଅନୁସଂଧାନ ମୂଳକ ରଚନା ମୁଁ ସବୁର ପାଣ୍ଠିକି ପାଠ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରି ପ୍ରୀତ ହୋଇଛି । ତାରିଫ କରିଛି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ବହୁ ପଠିତ ତଥା ଆଦୃତ-ରଚନା-ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି, ତଥା କବି-ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଅନୁକୂଳାଚରଣ କରି ଆସୁଛି । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରଚନା ସରଳ, ସ୍ପଷ୍ଟାକରଣ ଭାବୋଦ୍ଦୀପକ ଓ ଅନୁସଂଧାନ ସାପେକ୍ଷ । ଉତ୍କଳୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଗତିଧାରା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସଚେତନ ପାଠକଙ୍କୁ ଐତିହ୍ୟ ପରାୟଣ କରାଇବାରେ ଯଥୋଚିତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କ୍ଷମତା ରଚନାରେ ନିହିତ ଥିବାର ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି ।

ଆବହମାନ କାଳରୁ ଗାଙ୍ଗପୁର ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ଗଣ୍ଠ, ଭୂୟାଁ, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବିଶ୍ଵଆ ସମାଜର ଜନସାଧାରଣ ବିପରି ସଂସ୍କୃତି ପରାୟଣ ଥିଲେ ତାହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ କବି ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ୧୯୮୧ ମସିହାରୁ ଲଗାତର ଭାବେ ରାଉରକେଲା ସନ୍ନିକଟ ବିଭିନ୍ନ ଗାଁ ଗଣ୍ଡା ଭ୍ରମଣ କରି ବିଶ୍ଵସ୍ଥରାବରେ ଅଧିବାସୀଙ୍କ ସହ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ପାରିଛନ୍ତି ଓ ଫଳଶ୍ରୁତି ରୂପେ ଅନେକ ଜନଶ୍ରୁତି ଓ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଆଦି ଗୋଟାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚାଖଣ୍ଡ ଭୂମି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ଉତ୍କଳୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଗନ୍ତାଘର । କବି ମିଶ୍ରଙ୍କର ସାହିତ୍ୟିକ ମନୋଭାବର ତାତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରତିଫଳନରେ ତାଙ୍କ ରଚନା ଭାସୁର ହୋଇଛି ।

ଆଜି ହୁଏତ ଅବସ୍ଥା ଭିନ୍ନ ହୋଇ ଯାଉଛି । ନାଗରା ମାହାଲ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅଧୁନାତନ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସହର ରାଉରକେଲା ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ପରିବର୍ତ୍ତନ ସ୍ରୋତରେ ଭାସି ଆମେ ଅଜସ୍ର-ବିକୃତିକୁ ବରି ଚାଲିଛୁ । ସେଥିପାଇଁ ଆମର ଅତୀତ ବା ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନିନ୍ଦା ନାହିଁ । ଭାଷା ଅବହେଳିତ, ଭୂମି ବିଖଣ୍ଡିତ, ଐତିହ୍ୟ (ସଂସ୍କୃତିକ) ବିନିହିତ, ସଂସ୍କୃତି ପରାୟଣତା ଅପରିତ୍ୟକ୍ତ । ଉତ୍କଳୀୟ ବୋଲି ଗର୍ବ କରିବାର ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୂତ୍ରରେ ଆମେ ଲାଭ କରିଥିଲୁ ତାହାର ସର୍ବନାଶ କରିଚାଲିଛୁ । ୧୯୧୯ରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଡାକରା ଆମ ନିକଟରେ କେବଳ ଆତ୍ମବାକ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି ସିନା, କର୍ମର ଉଡ଼ିଯାଇଛି । ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣାର କରୁ, ମାତ୍ର ଆମକୁ କେହି ଆପଣାର ଭାବନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ କଥା ରାଉରକେଲା ମାଟିରେ ବିଗତ କେତେ ବର୍ଷ ହେବ (ଅନୁ୍ୟନ ୧୯୫୪ ମସିହାରୁ) ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଆସିଛି । ଏହାକୁ ଆମ ଭାଗ୍ୟର ବିଦ୍ୟମାନ ନ କହି କାହାକୁ ଦୋଷଦେବା ? ଆମେ ଯେତିକି ତପ୍ତର, ସେତିକି ତପ୍ତରତା ଆମ ମାତୃଭାଷା ଓ ମାତୃଭୂମି ପ୍ରତି ନାହିଁ । ଆମେ ଭୁଲି ଯାଇଛୁ - ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ଆମ ଦେଶ ପ୍ରତି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାନ ଥିଲା ଦାସ-ବୃତ୍ତି । ତା' ନ ହୋଇଥିଲେ ସେଇତକ ହାସଲ କରିବାକୁ ଆମର ଅନୁଷ୍ଠ ଶ୍ରମ ଅଦ୍ୟାବଧି ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଶତକଡ଼ା ଶହେଭାଗ ଦାସ-ବୃତ୍ତି ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଣିଆ ।

ଓଡ଼ିଆ ସ୍କୁଲରେ ଛାତ୍ରସଂଖ୍ୟା କମୁଛି । ଇଂରେଜୀ ମାଧ୍ୟମ ସ୍କୁଲରେ ପିଲା ହାଉ ଯାଉ । ମୋ ପିଲାଟି ଭବିଷ୍ୟତରେ ବଡ଼ଧରଣର ଦାସ ପାଲଟିଗଲେ ମୋଟା ଧରଣର କଳାଧନ ଆସିବ ଓ ରାତାରାତି ମୋର ଡିନିଟାଲା କୋଠା ଠିଆ ହେବ । ଏଇ ଧରଣର ରୁଗ୍-ମାନସିକତା ଆମର ଜାତୀୟ ସ୍ଵାଭିମାନ ତଥା ଉତ୍କଳୀୟତ୍ଵ (ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ପରାୟଣତା)କୁ ନାକ ବୁଡ଼ା କରି ସାରିଲାଣି । ସେଥିଲାଗି ଆମେ ଟିକିଏ ହେଲେ ସଜାଗ ନୋହୁ । ବରଂ କଥାକଥାକେ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିର ଦ୍ଵାହାଦେଇ ସତ୍ୟର ଡ଼ିଟି ଚିପି ହତ୍ୟା କରିଚାଲିଛୁ ।

କବି ଗୋକୁଳ ବାବୁଙ୍କ ଶ୍ରମ ଦୁରାବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ କେତେଦୂର ସାର୍ଥକ ହେବ, ଏବାବଦରେ ଯେ କେହି ସନ୍ଦିହାନ ହେବା ସ୍ୱଭାବିକ । ଲେଖକ ସ୍ୱୟଂ ଏ ମାଟିର (ନାଗରା, ଗାଙ୍ଗପୁର, ରାଉରକେଲା) ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପାହାଡ଼ି-ମାଟିର ସଚେତନ, ଅର୍ଦ୍ଧଚେତନ ଓ ଅଚେତନ କେତେ ବାଗର ମଣିଷକୁ ଯେ ସେ ଭେଟିଛନ୍ତି ଓ ଆପଣାର କରିଛନ୍ତି, କେତେ ପୋଥି ଖେଳେଇଛନ୍ତି, କେତେ ବିବରଣୀ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଜନଶ୍ରୁତି ସଂପର୍କରେ ଆସିଛନ୍ତି, କେତେ ସ୍ଥାନୀୟ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ମନେ ପକେଇଛନ୍ତି (ଯେଉଁମାନେ କାଳସ୍ଥ ହେଲେଣି) ତାହା ମୋ ପରି ସାଧାରଣ ଲୋକ ଚିନ୍ତାର ଅତୀତ । ଏ ସମସ୍ତ ଇତିହାସ ଅଥବା କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଗବେଷଣା ସାପେକ୍ଷ ବିବରଣୀ ହୋଇ ରହିବ ।

ଆଜି ସୁନା-ପର୍ବତରୁ ଝରିଆ ପାହାଡ଼, ଝରିଆ ପାହାଡ଼ରୁ ମହାବୀର ପର୍ବତ (ବ୍ୟାସାସନ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରପରିବ୍ୟାପ୍ତ ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତି ଜୀବନଧାରା ବିକଳ-ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଆକ୍ରମଣରେ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଛି । ଆଧୁନିକତା ନାମରେ ବର୍ବରତାର ଶିକାର ଚାଲିଛି । ଲେଖକ ନାଗରା ପୁସ୍ତକରେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଉଦ୍ଘୋଷନ କରିବାକୁ ବନ୍ଧୁପରିବର ହୋଇଛନ୍ତି, ଅତୀତ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଉତ୍ସୁରା ଉତ୍ସୁରି କରିଛନ୍ତି ତାହା ଏଇ ମାଟି (ବୀରଭୂମି-ନାମରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ) ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ବଢ଼ାଇବା ନିର୍ମିତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏହି ସତ୍ୟକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ ଜାତିପ୍ରତି ଏ ମାଟିର ପ୍ରାଚୀନ ଐତିହ୍ୟ ପ୍ରତି ଓ ଭାଷା ପ୍ରତି ମମତା ଆପେ ଆପେ ବଢ଼ିବ । ମହିଷାର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଆଘାତ ବିଶ୍ୱଜନନୀ ଶ୍ରୀଦୁର୍ଗାଙ୍କ କୋମଳ ସୁଠାମ ତନ୍ମୁରେ ବାଜି ଡଳିଯାଇ ପାତାଳଗାମୀ ହେଲା ସିନା, ବାଜିବା ପୂର୍ବରୁ କ୍ଷତି କରିବାର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ହରାଇ ସାରିଥିଲା । ଦୃଷ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବକାଳୀନ ସତ୍ୟ ।

କବିଙ୍କର ୪ର୍ଥ ରଚନା ‘ଦାସରାଜା ଗଡ଼’ (ମୁଦ୍ରଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ) କେତୋଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବଦନ୍ତୀର ସାହିତ୍ୟ ରୂପ । ପୁସ୍ତକଟି ଉପାଦେୟ ହେବ । ନବାକ୍ଷରୀ ଭାଗବତ ବାଣୀରେ ରଚିତ ବିନ୍ଦୁସ୍ତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ଐତିହ୍ୟ ଓ ପରଂପରା ବାବଦରେ ସବୁଧରଣର ପାଠକଙ୍କ ହୃଦ-ଛୁଆଁ ହୋଇ ପାରିବାର ଯଥେଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ଏଥିରେ ସଂଯୋଜିତ । ଭାବକୁ ଗଂଭୀର କରିବା ନ୍ୟାୟରେ କବି ସ୍ଥାନୀୟ ଭୂୟାଁ କବି ଅର୍ଜୁନ ରାଜଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସଂଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି । ସାହିତ୍ୟିକ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଐତିହାସିକ ବ୍ୟକ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଇଛନ୍ତି । ଅଠେଇଶତମ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କର ମାତା ମହ୍ୟଗନ୍ଧା/ଯୋଜନଗନ୍ଧା/ସତ୍ୟବତୀ ଦାସରାଜାଙ୍କ ଔରସ କନ୍ୟା କିପରି ଧାବର କନ୍ୟା ହେଲେ ତାହା ଲେଖକ ଶ୍ରୀମିଶ୍ର ବିବୃତ୍ତ ନ କରି କିମ୍ବଦନ୍ତୀକୁ ଆଖିଆଁ ମାରି ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି । “ନାଗରା” - ପୃଷ୍ଠା ୨୦୭ରେ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି । “ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ପୁସ୍ତକରେ ତାହାର ପଦ୍ୟରୂପ ଆଶା ରଖିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ଉପରେ କବିଙ୍କର ଅଭିମତ ମୋତେ ବିଶେଷ ଆମୋଦ ଦେଇଅଛି । ଉତ୍ତର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ତାହା କାଳାନ୍ତର-ଧୀମଣା ଯୋଗାଇବ । କବି ମିଶ୍ରଙ୍କର ଦୁଃସାହସିକ ପଦକ୍ଷେପକୁ ମୁଁ ତାରିପ କରେ । ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଛି ତୁଳ୍ୟ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୁଷ୍ପବର୍ଷୀ ହେଉ ।

ଅଧିକ ଉତ୍ତରଣ ଆଶାୟୀ -

ଶ୍ରୀ ରବୀନ୍ଦ୍ର ନାଥ ନାୟକ

ତା ୧୯.୧୦.୯୬

ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ,

ବିଜୟା ସପ୍ତମୀ

ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ରାଉରକେଲା - ୭୬୯୦୦୪

ସ୍ବାଭିମାନ

ଜୀବନର ମହନୀୟ ମୂଲ୍ୟାୟନ ପାଇଁ
ସରଜନା ପଥ ତୁମ ହେଲା ରସାଶିତ ସୃଷ୍ଟିର ଆହବେ ।
ଅହମିକା ସ୍ବାର୍ଥ ଲୋଭପତା ବୃଥା ବିଷତୁଲ୍ୟ ମଣି,
ଏ ଜାତିର ଉଦ୍ଧାନ ନିମିତ୍ତ ପିତାରଲ ପଥ ଅଭିନବ ।
କେତେ ମିଛ ପୁରୁଆନା କେତେ ଛଳ ଛଟକ ଦେଖାଇ
କିଏ କେତେ ଉଦ୍‌ଗାରୁଛି ବଡ଼ିମା ବହପ,
ତୁମେ ସବୁ ଖୁଞ୍ଚିନାହିଁ ଆବୋରିଲ ସାରାସାର
ମାପହୁଏ କରି ଆମ୍ଭ ନିରିକ୍ଷଣେ ତୁମ
ଅମୃତର ଆସ୍ବାଦନେ ହେଲା ପ୍ରଣୋଦିତ, ସତତ ସଂଯତ ।
ଦ୍ବାର ଦ୍ବାର ବୁଲି, ଆତରିଲ “ଭିକ୍ଷାଂଦେହି, ଭିକ୍ଷାଂଦେହି” ଧର୍ମ ।
ନିନାଦିତ କଲ ପୁରପଲ୍ଲୀ ସୁରୁତିର ସୁକୋମଳ କଣ୍ଠେ ।
ନାନାବିଧ କଳ୍ପନା ସ୍ଥାନସେ ବଖାଣିଲ ହୃତ ଗଉରବ ଜାତିର ମହତ ।
ଏ ଜାତିର ସ୍ବାଭିମାନ ପାଇଁ ଦେଲ ଅଛ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇ ହଜାଇ ।
ତେବେ ବି ତ କାହିଁକି କେଜାଣି ଜାତିର ପାଷାଣ ହୃଦୟ
ତବ ବୁକୁଫଟା ଅନ୍ତରର ଭାଷା ପାରିଲାନି ବୁଝି
ତୁମ ସ୍ବାଭିମାନ ଏବେ ବି ତ ବୁଝିବାକୁ ଡେରି ।
ହେ ମିଷାଳାପୀ, ନିଷପଟ ଦୟାର୍ତ୍ତ ହୃଦୟ ।
ହୋଇପାରେ ତୁମ ଅବକ୍ଷୟ, ମୂର୍ଖତାର ଶରୀରତା ଯେଣୁ;
ମାତ୍ର, ଏଜାତି-ସଂସ୍କୃତିର ହୃତ ଗଉରବ
ଅସହ୍ୟ ଜର୍ଜର ତିଲେ ବଖାଣିଛ ଯାହା
ଅବିରତ ଝରେ
ଏ ଜାତିର ଆତ୍ମ ପରିଚୟ ।
ଏ ଜାତିର ଏ ମାଟିର ବାଆ ପାଣି ଖାଇ ମର୍ମେ ମର୍ମେ ଅନୁଭବି ତୁମେ
ଖୋଜି ତାଡ଼ି ଜାତି ଗଉରବ ଥୋଇଦେଲ ଯାହା ତୁମ କରୁଣାରେ
ବିକାଶ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଚିର ଦୁର୍ଜିବାର ।
ତୁମ ଏ ସାଇତା ଧନ ଜାତି ପାଇଁ ଦେଶପାଇଁ
ଏ ମାଟିର ସ୍ବାଭିମାନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ପୁରସ୍କାର ।
କେଉଁ ଏକ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣେ ହେ ପରମ ଆତ୍ମୀୟ
ଏ ଅଲୋଡ଼ାକୁ ଆଦରିଲ ଲୋଡ଼ାକରି ତୁମେ,
କିଏ ଅବା ଦେବି ତୁମ ଯୋଗ୍ୟ ରୁଚି ସମ,
ବହୁବାର ମୁହୂର୍ତ୍ତଃ ଜୀବନେ ଭରମେ ?

ଦେବା ନେବା ସବୁକିଛି ଅଢ଼େଇ ଦିନିଆ
 ସରଜନା ଶାଶ୍ୱତ ଯା ମହତ ପଣିଆ ।
 ତୁମ ସୃଷ୍ଟି ସଉଷ୍ଟବେ “ସିହାବଲୋକ” ତୁମ
 ଏ ଜାତିର ସ୍ୱାଭିମାନ ପାଇଁ,
 ତୁମ ସୃଷ୍ଟି ସଉଷ୍ଟବେ ”ନାଗରା” ତୁମ,
 ଏ ଜାତିର ସ୍ୱାଭିମାନ ପାଇଁ ।
 ଆଉରିବି ଅଛି ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ “ଦାସରାଜା ଗଡ଼”
 ଆଉ କିଏ ଦେବି ମୁହଁ କୁହ, ଏହା ଠାରୁ ବଳି ?
 ହେଲା ଯେବେ ଲୋଡ଼ା ତୁମ ମୋର
 ମିନତି ମୋ ଜଣାଉଛି ଅବିନାଶୀ ସର୍ବମୟ
 କରତା’କ ପାଶେ ଉଦାର କଣେ ତୁହାଇ ତୁହାଇ -
 ହେ ମହାନ ! ହେ ସର୍ବମୟ ଶାଶ୍ୱତ ପୁରୁଷ ।
 ଦେଖ, ପରଶ ବିସ୍ତାରିତ ହର୍ଷୋଲ୍ଲାସ ନୟନରେ ତୁମ
 ତୁମରି ମହତ ପାଇଁ ତୁମରି ଇଚ୍ଛିତେ
 ଅଭିନବ ତୁମ ସୃଷ୍ଟିର ସମ୍ଭାରେ
 ତୁମ ଏଇ ବରପୁତ୍ର କେମିତି ସେ ଦେଇଛି ହଜାଇ
 ନିଜକୁ ସେ ଦେଇଛି ହଜାଇ ।
 ବରଷାଅ ସୁମନ ତା’ଶିରେ
 ଏ ଜାତିର ସ୍ୱାଭିମାନ ଏ ଜାତି-ସଂସ୍କୃତିର ଗୀତି
 ଝରୁଥାଉ ଅବିରତ ତା ଲେଖନୀ ଧାରେ ।
 ଜନମର ସାର୍ଥକତା ତାର ହେଉ ଅନୁରଣିତ
 ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତର ।
 ଜନତାର କୋଳାହଳ ଅବା ମୁହଁ ଗୁଞ୍ଜରଣ
 ହଜିଯାଉ ତାର ବିଶ୍ୱପ୍ରାଣତାରେ ।
 ଦିଅ, ଦିଅ ତୁମ ଆଶିଷ ସୁମନ,
 ଏ ଅଧମ ପ୍ରାଣମର
 ନତ ବଦନରେ ।

ଶ୍ରୀ ପାଣିଆର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
 ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ
 ବଡ଼ଦଳାଳି ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟ
 ବଡ଼ଦଳାଳି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା

ଅଭିମତ

ବାଲେଶ୍ୱର

ତା ୧.୧.୧୭ ରିଖ

ଶ୍ରୀବେଦ ଗୋକୁଳ ବାବୁ;

ବିଛି ଦିନ ତଳେ ମୁଁ ଅବଗତ ହେଲି ଯେ ଆପଣ “ଦାସରାଜାର ଗଡ଼” ବିଷୟରେ ବହୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି, ବହୁ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ବିଭିନ୍ନ ବିଜ୍ଞ ବ୍ୟୟ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ବିବରଣୀ ସଂଗ୍ରହ କରି, ବିଛି ଅନୁଶୀଳନକୁ ମଧ୍ୟ ଭିତ୍ତିକରି ଏକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ବିଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏକ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରତ୍ନର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମୁଁ ମୋର ଯୁବକ ଅବସ୍ଥାରେ ରାଉରକେଲା ଛୋଟ ସେସନଟିର ଅତୁର ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀକୂଳ ପାନପୋଷ ନାମିତ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପଲ୍ଲୀକୁ ଏକ ବିବିଧ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗଦାନ କରିବ । କୁ ସୁଦୂର ବାଲେଶ୍ୱର ସହରରୁ ବରଯାତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଆସିଥିଲା ଆମେ କେତେଜଣ ବୁରଯାତ୍ରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀକୁ ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀର ଗୋଟିଏ ପାଖରେ ଅଗଭୀର ସ୍ଥଳ ପ୍ରୋତଟିଏ ବାଲିଶଯ୍ୟାରେ ବୋହି ଯାଉଥାଏ । ଆମେ ସେଠାରେ ସ୍ନାନ କରି ପଦବ୍ରଜରେ ନଦୀ ପାର ହୋଇ ନଦୀର ଅପରତଟ ପାର୍ବତ୍ୟ ଭୂମି ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ତତ୍କାଳୀନ ପୁରାତନ ପ୍ରସ୍ତର ମନ୍ଦିର ଯଥା ବେଦବ୍ୟାସଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଯାଇଥିଲୁ । ସନାତନ ଧର୍ମରେ ଓ ଆମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଚଳନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିବଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ଏଠାରେ ଶିବ ଓ ଶକ୍ତିଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲୁ । ଏବେ ଏହି ବେଦବ୍ୟାସର କ୍ଷେତ୍ର ବହୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି ।

ନଦୀର ଗଡ଼ି ପରି ସମୟର ଗତି ମଧ୍ୟ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ । ନଦୀର ପୂର୍ବଦିଗରେ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏବେ ସୁବିଶାଳ ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା, ଉତ୍କଳ ସୁନ୍ଦର ଅଜାତିକା ସମୂହ, ସୁରମ୍ୟ ଉଦ୍ୟାନ ଗୁଡ଼ିକ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପ୍ରସସ୍ଥ ପଥଗୁଡ଼ିକ ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । ସେବେଳରେ କେବଳ ଛୋଟ ରାଉରକେଲା ସେସନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଗମ୍ୟ, ଘୋର ବ୍ୟାଘ୍ର, ଭାଲୁ ଆଦି ହିଂସ୍ରଜନ୍ତୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ଘୋର ଜଙ୍ଗଲରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେ କାଳରେ ଧୀବର ଜାତିର ଲୋକେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ । କୌତୁହଳ ବଶତଃ କେତେକ ବୃଦ୍ଧ ଧୀବରଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ବସତି କାଳ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ ଉତ୍ତର ମିଳିଲା, ସେମାନେ ବହୁ ପୁରୁଷରୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ପୁରାତନ ଅଧିବାସୀ । ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବର ବା ରାଜାରୂପେ ବହୁକାଳରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏକ ଧୀବର ରାଜବଂଶ ଅଧୁନରେ ଏମାନେ ବସବାସ କରନ୍ତି । ଏହି ରାଜବଂଶ ଏମାନଙ୍କ ନିରାପତ୍ତାର ଭାର ବହନ କରନ୍ତି । ଏହି ରାଜବଂଶର ଜନ୍ମା ମତ୍ୟଗଣା, ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ ।

ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କଲେ ଜଣାଯାଏ ବେଦବ୍ୟାସ ଆସ୍ଥାନ ଅତି ପୁରାତନ । ଏହା ମହର୍ଷି ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ନାମରେ ଏକ ମହାନ ତୀର୍ଥ ରୂପେ ବହୁକାଳରୁ ଖ୍ୟାତ ଅଟେ । ଏହାର ଅତୁରରେ ଧୀବରମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ବସବାସ ଅତି ପୁରାତନ କାଳରୁ ସୁବିଦିତ ଅଟେ ।

ମହାଭାରତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବେଦବ୍ୟାସଙ୍କ ଅଜ୍ଞାଙ୍କ ବାସସ୍ଥଳୀ ଓ ମାତା ମତ୍ସ୍ୟଗନ୍ଧା ସତ୍ୟବତୀଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳର ବସବାସ ଅଞ୍ଚଳ । ଏହିଠାରେ ଯଥା ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ, ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ଆମ ଦେଶରେ ଜାତି ଘେନି କେତେ କନ୍ଦଳ । ଏପରିକି କର୍ମପାଇଁ ଜାତି ପ୍ରଥା ଜାତିଭେଦରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଦେଶକୁ ଦୁର୍ବଳ କଲାଣି । ପ୍ରେମ ଜାତିଭେଦ ମାତ୍ରେ ନାହିଁ । ଗଣି ପରାଶରଙ୍କ ଔରସରେ ଓ କୈବର୍ତ୍ତ ଜନ୍ମା ସତ୍ୟବତୀ ଗର୍ଭରୁ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମ ଏହା ପୁରାଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଟେ । କବି ଜୟଦେବଙ୍କର କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ବହୁବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିଲା ବୋଲି ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁସନ୍ଧାନ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଓ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଭକ୍ତ କବି ଜୟଦେବ ଆମ ଓଡ଼ିଶାର କବି ଥିଲେ । ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଶୀଳନା, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଓ ତଥ୍ୟରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇପାରେ ଯେ ବିଷ୍ଣୁପଦ ବ୍ରହ୍ମମନାସୀ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ।

ଆପଣଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ଆପଣଙ୍କର ଉଦ୍ୟମକୁ ଜଗତପତି ଜଗନ୍ନାଥ ସହାୟ ହେବେ । ଏହା ମୁଁ ଆଶାକରେ ।

॥ ଭଜି ॥

ଶ୍ରୀହରିହର ପଣ୍ଡା

ପୋ.ଅ - ସୁନହାଟ ଗାଉନ

ଜିଲ୍ଲା - ବାଲେଶ୍ୱର - ୨

ଶିବରାମ ମହାପାତ୍ର

ଏମ୍.ଏ., ସାହିତ୍ୟାଚାର୍ଯ୍ୟ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିଃ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର ମହୋଦୟେଃ ସୁନିବନ୍ଧମ୍

“ନାଗରା, ସିଂହାବଲୋକ” ଇତି ଗ୍ରନ୍ଥଦ୍ୱୟଂ ନିରାକ୍ଷ୍ୟ ପରମାତ୍ମାଦିନାମାୟା ଅନୁଭୂତଃ । ଏତସ୍ମିନ୍ ଉତ୍କଳଭାଷା ଦରହୀନ ଯୁଗେ ସାହିକଭାବନୟା ମାତରମ୍ ଉତ୍କଳଭାରତୀଂ ସେବିତୁମେବ ମହାନୁରାଦିରେଭିର୍ମହତା ପରିଶ୍ରମେଣ ଗ୍ରନ୍ଥରଚ୍ଚଦ୍ୱୟମିଦମ୍ ବିବଜନ ପରିତୋଷାୟ ଉତ୍କଳ ଭାଷାସ୍ଥିତମନସାସୁପକାରାୟ ଚ ସୁସଂସ୍କୃତ୍ୟ ବିରଚିତମ୍ । ପ୍ରାଚୀନ “ଗାଳପୁର” ଭୂଖଣ୍ଡେ ଅଧୁନାତନ ପଣ୍ଡିମୋକ୍ତନାଶ୍ଚିର୍ଗତ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ମଣ୍ଡଳେ ଲୁପ୍ତପ୍ରାୟାନାଂ ଲୋକକଥାନାଂ କିମଦନ୍ତାନାଂ ଚ ସାରବସ୍ତୁ ଆଧାରାକୃତ୍ୟ “ନାଗରା” ଇତି ଇତିହାସ ଗ୍ରନ୍ଥେ ବିବଦମାନସ୍ୟ ଭଗବତଃ ବ୍ୟାସଦେବସ୍ୟ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୟ ସପ୍ତମାଣଂ ପ୍ରତିପାଦିତଃ । ପ୍ରାଚୀନାଦିବାସିବହୁଜନାନାମ୍ ଅଦ୍ରୁସ ପ୍ରାଚୀନକବିଗଣ ବିରଚିତାନାଂ ବିବିଧପୁରାଣାଶ୍ୟାୟିକା - କାବ୍ୟ-କବିତାଦିନାଂ ସମିବେଶଃ ଗ୍ରନ୍ଥଦ୍ୱୟେଽସ୍ମିନ୍ ଦରୀଦ୍ରଶ୍ୟତେ । ଉତ୍କଳସରସ୍ୱତୀସୁଷମାମୟେଽସ୍ମିନ୍ ଗ୍ରନ୍ଥରଚ୍ଚଦ୍ୱୟେ ପଦାନାଂ ହ୍ରାସତା, ଶବ୍ଦାର୍ଥସରଳତା ରସପରିପ୍ଳୁତତା ଚ ଶାସ୍ତ୍ରଗମୀର ତୟା ସହ ହ୍ରାସତଂ ଚ କାଞ୍ଚି । ଇତିହାସଶୋଧକର୍ମାଭିଳାଷିଣାଂ ଜନାନାଂ କୃତେ ଗ୍ରନ୍ଥୋପକରଣ୍ୟଂ ସହାୟକୋଭବିଷ୍ୟତୀତି ଶମ୍ ।

ଶ୍ରୀ ଶିବରାମ ମହାପାତ୍ର

ତା ୧୦.୧୦.୯୫

ରାଉରବେଲା

୨

डॉ. अर्जुन शतपथी
रीडर, हिन्दी विभाग
गंगाधर मेहेर कालेज, सम्बलपुर (उड़ीसा)

पण्डित श्री गोकुल चन्द्र मिश्रजी की ऐतिहासिक कृति “नागरा” से गुजरने का अवसर मुझे मिला था। अंग्रेजों ने लगभग सन १८०३ तक कुछ ही टुकड़ों को छोड़कर प्रायः पूरे देश को अपने शासनाधीन कर लिया था। उनके साम्राज्य काल में सारे देश के संस्कृतिक, सामाजिक धार्मिक जीवन को यबरवस्त ठेस लगी। स्थानों के नाम विकृत हो गये, धार्मिक विडम्बना शुरू हो गई, सामाजिक जीवन बाह्यीत जीवन शैली की चपेट में आ गया, स्थानीयता और क्षेत्रीयता खण्डित हो गई। मानों हमारी बुनियाद को एक प्रबल झटका लगा। अतीत गौरव पर एक मोटा पर्दा टक गया। कुल दो शताब्दियों के अंदर जाने क्या-क्या खो गया। उस खोए हुए इतिहास को खोद निकलना बास्तब में एक बुरा कार्य है।

‘नागरा’ कृति उसी बुरा कार्य का एक नमूना है। काल के प्रवाह में अनेक परिवर्तन आए। उत्कल के उतरांचल में ‘नागरा’ रियासत का अस्तित्व अब सामान्य जन के विश्वास के परे की बात है। यह आम धारणा है कि वर्तमान जो इस्पात शिल्प समृद्ध क्षेत्र राउरकेला है, उत्कल के बाहर था और यहाँ उतर उड़िया भाषा-भाषी थे। उड़िया भाषा, संस्कृति तथा साहित्य का प्रचार न था। यह धारणा बनाना स्वभाविक भी है। क्योंकि अब राउरकेला जातियों, भाषाओं संस्कृतियों का संगम स्थल है। श्री मिश्र जी को स्थानीय जनता की भ्रातियों से संभवतः राउरकेला की बास्तबिक गौरवोज्ज्वल इतिहास की बूढ़े की प्रेरणा मिली है।

प्रस्तुत कृति में उन्होने ‘नागरा’ रियासत को अस्तित्व को खोजा है। यह क्षेत्र प्राचीन काल में उत्कल के केशरी राजवंश का शासनाधीन था जिसे श्यामल केशरी ने नाग वंशीय महाराज से छीना था। अंतिम राजा पद्म केशरी के पश्चात् वे बारह रियासत का वायित्व बारह सदस्यों वाली एक संसद पर रहा। संक्षेप में नागरा रियासत का यहाँ इतिहास है।

श्री मिश्रजी ने पुरे क्षेत्र का दौरा किया है और जाने कितने लोगों से मिले हैं। इतिहास की दृष्टि से प्रत्येक संकेत, सामग्री की पड़ताल की है। साधना सहायता, सहायक बिहीन होकर भी उन्होने दुर्लभ कागजात और प्रमाणों को इकट्ठा करने में प्राणों की बाजी लगा दी है। उनका प्रत्येक तथ्य प्रमाण पुष्ट है। उनका प्रत्येक कथन प्रामाणित है। स्थानीय जन जीवन को अतीत की भूमि से पहचानने की जिज्ञासा देख आश्चर्य होता है।

यह प्रयास सराहनीय ही नहीं स्तुत्य है। उन्होंने हमारी आँखें खोल दी हैं। बास्तब में ‘नागरा’ कृति जहाँ एक ओर ऐतिहासिक भ्रांतियों को दूर करती है, दूसरी ओर एक क्षेत्र के बास्तविक इतिहास को अनावृत करती है। श्री मिश्र का हार्दिक धन्यवाद करता हूँ। ईश्वर से प्रार्थना है, उन्हें अधिक शारीरिक और मानसिक शान्ति प्रदान करें। मैं चाहता हूँ कि वे अपने पथ पर बड़ें, बढ़ते रहें। आशा है उनसे समाज को बहुत कुछ मिलेगा।

(डॉ. अर्जुन शतपथी)

१२.०३.१९९६

Udayanath Rath
Retd. Jall Superintendent
At - Jemadepur Shasan
P.O/P.S - Narasinghpur
District - Cuttack

"My View on Nagara"

The book "Nagara" written by Sri Gokul Chandra Mishra is of course a matter of pride since it has given the ancient history of Rourkela which has been innovated with installation of Steel Plant. This book beckons not only the ancient history; but also the details of the yores in the annals of Rourkela history. A dispute has arisen an "Dasraj's Palace which has been occupied by the tradesmen of the business-community. As such, the debris and remains of the then "Dasraj's Palace" give no signs to the spectators and visitors to prove the matter on its existence. History of course is the light to the society that brings to the people the past occurrences of the period already passed.

Sri Mishra has been fighting tooth and nail on the wretched condition of "Dasraj Palace" Saddening all. In this context, he has intimated the archaeological department regarding the disasters of land of "Dasraj Palace". Though archaeological department has not replied in response to the intimation of writer Shri Mishra, the entire gratification is that the particular department has been aware of the fact. Apart from this attempt, he has also taken the statement from the then contemporary Octogenarians who have admitted the particular place to be {Dasraj's Palace" as narrated in "Nagara".

The language of the book is very lucid for which it is comprehensible to the readers peruse the book. The language is not only lucid but also figurative with various metaphors.

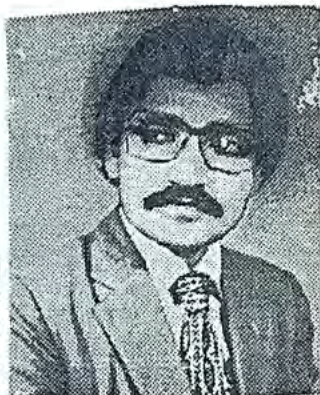
This sort of historical edition perpetuates Rourkela and its plant with the past historical facts to the people.

I shower admiration upon writer to proceed further in his poetical way and please the people by his prospective writings.

(U. N. Rath)
24.5.96

FORWARD

Dr. A. K. Panda, M.A. (Gold Medalist), Ph. D
Principal
NEELASHILA MAHAVIDYALAYA
Niladri Vihar, Jagda, Jhirpani
Rourkela - 42, District - Sundergarh.

A Country attains National or International fame because of its rich history. Richer the history greater the peoples pride. Our land is a place of historical greatness which has own for India a place of honour and pride in the cultural history of the world. The sum - total activities of man to the history of human race, the other name of which is called civilization, are to be exhibited either through discovery or through the study of historical sources. History demands devotion to truth. Scholars and historians construct history from various sources to present the truth of the past to the people of today and future.

Besides being a reputed poet, Srijukta Gokul Chandra Mishra as a lover of history, has earnestly endeavoured to present the rich history and culture of Western Orissa in the wider perspective of Indian culture in his book "Dasa Raja Garh". Sri Mishra is a dedicated worker who sincerely thinks for his motherland and acts accordingly to uphold the dignity and integrity of his motherland. His loyalty to our motherland is so symbolic, so pin-pointed and so spontaneous that he prefer to serve in the greater cause of our motherland at the cost of his sweet family life. Sri Mishra is a devoted scholar with a gifted spirit of investigation. He has diverted his body, mind and Intellect to present the hither to less-known history and culture of our land before the public through his books "Nagara" - "Singhabalokana" and "Dasa Raja Garh". He is a confluence himself. Sri Mishra has taken sincere attempts to attract the attention of the state and centre on "Dasa Raja Garh". His honest labour shall be duly rewarded, if the concerned authorities of the state and Central Governments would come forward to undertake excavation works to find out the truth in detail on the place in question.

Located at the eastern bank of river Koel opposite to Vedvyasa under Panposh Sub-Division in the District of Sundergarh, the Fort and Palace of "Dasa Raja Garh" is a place of historic importance dating back to the ancient times - The Epic Age. Having situated at the confluence of the rivers Sankh and Koel, which then form the river Brahmani, Vedvyasa is not only a place of natural beauty but also a land of religious sanctity. A dip in the holy water at the confluence is believed to wash away sins. There are three temples on the small hill called Vedvyasa out of which two dedicated to Lord Shiva and one to Rama. A Vedic Ashrama, a School on the lines of Gurukula Ashrama and cremation grounds are some of the added attractions of the place. A week-long premier festival of this place is Shivaratri, popularly known as Vedvyasa mela held in February - March every year with a big congregation of devotees, pilgrims and general public. Tradition associates river Brahmani with the scene of the amour

of sage Parāśara with the fisherman's daughter Matsyagandha, the offspring of which was the reputed Vyasadeva after whose name the place has been named so. Tradition has it that Vyasadeva the reputed sage lived here and composed the great Epic - "The Mahabharat". The King of "Dasa Raja Garh" happens to be the maternal grand-father of the great sage Vyasadeva. The charming account of the natural beauty and religious sanctity of the place along with the legends associated with the locality have found place in the Poem "Vedavyasa" written by poet Gangadhar Meher.

Long days of patience persistence, perseverance, dedication, single-mindedness, promising determination led Sri Mishra ahead to highlight the history and culture of Western Orissa in General and Rourkela in particular. I earnestly hope, that being clear, credible and interesting the works of Sri Mishra shall be highly rewarding to the historians and Scholars and that to the general readers it will bring pleasure and profit. I thank and congratulate Sri Mishra personally for his valuable contribution to knowledge. I am also beholden to extend my deepest thankfulness to revered Smt. Santimayee Mishra, Rabindra, Surendra, Sailendra and Anjali - wife, sons and daughter of Sri Mishra for the invaluable and unfatigued co-operation they extended to Sri Mishra to complete his works.

Sri Mishra has had the spirit of undertaking historical research. I shall be more happy if he continues his spirit to render rich contribution to Scholarship and earn the reward of recognition in the academic world.

I again thank Sri Mishra for his commendable achievement and pray God for his long life in the interest of our motherland.

Republic Day
The 26th Jan., 1996
Seemalaya
JAGDA, Jhirpani
Rourkela-12.

(A. K. Panda)

Ram Prasad Sahu, B. Sc. D.S.S. LL.B.

Dy. Manager (Personnel)

SAIL, Rourkela Steel Plant.

A GLIMPSE ON "DASA RAJA GARH"

History is the bitterest critics and carrier of heritage of the civilisation for the posterity. The manuscript "Dasa Raja Garh" is a masterpiece of chronicle written by Author Sj. Gokul Chandra Mishra. He has the distinction of publishing two books "Singhabolokan" 1985 and "Nagara" in 1992 on Orissa's past social and cultural life.

Dasa Raja Garh is located on the eastern Bank of river Koeli, just before the Sangam/Confluence of river Koeli, Sankh and Saraswati, the source of sacred and mighty river Brahmani. As a son of the soil I could recollect my memory going back to about 43 years while as a school student along with my grand - father, and elders used to visit Vedvyas Mela from my village Tumkela present day (Sector - 16), one used to pass through cluster of villages and near the village Chhend we were told about the historical ruins of "Gautam-Gutka" and "Dasa Raja Garh", "Budelgarh". The legendary winter mist in this locality first use to start from the Sangam and spreads through both the rivers Koeli and Sankh engulfing the nearby villages. It was believed that Parasara Muni created this mist in the morning to cover his act of Alingana (embrace) with Machhyagandha, daughter of Dasa Raja. The eternal love of Parasara Muni and Machhyagandha gave birth to the Great Son "Vedavyasa".

I had the rarest opportunity of crossing Mahavir Pahad (Jharia Pahad) present day Durgapur Hill, once with my grand-father from the village Purnapani side 'presently Ispat Stadium via Taratarini Temple) where we had a patch of land and landing at Mahulapali village on our way to worship Lord Siva at Deogaon (Tarkera). I was shown the Parasara Muni Ashram/Parasara Gumpna on the southern side of Jharia Pahad (Durgapur Hill). These were few thrilling revelation and recollection of memory which were well documented in the script Dasa Raja Garh.

The research work undertaken by Shri Gokul Chandra Mishra and published through "Singhabolokan", "Nagra", and the manuscript of "Dasa Raja Garh" expound his indepth knowledge and inclination to unearth the hidden treasure and heritage of Orissa.

I am thankful to the author for giving me the opportunity to go through the script "Dasa Raja Garh" and appreciated the maiden voyage in unfolding the social and cultural heritage of Western Orissa.

Jhiripani Colony
Rourkela-42

(Ram Prasad Sahu)
21.5.1998

ମଙ୍ଗଳା ଚରଣ

ମଙ୍ଗଳମୟୀ ଜନନୀ ଦକ୍ଷିଣକାଳିକା
ଭକ୍ତକୁ ଅଭୟ ଦାନେ ସାହା ହେଉ ଏକା ।୧।

ଭକ୍ତ ପାଇଁ ନାନାମାୟା କରାଇ ବିଷ୍ଣୁର
ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ଣ୍ଣକରୁ ତାର ।୨।

ତୋ ମାୟାରେ ବ୍ୟାସଜନ୍ମ କରଇ ପ୍ରଚାର
ଦାସରାଜା-ଗଡ଼ ଭୂମି କର ମା ଉଦ୍ଧାର ।୩।

ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ କୀର୍ତ୍ତି କରାଇ ସଜୀବ
ଘୋର କଳି କବଳରୁ ରକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟ ଜୀବ ।୪।

ଜଗତ ମଙ୍ଗଳ ଭାବ ହୃଦୟେ ବିକାଶ
ସଦୟେ କରାଇ ମାତା ହର ସର୍ବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।୫।

ଚରଣାଶ୍ରିତ

ଗୋକୁଳ

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର. ସଂଖ୍ୟା	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ଉପୋଦ୍ୟାତ	୧
୨.	କୃଷ୍ଣ ଦ୍ଵୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବ ଜନ୍ମ (କବିତା)	୨
୩.	ବିବର୍ତ୍ତନର ଶରବ୍ୟ ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼	୯
୪.	ପରିଶିଷ୍ଟ	
	(କ) ସ୍ଵଭାବକବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କ ରଚିତ “ବେଦବ୍ୟାସ”ର କେତେକ ପଦ୍ୟାଂଶ	୧୨
	(ଖ) ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ବିବରଣୀ	୧୫
	(ଗ) “ଦାସରାଜା ଗଡ଼”ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀବୃନ୍ଦଙ୍କ - ଓଡ଼ିଆ ବିବରଣୀ	୨୦
	(ଘ) ଉପରୋକ୍ତ ‘ଖ’ ଏବଂ ‘ଗ’ ଓଡ଼ିଆ ବିବରଣୀ ଗୁଡ଼ିକର ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ	୨୬
	(ଚ) ଆଲୋଚ୍ୟ “ଦାସରାଜା ଗଡ଼”ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀବୃନ୍ଦଙ୍କ ପଟୋଗ୍ରହ	୩୬
	(ଟ) ମାନ୍ୟବର ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରୀ ଓଡ଼ିଶା ମହୋଦୟଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ପତ୍ର	୪୦
	(ଠ) “ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ଉପରେ ଓଡ଼ିଶାର ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ବିଭାଗ ସୁପରିଷ୍ଠେଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଉତ୍ତର	୪୧
	(କ) ଅଷ୍ଟ ପ୍ରାଦେଶିକ ଭୂୟାଁ ମହାସଭା ସଭାପତି ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଲୋକସଭାର ସଭ୍ୟ (ସୁନ୍ଦରଗଡ଼) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦେବାନନ୍ଦ ଅମାତ୍ୟଙ୍କ ମାନ୍ୟବର ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କୁ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ଉପରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ତିନିଗୋଟି ଆବେଦନ ପତ୍ର	୪୨
	(ଝ) “ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ନିମିତ୍ତ ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା ମହୋଦୟଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଆବେଦନ ପତ୍ର ଏବଂ ଉକ୍ତ ପତ୍ର ଉପରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରତିଲିପି ପତ୍ର	୪୫
	(ଞ) ରାଉରକେଲାରୁ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ ସମାଲୋଚନା ମୁଦ୍ରକ ପତ୍ରିକାରେ “ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ଉପରେ ଆଧାରିତ ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ବିବରଣୀର ନକଲ	୫୧
	(ଟ) ପୌରାଣିକ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଶାସନର ଅବଦେଶ	୫୩
	(ଠ) ବଡ଼ଜେନା ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ ସଂସଦୀୟ ବିବରଣୀ	୫୪
	(ଡ) Bengal Gazetteers	୫୬
	(କ) ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ପୁସ୍ତକକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଦାନ ସହିତ ସ୍ଵୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ସୁଧାବୃନ୍ଦଙ୍କ ନାମାବଦାର ତାଲିକା	୫୭
	(ଶ) ଶ୍ରୀ ଖଣ୍ଡାୟତ ସମାଜ ସଂଗଠନ ଓ ସଂସ୍କାର - ନାଗରା - ବିବରଣୀ	୬୪

ପରିଶିଷ୍ଟ

ଦ୍ଵିତୀୟ

(କ) ଦାସରାଜା ଋତୁ ସମ୍ପର୍କିତ ପରାଶର ଆଶ୍ରମ	୭୧
(ଖ) ମହାବୀରର ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ଦର୍ଶନ	୭୧
(ଗ) ପରାଶର ଗୁମ୍ଫାର ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ପତ୍ର	୭୨
(ଘ) ବେଦବ୍ୟାସ ଗୁମ୍ଫା ଦର୍ଶନ	୭୩
(ଙ) ବିବର୍ତ୍ତନ (କବିତା)	୭୬
୪. ପରିଶିଷ୍ଟର ପରିଶେଷ	୭୭
୬. ବେଦବ୍ୟାସର ବ୍ୟାସଗୁମ୍ଫା ପଟୋଚିତ୍ର	୮୦

.

ଉପୋଦ୍ଘାତ

ଉପରେ ଅନନ୍ତ ନୀଳାକାଶ । ତଳେ ବନ ଗିରି ନଦୀ ଶୋଭିତ ବୈଦିତ୍ୟମୟ ପ୍ରକୃତି । ଗଙ୍ଗା ସମ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଶିଖ । ଯମୁନା ସମ ନୀଳ କୋରଲି । ବେନି ନଦୀ ଚାଆଁଳା ଭଣଣୀ ପଶିମ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ପ୍ରବାହିତା ହୋଇ ବେଦବ୍ୟାସରେ ମିଳିତ ହୁଅନ୍ତି । ଏକତ୍ର ବେନିଧାର ଅନତିଦୂର ଗତିକରି ବେଦବ୍ୟାସ କନ୍ଦରାରୁ ଚିର ପ୍ରବାହିତା ସରସ୍ୱତୀକୁ ଆଲିଙ୍ଗନକରି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନାମ ବହନ କରନ୍ତି । ବ୍ୟାସକୃଷ୍ଣ (ବ୍ୟାସ ସରୋବର) ସ୍ୱର୍ଗରେ ଗଙ୍ଗାଜଳରେ ପରିଣତ ହୋଇ ବେଦବ୍ୟାସଙ୍କ ପଦ ଧୌଡ଼ କରନ୍ତି । ସମୟକ୍ରମେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ସଙ୍ଗମ ଜଳ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ଯମୁଦା ଦ୍ୱୀପ (ଯମୁନା ପଠା)କୁ ଗର୍ଭସ୍ଥ କରେ ।

ଉକ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଉତ୍ପତ୍ତି ତ୍ରିବେଣୀ ମହାସ୍ରୋତ ପୂର୍ବରେ ମହାବୀର ପାର୍ବତ୍ୟମାଳର ଝରିଆ ପାହାଡ଼, ପଶିମରେ ବେଦବ୍ୟାସ ପାହାଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମହାବୀରର ଶିଳା ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉଦ୍‌ବଳି ଦକ୍ଷିଣ ଗାମିନୀ ହୁଅନ୍ତି । ପରେ ପୂର୍ବାଭିମୁଖୀ ହୋଇ ଉତ୍କଳକୁ ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା କରି ବଙ୍ଗୋପସାଗରରେ ମିଳିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହାର ବେନି ତଟ ଅସଂଖ୍ୟ ଦେବ ଦେବୀଙ୍କୁ ଧାରଣ କରି ଉତ୍କଳର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିକୁ ରୁଚିବନ୍ଧ କରି ଆସିଛନ୍ତି ।

ବର୍ଷିତ ଯମୁନା ପଠାକୁ ଲାଗି କୋଇଲି ନଦୀର ପୂର୍ବ ତଟ ଦେଶରେ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଷୟ ଜନଶ୍ରୁତି ଘୋଷଣା କରି ଆସିଅଛି । ପୁରାଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସୁରାତ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦାସରାଜା ନିଜ ନାମରେ କଥୂତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁରେ ବାସ କରିଥିଲେ । ଦାସରାଜାଙ୍କର ଅପରନାମ ବସୁ ଏବଂ ଉପରିଚର ଥିଲା । ବସୁଙ୍କ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମସ୍ୟ ଚେଦି ରାଜ୍ୟ; ଅପରନାମ ମସ୍ୟଦେଶର ରାଜା ହେଲେ । ସମୟ ଚକ୍ରର ଆବର୍ତ୍ତନରେ ଦାସରାଜାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତସ୍ୱାରରେ ତାଙ୍କର ଔରସଜାତ ମସ୍ୟ କନ୍ୟା ରାଜାଙ୍କ ଧାବର ଗୃହରେ ପାଳିତା ହୋଇ ମସ୍ୟଗଣ୍ୟ ନାମରେ ପରିଚିତା ହେଲେ । ଧାବରଙ୍କ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ କୁମାରୀ ମସ୍ୟଗଣ୍ୟ ପିତାଙ୍କୁ ନୌତାଳନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥାଏ । ଏହିଭଳି କିଛି ଦିନ ଗତିଯାଏ । ତା'ର ବାପା ବେମାରରେ ପିଡ଼ାତ ହୋଇ ନଦୀ ଘାଟ ସମ୍ପାଦିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ । କୁମାରୀ ମସ୍ୟଗଣ୍ୟ ଘାଟ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରି ବୃଦ୍ଧ ପିତାଙ୍କର ସେବା କରୁଥାଏ । କ୍ରମେ ଏକାକୀ ନଦୀ ଘାଟର ମହାସ୍ରୋତରେ ଢଳା ଚଳାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଗଲା ।

ରକ୍ଷି ପରାଶର ପ୍ରତ୍ୟହ ଝରିଆ ପାହାଡ଼ରୁ ବେଦବ୍ୟାସକୁ ତପସ୍ୟା, ବିକ୍ରୁ ଉପାସନା ଓ ବେଦପାଠ ଇତ୍ୟାଦି ନିତ୍ୟକର୍ମ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାରି ଝରିଆ ପାହାଡ଼ର ଆଶ୍ରମକୁ ଫେରୁଥିଲେ ।

ଏକଦା ମାହେନ୍ଦ୍ର ବେଳାରେ ମସ୍ୟଗଣ୍ୟ ରକ୍ଷି ପରାଶରଙ୍କୁ ଢଳାରେ ଘାଟ ପାରି କରୁଥାଏ । ତ୍ରିକାଳଙ୍କ ପରାଶର ଉକ୍ତ ମାହେନ୍ଦ୍ର ବେଳା ଶୁଭ ଲଗ୍ନରେ ନିଜ ଔରସରୁ ଏକ ଦିବ୍ୟଦର୍ଶୀ ବେଦାଧ୍ୟାୟୀ ତାପସକୁ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ଜାତ କରାଇବା ଅଭିଳାଷ ମସ୍ୟଗଣ୍ୟକୁ ଜଣାଇଲେ । ସୁପୁତ୍ର ଲାଭସାରେ କୁମାରୀ ମସ୍ୟଗଣ୍ୟ ରତିକ୍ରୀଡ଼ା ପାଇଁ ନିଜର ଅସାମର୍ଥ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କଲା ।

ପରାଶର ମନ୍ତ୍ରଜଳ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରାଇ ମସ୍ୟଗନ୍ଧାର ମସ୍ୟଗନ୍ଧ ଦୂରିଭୂତ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ମନ୍ତ୍ରଜଳ ପାନ କରାଇ ମସ୍ୟଗନ୍ଧାକୁ ନବଯୌବନ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସହସା ତା'ର ଶରୀରରୁ ଦିବ୍ୟ ସୌରଭ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହୋଇ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା । ସୌରଭ ଯୋଜନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହେବାରୁ ରସି ମସ୍ୟଗନ୍ଧାକୁ ଯୋଜନଗନ୍ଧା ନାମ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଯୋଜନଗନ୍ଧା ଗତିରସ ପୂରିତ ନବଯୌବନ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ମୁଗ୍ଧା ହୋଇ ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ପରାଶରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେଲେ । ଲଜ୍ୟାବନତ ମୁଖରେ ସମ୍ମିତ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଦିବାଲୋକରେ ରତିକ୍ରୀଡ଼ାକୁ ବାରଣ କଲେ ।

ବିଶ୍ୱର ମଙ୍ଗଳ କାମନାରେ ବ୍ରତୀରହି ମହର୍ଷି ପରାଶର ଦିବାଲୋକରେ ଲୋକଲଜ୍ୟା ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ଘନ କୁଝଟିକା ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ତତ୍ପରେ କୁଝଟିକା ବଜୟରେ ଅନିଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ ଯୋଜନଗନ୍ଧାଙ୍କ ସହିତ ଶୁଭ ଲଗ୍ନରେ ନୌକାରେ ରତିକ୍ରୀଡ଼ା ମହୋଲ୍ଲାସରେ ସମାପନ କଲେ । କ୍ରୀଡ଼ା ଶେଷରେ ପରାଶରଙ୍କ ବୀର୍ଯ୍ୟରୁ ଯୋଜନଗନ୍ଧାଙ୍କ କୋଳରେ ତାଙ୍କ ବାହୁତ ପୁତ୍ର ଶୁଭ ଲଗ୍ନରେ କୋଇଲି ନଦୀ ଦ୍ୱୀପରେ ଜନ୍ମ ହେଲେ । ରସି ନବଜାତ ପୁତ୍ରର ଜନ୍ମ ସଂସ୍କାର କର୍ମ ଯୋଜନାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱୀପରେ ସମ୍ପନ୍ନ କରାଇ ପୁତ୍ରର ନାମ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ରଖିଲେ । ପ୍ରିୟାର ଉତ୍କଳ ଭବିଷ୍ୟ ଚିନ୍ତାକରି ଯୋଜନଗନ୍ଧାକୁ ପୁନଶ୍ଚ କୁମାରୀତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଯୋଜନଗନ୍ଧା ରସି ପରାଶରଙ୍କ ଶୁଭାଶିଷ ଘେନି, ତାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଦାୟିତ୍ୱ ସମର୍ପଣ କରି ପିତ୍ରାକ୍ଷୟକୁ ଗମନ କଲେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ରେ ରହି ଯୋଜନଗନ୍ଧା ଗୋପନରେ ଶିଶୁ ପୁତ୍ରର ଲାଳନ ପାଳନ କରୁଥାଆନ୍ତି । ପରେ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ପିତାମାତାଙ୍କ ଆଶିଷ ବହନ କରି ସ୍ୱାୟ ସାଧନା ବଳରେ ବ୍ୟାସଦେବ ପଦବୀ ଲାଭକଲେ । ସେ ବେଦ ବିଭାଜନ, ଅଷ୍ଟାଦଶ ପୁରାଣ, ମହାଭାରତ ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ଅମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରି, ବିଶ୍ୱକୁ ଆଲୋକିତ କରି ଅମରତ୍ୱ ଲାଭ କରି ଅଛନ୍ତି ।

“ଦାସରାଜା ଗଡ଼”ର ଆଲୋଚ୍ୟ ଲେଖକ “କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ - ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମ” ନାମକ ଏକ ଅପ୍ରକାଶିତ କବିତା (ରାଗ - ନଟବାଣୀ) ପ୍ରାୟତଃ ବିଗତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ତଳେ ରଚନା କରି, କବିତାର କେତେକ ପଦ୍ଧି ତା'ର ପ୍ରକାଶିତ ନାଗରା ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି । ଲେଖକ ପ୍ରଥମେ କବି । ତେଣୁ କବିତାର ମୋହ ଏହି ନ ପାରି ସେ ତା'ର ପୂର୍ବ ରଚିତ ଅପ୍ରକାଶିତ “କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବ ଜନ୍ମ” କବିତାକୁ ପୁନଃ ପରିମାର୍ଜିତ କରି ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ପୂର୍ବକ ଉତ୍କଳର ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ଏବଂ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରିଅଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବ ଜନ୍ମ

(ରାଗ - ନଟବାଣୀ; ନବାକ୍ଷରୀ ବୃତ୍ତ)

ଗଣାଦି ଘଟର ଦେବତା	ଅଗ୍ରେ ତୁମ୍ଭକୁ କରି ଚିନ୍ତା । ୧ ।
ଚରଣେ କରେ ନମସ୍କାର	ସକଳ ବିଘ୍ନ କର ଦୂର ॥
ଆବରଣ ପଞ୍ଚ ଦେବତା	ପୟରେ ନତ କରି ମଥା ॥
ହୃଦୟେ ଚିତ୍ତେ ବେଦବ୍ୟାସ	ଗାଥାକୁ କରନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ॥
ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମ ଗୀତି	ପ୍ରକାଶେ ବଳାଇଛି ମତି ॥

କରୁଣା କର ଗଣନାଥ
 ବେଦ ଜନନୀ ବାଗାମୁଣୀ
 ସୁଜନ ଜନକ ପୟରେ
 ଉତ୍କଳେ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ
 ନନ୍ଦନ ବନ ଶାରି ଧରି
 କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୋଇଛି ବରଣୀ
 କରିଛି ଯେ ବେଦ ପ୍ରଚାର
 ନାଗରା ମହାବୀରେ ଜାତ
 ଏହା ଜାଣନ୍ତି ବିଶ୍ୱମ୍ଭର
 ଅନ୍ୟତ୍ର ଯେତେ ମୁନିଗଣ
 କାଳ କବଳେ ଯଶ ଲୀନ
 ରହିଛି ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ
 ବ୍ୟାସାଶ୍ରମର ପୁଣ୍ୟ ଗୀତି
 ଉତ୍କଳ ଲିପିରେ ପ୍ରକାଶ
 ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ବେନି ସଖି
 ଶଙ୍ଖ କୋଇଲି ନାମ ବହି
 ବେଦବ୍ୟାସରେ ହୋଇ ମେଳ
 ନିଜର ନାମ ହରାଇଲେ
 ଏଇ ସଙ୍ଗମେ ମହାନଦୀ
 ବ୍ୟାସକୁଣ୍ଡର ଜଳ ହୁଇଁ
 ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବେ ଗତିକରି
 ଏହାର ଅଛି ଯେଉଁ ନାମ
 ବ୍ରାହ୍ମୀ ନଦୀ ଯେ ପୁଣ୍ୟନଦୀ
 ବ୍ୟାସକ ଜନ୍ମ ନଦୀ ହୋଇ
 ବେଦବ୍ୟାସର ପୁଣ୍ୟ ପାଦ
 ଏ ପୁଣ୍ୟ ମିଳନ ପ୍ରୋତର
 ନାମ ଅଟଇ ବେଦବ୍ୟାସ
 ଆଚରି ବେଦ ପ୍ରଚାରନ୍ତି
 ପୁରୁବ ତଟ ପାହାଡ଼ର
 ପ୍ରଚାର ହୁଏ ଜନମୁଖେ
 ମହାବୀରର ଅଂଶ ହୋଇ
 ଗୁପ୍ତେ ଉତ୍କଳ ଉଦ୍ଧାର
 ଝରିଆ ଗୁମ୍ଫାର ନିବାସୀ

ପୁରଣ ହେଉ ମନୋରଥ ॥
 ଅଭୟ ପ୍ରଦାନ ଜନନୀ ॥
 ପ୍ରଣାମି ଗାଥାକୁ ପ୍ରଚାରେ ॥
 ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ପୁଣ୍ୟଭମ ॥
 ରଖି ମାନସ ଚୋରୀ କରି ॥
 ବ୍ୟାସଗଣକୁ କୋଳେ ଘେନି ॥
 ଜଗତେ ନାହିଁ ପଟାନ୍ତର ॥
 ସେ ଆଦି କାଳୁ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ଅଥବା ଶମ୍ଭୁ ବେଦବର ॥
 ଜାଣନ୍ତି ଧାମ ଯଶ ଗାନ ॥
 ତାମସେ ହୋଇଛି ମଜ୍ଜିନ ॥
 ଲୋକାଚାରରେ ଅଛି ନାମ ॥
 ଆବର କବି କାବ୍ୟକୃତି ॥
 କରି ଘୋଷନ୍ତି ଧାମ ଯଶ ॥
 ନିଜର ନାମ ଗୋପ୍ୟ ରଖି ॥
 ପଶ୍ଚିମ ଉତ୍ତରରୁ ବହି ॥
 ସରସ୍ୱତୀକୁ କରି କୋଳ १ ୨ ॥
 ସଙ୍ଗମେ ନବରୂପ ନେଲେ ॥
 ଗିରି କନ୍ଦର ବକ୍ଷ ଭେଦି ॥
 ଗଙ୍ଗାଜଳର ପୁଣ୍ୟ ପାଇ ॥
 ସାଗର ମଣ୍ଡିଛି ସୁନ୍ଦରୀ ॥
 ସର୍ବେ ପବିତ୍ର ମନୋରାମ ॥
 ଶିଷ୍ଟମୁ ନାମେ ଗଙ୍ଗାନଦୀ ॥
 ଶେଷରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ବୋଲାଉ ॥
 ଧୋଇ ଲଭୁଛି ଦିବ୍ୟାନନ୍ଦ ॥
 ପଶ୍ଚିମ ଖଣ୍ଡ ପାହାଡ଼ର ॥
 ତହିଁ ମୁନି ଏଁ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ ॥
 ବ୍ରହ୍ମବେଦୀରେ ବସି ନିତି ॥
 ଝରିଆ ନାମଟି ତାହାର ॥
 ବେନିର ଗାଥା ଶୁଣ ସୁଖେ ॥
 ଦେବତା ମୁନି କୋଳେ ବହି ॥
 କରୁ ଅଛନ୍ତି ନିରନ୍ତର ॥
 ପୁରାଣ ପରାଶର ରଖି ॥

ପ୍ରତ୍ୟହ ନଦୀ ପାରହୋର
 ଉପାସନାଦି କର୍ମମାନ
 ବେଦବ୍ୟାସର ଐଶ୍ଵାନ୍ୟରେ
 ଚେଦି ରାଜନ ଦାସରାଜା
 ଏ ଦାସରାଜାର ଚରିତ
 ଶୁଣ ସୁମନେ ପୁଣୀଜନ
 ଦେବରାଜଙ୍କ କୃପାପକେ
 ବହି ସ୍ଫଟିକମୟ ରଥେ
 ଏଶୁ ଉପରିଚର ନାମ
 ଦାସରାଜନ ନାମ ବହି
 ବସୁଙ୍କ ରେତ ଜଳେ ପାନ
 ହୋଇ ଜହ୍ନାଏ ଜନ୍ୟାପୁତ୍ର
 ବିରଟି ବିଚିତ୍ର ଚରିତ
 ରାଜା ପୁତ୍ରର ମସ୍ୟାନାମ
 ଜନ୍ୟା କୈବର୍ତ୍ତ ଦାସପରେ
 କୈବର୍ତ୍ତ କର୍ମେ ରଖୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା
 ହୋଇ କୁମାରୀ ନିଏ ଦିନ
 ନୌକା ଚାଳକ ଯେ ଧାବର
 ହେବାରୁ ନାବ ନ -ଚାଲିଲା
 କୁଟୀରେ ରୋଗେ ପଡ଼ିଥାଏ
 ଏକାକେ ପରାଶର ରଷି
 ପାରି ହେବାକୁ ଚିନ୍ତା କଲେ
 ଜାଣିଲେ ନାମ ମସ୍ୟଗଣ
 ଡାକି କହିଲେ ପରାଶର
 ହରଷେ ନମି ମୁନି ପଦେ
 ନାବରେ ରଷିକୁ ବସାଇ
 ତ୍ରିକାଳେ ସେ ତପଚାରୀ
 ମନେ ଚିନ୍ତିଲେ ଶକ୍ତିସୁତ
 ଏକାକେ ଲାଭିଲେ ଜନମ
 ଇଶ୍ଵର ପଦେ ଦୃଢ଼ ଭକ୍ତି
 ରଟିବ ବହୁ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ
 ସ୍ଥାପି ବିଭୁଙ୍କ ପଦୁପାଦ
 ଲଭିବ ବ୍ୟାସଦେବ ପଦ

ବ୍ରହ୍ମବେଦୀରେ ବେଦ ଶାଲ ॥
 କରି ଫେରିଛି ପ୍ରତିଦିନ ॥
 କୋଇଲି ତଟ ପୂର୍ବଧାରେ ॥
 ବେଦବ୍ୟାସକୁ କରେ ପୂଜା ॥
 ଶାସ୍ତ୍ର ଯା' ହୋଇଛି ବ୍ୟକତ ॥
 ସଂକ୍ଷିପ୍ତେ ଶାସ୍ତ୍ରର କଥନ ॥
 ବଲ୍ଲଭୟନ୍ତୀ ମାଳା ଗଳେ ॥
 ରାଜନ ଗ୍ରମେ ନଉପଥେ ॥
 ଆବର ପୁଣ୍ୟ ବସୁ ନାମ ॥
 ପାଳନ୍ତି ଚେଦି ପୁଣ୍ୟ ମହି ॥
 କରନ୍ତେ ମସ୍ୟ ହୃଷ୍ୟମନ ॥
 ରାଜନ ନ ହୋଇଲେ ଛାତ
 ଆଦିକା ଶାସ୍ତ୍ର ହେଲେ ମୁକ୍ତ । ୫୧।
 ରଖୁ ଅର୍ଜ୍ଜୁନେ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ॥
 ବହୁଳ କୁଳର ବେତ୍ତାରେ ॥
 ଶରୀର ଗନ୍ଧେ ମସ୍ୟଗଣା ॥
 ନ-ଗଣେ ଦୁଃଖ ସୁଖ ମାନ ॥
 ଜରା ବ୍ୟାଧିରେ ସେ ଶିକାର ॥
 ମସ୍ୟଗଣାକୁ ଘାଟ ଦେଲା ॥
 ତା'ଜନ୍ୟା ନଉକା ଚଳାଏ ॥
 ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ତୀରରେ ପ୍ରବେଶି ॥
 ନାବରେ ଜନ୍ୟାଏ ଦେଖିଲେ ॥
 ନୌକା ଚାଳନ ତାର ଧନ୍ୟା ॥
 ଆତ୍ମକୁ ନଦୀ ପାରିକର ॥
 କହଇ ବସ ନିରାପଦେ ॥
 ମଞ୍ଜର ଗତିରେ ବାହର ॥
 ମାହେନ୍ଦ୍ର ଶୁଭ ଲଗ୍ନ ଧରି ॥
 ନିଜ ଔରସ୍ତୁ ପୁତ୍ର ଜାତ ॥
 ରଟିବ ବେଦ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ॥
 ଧର୍ମ ରକ୍ଷଣେ ଧରି ଧୂରି ॥
 ଜଗେତେ ଜହ୍ନାଇବ ସଜ୍ଜ ॥
 ଜନକୁ ଦେବ ମୁକ୍ତି ପଦ ॥
 ରଖିବ ବଂଶର ସମ୍ପଦ ॥

ଏତେବିଚାରି ମୁନିବର
 ଗାନ୍ଧର୍ବ ମିଳନ ଉଚ୍ଛିନ୍ନେ
 ସ୍ବଭାବେ ଅକପ ବୟସ
 କୁମାରୀ ନୁହେଁ ଯଉବନୀ
 କିପରି ରଚିବେ ଶୁଦ୍ଧାର
 କମଳ କସ୍ତୁରୀ ଚନ୍ଦନ
 କରି ମନ୍ତ୍ରିଲେ ଅର୍ଘ୍ୟଜଳ
 ବାଳାକୁ ଦେଇ ମନ୍ତ୍ରଜଳ
 ସେ ଜଳ ପାନେ ମହ୍ୟଗନ୍ଧ
 ବାହାରି ଯୋଜନେ ପ୍ରବେଶ
 ଦେଲେ ଯୋଜନଗନ୍ଧ ନାମ
 ଯୋଜନଗନ୍ଧା ନାମ ବହି
 ସହସା ହୋଇଲେ ଯୌବନୀ
 ମୁଖ ନୟନ କୁଚ କର
 ଗଭୀର ନାଭି କଟି ଶୋଭା
 ବିକାଶି ରତିରସେ ପୁରି
 କୁମାରୀ ହେଲେ ଯଉବନୀ
 ରୂପ ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରୀତିଗାନ
 ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ରୀ ଚମ୍ପକ ବରଣୀ
 ଭୂରଙ୍ଗୀ ସପରୀ ସମାନ
 ନାସିକା ତିଳପୁଷ୍ପ ସମ
 ଜବାଅଧରେ ମଞ୍ଜୁବାଣୀ
 କୁନ୍ଦରଦନା ହାସେ ଖେଳି
 ବିକାଶି ବଡ଼ାଏ ଆନନ୍ଦ
 ମୁଖପଦ୍ମରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଶୋଭା
 ଜଳଦ ମଧ୍ୟରେ ବିହରି
 କାଞ୍ଚିକା କୃଷ୍ଣ ମେଘମାଳ
 ନୀଳ ଲହରୀ ମୁକୁତରେ
 କନ୍ୟ ସ୍ବରୂପ କଣ୍ଠଶୋଭା
 ହୋଇ ଶିବଙ୍କ ଗୁଣଗାନ
 ବେନି କଳକ ପୟୋଧର
 ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ-ଧୂସର ରଙ୍ଗ ପରି
 ରସିକ ହୃଦେ ପ୍ରୀତି ରସ

ପ୍ରଣମି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପୟର ॥
 ମଉନେ ଚୈଦିଗେ ଚାହିଁଲେ ॥
 ଅଙ୍ଗେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପରକାଶ ॥
 ଶୁଦ୍ଧାର ରସେ ନୁହେଁ ଧନୀ ॥
 କ୍ଷଣେ ବିଚାରି ମୁନିବର ॥
 କର୍ପୁର ସୌରଭ ସ୍ମରଣ ॥
 ହୋଇଲା ସୁଗନ୍ଧ ଶୀତଳ ॥
 ଭାଷିଲେ ପାନକର ଜଳ ॥
 ଯାଇ କାୟାରୁ ଦିବ୍ୟଗନ୍ଧ ॥
 ହେବାରୁ ମହର୍ଷି ହରଷ ॥
 ହରଣ କଲେ ବାଳା ତମ ॥ ୨ ॥
 ଯତିଙ୍କ ତେଜେ ତନୁ ଦାହି ॥
 ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟେ ମଣ୍ଡାଇ ଅବନୀ ॥
 ନିତମ୍ବ ଜଘନ ପୟର ॥
 ସର୍ବାଙ୍ଗ ବଢ଼ି ଦିବ୍ୟ ଆଭା ॥
 ଗଣି ମାନସ ଭାବଧରି ॥
 ଦେବ କାମିନୀ ରୂପ ଘେନି ॥
 ଶୁଣ ସୁମନେ ସାଧୁଜନ ॥
 ନୟନ ନୀଳୋତ୍ପଳ ଜିଣି ॥
 ଚଳାଇ ବିଶେ କାମବାଣ ॥
 ମୁଖେ ଖଞ୍ଜିଛି ମନୋରମ ॥
 ପୁଟାଇ ନିଧି ତିର କିଣି ॥
 ରସିକ ତିରେ ପ୍ରୀତିକଳୀ ॥
 ପ୍ରେମେ ଭେଟାଏ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ॥
 ଦେଖୁ ଚନ୍ଦ୍ରମା ତେଜି ପ୍ରଭା ॥
 ଦେଖେ ସୁନ୍ଦରୀ ମୁଖଶୀରି ॥
 କୁନ୍ତଳେ ଲୁଚି କରେ ଖେଳ ॥
 କୁନ୍ତଳ ଦେଖୁ ଗତିକରେ ॥
 ମୁଖ ବକ୍ଷର ମଧ୍ୟେ ଉଭା ॥
 କରି ବାଉଛି ମଧୁତାନ ॥
 ବକ୍ଷରେ ଉଠି କୁନ୍ତାକାର ॥
 ଶିଖାଗ୍ରେ ଖଞ୍ଜିଛି ବଦରି ॥
 ସଞ୍ଚାରି କରୁଛନ୍ତି ବଶ ॥

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ଗଭୀର-ନାଭି-ବିଜ
 ହସ୍ତେ ଅଛୁଳି ମନୋହର
 ଅଗ୍ରେ ପଳାସ ଦଳ ଧରି
 ସିଂହକଟିରେ ଝିନବାସ
 ରତି ଭଣ୍ଡାର ଆବୋରିଛି
 ନିତମ୍ବ-ରଥାଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦର
 ଓଲଟ-ରମ୍ଭା ପଦ୍ମତେଜ
 ଜଳେ ନିଜର ଅଙ୍ଗଶୋଭା
 ଚାନ୍ଦୁରୀ ଧାବର ଦୁଲାଳୀ
 ଯତିକ ମୁଖ ଜ୍ୟୋତି ଦେଖୁ
 ଏକାକେ କର୍ମପ ବିଚାର
 ସୁରତି-ରସେ ରସାଇବି
 ଏତେ ବିଚାରି ପଞ୍ଚଶର
 ମନୁଅ ଛାଳା ଗୁରୁ ହେଲା
 ବ୍ରହ୍ମରେ ନ ରହିଲା ଲୟ
 ହେବାରୁ ତିରେ ପରାଶର
 ସହଜେ ଏତ ନଦୀ ଘାଟ
 ରତିବା ନୁହଁଇ ବିଧାନ
 ଦିବାରେ ଦିବାକର ଘାଟ
 ବିଳମ୍ବେ ହେବ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରସ୍ତ
 ବିଶ୍ୱର ମଙ୍ଗଳ କାମନା
 ମନ୍ତ୍ରେ ଚୌଦିଗ ଧ୍ରୁମମୟ
 ଲହରୀ ଫେନମାଳ ପ୍ରାୟେ
 କୁହୁଡ଼ି ନାମ ଦେଇ ତାର
 ରମିବା ଅର୍ଥେ ଦଶଦିଗ
 ଶିଶିର ହୋଇଲା ବିଷ୍ଣୁର
 ରତିଲେ ମାୟା ଦେବିଗୃହ
 ଶିଶିର ଝରି ଝରି ଧୀରେ
 ସରାଗେ କୁମାରୀକୁ ଚାହିଁ
 କହିଲେ ଶୁଣ ପ୍ରିୟ ସଖୁ
 ଅଧୋବଦନେ ଇନ୍ଦ୍ରାବତୀ
 କରି କହିଲେ ଶୁଣ ଦେବ
 ବିଭାବେ ତବ ଅଧିକାର

ଧରିଛି ପୁଣ୍ୟନଦୀଜଳ ॥
 ତମକ କଢ଼ିରୁ ସୁନ୍ଦର ॥
 ଆହୁଲା ଚାଳି ନିଏ ଚରୀ ॥
 ଦୃଢ଼ ବନ୍ଧନେ କରି ବାସ ॥
 ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତେଜ ବଢ଼ାଉଛି ॥
 ଚଳନେ ଦେଖାଏ ହୃଦୟ ॥
 ବହି ଜପନ ପାଦ-ଅନ୍ତ ॥
 ବିହରି ଧରେ ଜନପ୍ରଭା । ୧୧୨ ।
 ହରଷେ ନିଜ ନାବ ଚାଳି ॥
 ଅନ୍ତରେ ପୂଜି ହୁଏ ସୁଖୀ ॥
 ତାପସ ତପ କରି ଦୂର ॥
 ମୋ ଯଶ ଦ୍ୱିପୁରେ ରଖିବି ॥
 ମୁନିକୁ କରିଲେ ପ୍ରହାର ॥
 ଯତିକ ଶରୀର କମ୍ପିଲା ॥
 ଶୂଙ୍ଗାର ଚେତନା ଉଦୟ ॥
 ଚିନ୍ତିଲେ ରମଣ ବେଭାର ॥
 ନାବ ଭିତରେ କେଳିନାଟ ॥
 ଶାସ୍ତ୍ରରେ ହୋଇଛି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ॥
 ସଂସାରେ ସରବେ ସଚେତ ॥
 ଜଗତେ ଜନମିବେ ଦୁଷ୍ଟ ॥
 ଚିନ୍ତିଲେ ହୋଇ ହୃଷ୍ଟମନୀ ॥
 ତହିଁଲେ ସୁକ୍ତିଲେ ବଳୟ ॥
 ବଳୟ ପ୍ରସାରିତ ହୁଏ ॥
 କହିଲେ ଯଶସ୍ୱୀ ଧାବର ॥
 ଆହ୍ୱାଦି ରଖ ମହାଭାଗ ॥
 ଦିବସେ ଘୋଟିଲା ଅନ୍ଧାର ॥
 ରମଣ ଅର୍ଥେ ମହାଶୟ ॥
 ଯୋଜନଗନ୍ଧା ହୃଦ ଅରେ ॥
 ସୋଡ଼ଶୀ କାନ୍ତି ତାରେ ଦେଇ ॥
 ପ୍ରୀତି ପ୍ରଦାନେ କର ସୁଖୀ ॥
 ମହର୍ଷି ପୟରେ ପ୍ରଣତି ॥
 ଅତିରେ ବେଳ ଯେ ବିଭବ ॥
 ଅର୍ପିଲି ଚରଣେ ତୁମ୍ଭର ॥

ଏମନ୍ତେ ନେତ୍ର-ଶର ମାରି
 ଅପରକ୍ଷଣେ ପିତା ସ୍ମରି
 ମଉନେ ହୋଇଲେ ବିଷାଦ
 ମାନସୀ ହୃଦ ଭାବଦାଶି
 ପ୍ରିୟାକୁ ଧରି ପରାଶର
 ତୋହର ରତିରସ ହରି
 ଶିଶିର ବାତ ଆପେ ଯିବ
 ସାର୍ଥକ ହେଉ ତୋ ଜୀବନ
 ନାବ ଲଗାଇ କୁଦ ତଳେ
 କୋଇଲି ନାବ ଶଯ୍ୟାପରେ
 ବ୍ରହ୍ମ ଶକତି କଲେ ଦାନ
 ଧବଳ କାଶତଣ୍ଡୀ ମେଳେ
 ପ୍ରିୟାର ଗର୍ଭର କଷଣ
 ଯୋଜନଗନ୍ଧ ଗର୍ଭ ଚାହିଁ
 ଏକାନ୍ତେ ବିଷ୍ଣୁ ତେଜ ବହି
 ତେଜେ ଶିଶିର ଦୂରକଲେ
 ଚୌଦିଗ ଚହଟି ଉଠିଲା
 ପୁଷ୍ପ ବରଷି ଦେବଗଣ
 ବାନ-ଅରୁଣ-କୃଷ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣ
 ଜନମି ବେଦ ଉଚ୍ଚାରିଲେ
 ପୁତ୍ରକୁ କୃଷ୍ଣ ଦୈପାୟନ
 ଯୋଗମାୟାଙ୍କ କୃପାପଳେ
 ସତ୍ୟକୁ ପାନି ସତ୍ୟବତୀ
 ବେନି ନାମ ପ୍ରିୟାକୁ ଦେଇ
 ପୁତ୍ରକୁ ଧରି ପରାଶର
 ଯଉବନୀକୁ କୁମାରୀତ୍ବ
 ପ୍ରିୟାର ପୂର୍ବ ଭାବସ୍ମରି
 ତୋ ପିତା ରୋଗ ଦୂର ହେଉ
 ଭରତବଂଶୀ ପାଟରାଣୀ
 ଅକ୍ଷୟ ଏ ଆମ୍ଭ ବଚନ
 ଏତେକ ଆଶିଷ ପ୍ରଦାନୀ
 ବିଦାୟ ନେଇ ଗଲେ ସତୀ

ସମ୍ମତି ଦେଲା ସେ ସୁନ୍ଦରୀ ॥
 ଭବିଷ୍ୟ ଚିନ୍ତା ହୃଦେ ଭରି ॥
 ଚାହିଁ ମୁନିଙ୍କ ପଦ୍ମପାଦ ॥
 ଶୁଣାଇ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ॥
 କହିଲେ ପ୍ରୀତି ଦାନକର । ୧୪୨ ।
 ସନ୍ତୋଷେ ଚିତ୍ତ ଯାଇ ପୁରି ॥
 ପୂର୍ବ ଶରୀର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ॥
 କହି ତୋଷିଲେ ତା'ର ମନ ॥
 ପ୍ରିୟାକୁ ଘେନି ନିଜ କୋଳେ ॥
 ଶୂଙ୍ଗାରେ ମଞ୍ଜି ହରଷରେ ॥
 ସମ୍ଭୋଗେ କ୍ରୀଡ଼ା କଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ॥
 ଦ୍ଵାପେ ବିହରି ପ୍ରୀତି ଭୋଜେ ॥
 ମନ୍ତ୍ରେ ହରିଲେ ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷଣ ॥
 ଚିତ୍ତେ ଚିନ୍ତିଲେ ଭାବଗ୍ରାହୀ ॥
 ଗର୍ଭୁଁ ଜନମି ଭାବଗ୍ରାହୀ ॥
 ଜନନୀ କୋଳେ ବିଜେ ହେଲେ ॥
 ସଧୀରେ ମଳୟ ବହିଲା ॥
 ଶିଶୁର ବାଞ୍ଛିଲେ କଲ୍ୟାଣ ॥
 ଦ୍ଵାପରେ ସ୍ଥାପିଲେ ଚରଣ ॥
 ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ତୋଷକଲେ ॥
 ବ୍ୟାସଦେବ ନାମ ଦେଇଣ
 ଜାତ ସଂସ୍କାର କର୍ମକଲେ ॥
 ପୁତ୍ରକୁ ଲାଭି ଭାଗ୍ୟବତୀ ॥
 ସନ୍ତୋଷେ ତାର ମୁଖ ଚାହିଁ ॥
 କୁହୁଡ଼ି କରାଇଲେ ଦୂର ॥
 ପ୍ରଦାନ କଲେ ତପୋବନ୍ଧ ॥
 କହିଲେ ଶୁଣ ଗୋ ସୁନ୍ଦରୀ ॥
 ତୋ ଯଶ ଚିରକାଳ ରହୁ ॥
 ହୋଇ ଘୋଷିତ ମୋର ବାଣୀ ॥
 କଦାପି ନୋହିବ ଖଣ୍ଡନ ॥
 ଗୁମ୍ଫାକୁ ଗଲେ ମହାମୁନି ॥
 ଧନ୍ୟ ସେ ଧାବରର ପୁତ୍ରୀ । ୧୬୯ ।

ଦାସରାଜାଙ୍କ ଗଡ଼େ ଆଇ
 ସେଦିନୁ ପ୍ରତ୍ୟହ ସେଠାରେ
 ବେଦ ପ୍ରଚାରି ହେଁପାୟନ
 ଦେଖାଇ ମୁକ୍ତିପଥ ଦ୍ଵାର
 କରନ୍ତି ଜଗତ ମଙ୍ଗଳ
 ରକ୍ଷି ଅପର ନାମ ଗାନ
 ବାଦରାୟଣ ସତ୍ୟବ୍ରତ
 ନାମାନୁସାରେ ଦିବ୍ୟ କର୍ମ
 ତାଙ୍କ ଆଶିଷେ ଜନ୍ମ ଗୀତ
 ରଚନା ଦୋଷ କ୍ଷମାକର
 ତବ ଆଶିଷେ ମାତାପଦ
 ଏଣୁ ସୁଜନଙ୍କ ପୟରେ
 ଦାସରାଜାଙ୍କ ଗଡ଼ ସ୍ଥାନ
 ଏବେ ସେ ସ୍ଥାନେ ଖଳ ଲୋକ
 କୋଠା ନିର୍ମାଣି ତହିଁପରେ
 କବି ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମ୍ମୁଖରେ
 ଗୋଶାଳା ଗଡ଼ି ସେଠ ଲୋକ
 ଶାସକ ଚିର ଡୋଷୁଛନ୍ତି
 ଜନ ଆପରି ସରକାର
 ଉଠ ସକଳ ସୁପ୍ରଭାତ
 ପ୍ରଭୁକୁ କରିବା ଗୃହାରି
 ବ୍ୟାସଧାମର ପୁଣ୍ୟଯଶ
 ଲଭି ସମାଜ ଅବସାଦ
 ଜନନୀ ହୋଇବେ ହରଷ
 ଜନମ ହୋଇବ ସପାଳ

ପୁତ୍ରକୁ ଗୋପନେ ପାଳଇ । ୧୭୦ ।
 ଶିଶିର ଲୀଳା ଖେଳାକରେ ॥
 ଲଭିଲେ ବ୍ୟାସଦେବ ନାମ ॥
 ସଦା ଅମର ସଜ୍ଞ ଧାର ॥
 ଗୁପ୍ତତେ ଶ୍ରମି ଭୂମଣ୍ଡଳ ॥
 କରେ ପାରାଶର୍ୟ୍ୟ କାଳୀନ ॥
 ସତ୍ୟଭାରତ ସତ୍ୟରତ ॥
 କରି ସ୍ଥାପିଲେ ଶାସ୍ତ୍ରଧର୍ମ ॥
 ଗୋକୁଳ ବିହିଲେ ସମାପ୍ତ ॥
 ଭାବକୁ ଘେନ ରଖିବର ॥
 ସେବାରେ ଭୁଲେ ଅବସାଦ ॥
 ପ୍ରଣମି କ୍ଷୁଦ୍ର ଅତି କରେ ॥
 ଯା' ଥିଲା ଅରଣ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ॥
 ଅଛନ୍ତି ହୋଇ ବଡ଼ଲୋକ ॥
 ଅଛନ୍ତି ଭୋଗ ବିଳାସରେ ॥
 ଗଡ଼ର ମୁଖ୍ୟପୀଠ ପରେ ॥
 ସମାଜେ ସାଜି ଧର୍ମବକ ॥
 ଜନକୁ ନାହିଁ ଯାକ ଗ୍ରାନ୍ତି ॥
 ନ-ଶୁଣି କରେ ଅବିଚାର ॥
 ଧର୍ମ ରକ୍ଷଣେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ॥
 ଧର୍ମ ରଖିବେ ଚକ୍ରଧାରୀ ॥
 ବିଷ୍ଣୁରି ଜନନୀ ଆଶିଷ ॥
 ହରି ବିତର ଦିବ୍ୟାନନ୍ଦ ॥
 ସର୍ବ କଳ୍ପସ ଯିବ ନାଶ ॥
 ଲଭିବା ପ୍ରଭୁ ଆଦିମୂଳ । ୧୯୪ ।

ବିବର୍ତ୍ତନର ଶରବ୍ୟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼

ସମୟ ଚକ୍ରରେ କଥିତ ଦାରସାଜାଗଡ଼ ସହିତ ଦ୍ଵାପର ଯୁଗର ଅବସାନ ଘଟିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଘୋର କଳିକାଳର ରାଜତ୍ଵ ଚାଲିଅଛି । ସତ୍ୟ, ଶାନ୍ତି, ଦୟା, କ୍ଷମା, ଧର୍ମ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ଆଦି ଦେବଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟାୟର ଛତ୍ର ଛାୟାତଳେ ଦଳିତ ନିଷ୍ପେଷିତ ହୋଇ ନିଃଶେଷ ହେବାକୁ ବସିଛି । ରକ୍ଷକ ଉକ୍ଷକ ସାଜି ଦାନବ ହେବାରେ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରୁନାହିଁ । ସମ୍ଭବତଃ କଳିଖେଳ କୂଟନୀତିର ଅବସାନ ସମୟ ନିକଟତର ହେଉଅଛି । ଆଜିର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ବିହୀନ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନର ଚରମ ବିକାଶରେ ଅତୀତର ବୈଦିକ ବିଜ୍ଞାନ ଘଟଣା ପ୍ରବାହ ସମାଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ କପୋଳକନ୍ଧିତ ଭଳି ରୂପ ନେଉଛି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିନ୍ତା ଚେତନାରୁ ପୃଥ୍ବୀର ଶାସକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେତିକି ଦୂରେଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି; ଧରିତ୍ରୀରେ ସେତିକି ଅନ୍ୟାୟ ଅନୀତି ରୂପୀ ବେଦନାଦାୟକ ଘଟଣା ପ୍ରବାହ ବଢ଼ି ଚାଲିଅଛି । ଏହି ଭଳି ସମୟରେ ଉତ୍କଳର ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମରେ ବେଦ ବିଭାଜକ ଅଷ୍ଟାଦଶ ପୁରାଣ, ମହାଭାରତ ଋତୁଯିତା ମହର୍ଷି କୃଷ୍ଣଦ୍ଵୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମ୍ପର୍କିତ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ସ୍ମୃତିପୀଠ କେତେକ ଅବାଧିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ବାସଗୃହରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବା ଅସ୍ଵାଭାବିକ ନୁହେଁ ।

ଅଠେଇଶ (୨୮)ତମ ବ୍ୟାସଦେବ ମହର୍ଷି କୃଷ୍ଣ-ଦ୍ଵୈପାୟନ ବ୍ୟାସ ଉତ୍କଳର ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସମ୍ବୁଖସ୍ତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ସଙ୍ଗମ ଜଳରେ ବିଲୀନ ଯମୁନା ନଦୀ ଦ୍ଵାପର (କୋଇଲି ନଦୀ ପଠାରେ) ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଦ୍ଵାପର ମୁକ୍ତସାଣୀ ରୂପେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ସଙ୍ଗମର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବେଦବ୍ୟାସ ପାହାଡ଼ ସମ୍ବୁଖରେ, ଏକ ପଥର ରେଡ଼ା ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଦକ୍ଷାୟମାନ ହୋଇଅଛି । ଅପର ମୁଖ୍ୟବାକ୍ସୀ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦାସରାଜାଗଡ଼, ଋଷି କୃଷ୍ଣ-ଦ୍ଵୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରୁ ପ୍ରାୟତଃ ବିଗତ ୧୯୫୫ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନଶୃଙ୍ଖଳ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରକୃତିର ଅପରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବହନ କରି କୋଇଲି ନଦୀ ପୂର୍ବଦିଗ ତଟସ୍ଥ, ଛେଷଗ୍ରାମ ଉତ୍ତରଦିଗ ମୁଣ୍ଡରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ପ୍ରାଚୀନ ଗାଈପୁର ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଜାହରଞ୍ଜକ ରାଜା ସ୍ଵର୍ଗତ ରଘୁନାଥ ଶେଖର ଦେଓ ଏବଂ ନାଗରା ଜମିଦାର ବାଲିଜ ସିଂ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ରାଜତ୍ଵ ସମୟରେ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ଓ ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀ ସକଳ ପୌରାଣିକ, ପୀଠଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାପାତିତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇ ଏଗୁଡ଼ିକର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଆସିଥିବା ବିଷୟ ଜନଶ୍ରୁତି ଘୋଷଣା କରି ଆସିଅଛି । ଏମାନଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବଂଶଧରମାନେ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ବିଧିବିଧାନ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମାନିତ କରି ଆସୁଥିଲେ । ଉକ୍ତ ସମୟରୁ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ଗାଈପୁର-ନାଗରାର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମି । ପୀଠ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ଗାଆଁ ଜନଶ୍ରୁତି କହେ । ନାଗରା ଲେଖକ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ଋଷି କୃଷ୍ଣ ଦ୍ଵୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ସମ୍ପର୍କରେ କେତେକ ଆଲୋଚନା ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ “ସିଂହାବଲୋକ” (୧୯୮୫ ମସିହା) ଏବଂ ନାଗରା ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ “ନାଗରା” (୧୯୯୨ ମସିହା) ପୁସ୍ତକ ଦ୍ଵୟରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଧାମ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା ନ କରି ଅଧୁନା ଦାସରାଜାଗଡ଼ର ଅସ୍ଥିତ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶାର ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାସ୍ଥ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ପୂର୍ବଦିଗରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ ଖଣି ଉପରେ
 ହେଷ୍ଠ ଗ୍ରାମ ଅବସ୍ଥିତ । ହେଷ୍ଠଗ୍ରାମ ଭୂୟାଁ ପଡ଼ା ଉତ୍ତରଦିଗ ମୁଣ୍ଡରେ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ସୁପ ଆକାରରେ
 ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଗଡ଼ର ରକ୍ଷଣା ବେକ୍ଷଣ ଦାୟିତ୍ବ ହେଷ୍ଠଗ୍ରାମର ଭୂୟାଁ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବର୍ଗତ ଚରଣ ସା
 ଏବଂ ତାଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ଚରଣ ସା କ ଅମଳରେ ଦାସରାଜାଗଡ଼ର
 ଗଡ଼ଶିରୀ (ଗଡ଼ଦେବୀ)ଙ୍କ ଜମି ଉପରେ ୪ ମୁଲା ଖାଁ ନାମକ ଜନୈକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ଛାତସାରରେ
 ସେଠାରେ ସପରିବାର ବାସକଲା । ଦୈବ ବଶତଃ ମୁଲା ଖାଁ ଗଡ଼ଶିରୀଙ୍କ ପ୍ରକୋପର ଶିକାର ହୋଇ
 ବହୁ ଦୈବୀ ଅସୁବିଧା ଭୋଗୀ, ଦାସରାଜାଗଡ଼ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟତ୍ର ବାସକଲା । ଉକ୍ତ ଘଟଣା
 ପରେ ବାଲେଶ୍ବର ଜିଲ୍ଲାର ଭଦ୍ରଖ ନିବାସୀ ଶ୍ରୀ ବୈଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର ନାମକ ଜନୈକ ଶିକ୍ଷକ ସ୍ବର୍ଗତ
 ଶିବ ଚରଣ ସା ହେଷ୍ଠର ଗୁମ୍ଫାଙ୍କ ଠାରୁ ଦାସରାଜାଗଡ଼ର ଗଡ଼ଶିରୀସ୍ଥଳରୁ ଅଠର ଅବା ପଚାଶ ଡିସିମିଲ
 ଜମି ଜିଣି ତହିଁରେ ପକାଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ସପରିବାର ବାସକଲେ । ଉକ୍ତ ଗୃହରେ ବାସ କରିବା ପରଠାରୁ
 ବୈଲୋଚନ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଧୀରେ ଧୀରେ ପାଗଳୀ ହୋଇ ଶେଷକୁ ଅଣାୟର ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।
 ହେଷ୍ଠଗ୍ରାମ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରି ବୈଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ସ୍ଥିତ ତାଙ୍କର
 ବାସଗୃହ ଏବଂ ତ୍ରିହକୁ ରାଉରକେଲାର ଜନୈକ ମାରୁଆଡ଼ୀ ଗୃହସ୍ଥୀ ଉଦ୍ୟୋଗକୁ ବିକ୍ରୀକରି ଅଧୁନା
 ବାସନ୍ତୀ କଲୋନୀରେ ରହିଥିବା ଘଟଣା ଜନଶ୍ରୁତିରୁ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ ।

ରାଉରକେଲାର ଗୃହସ୍ଥୀ ଉଦ୍ୟୋଗ ପରିଚାଳକ ଉପରୋକ୍ତ ଦାସରାଜାଗଡ଼ର ଗଡ଼ ଶାରି
 ଉପରେ କ୍ରୟ କରିଥିବା ଘରଡ଼ିହକୁ ବର୍ଷିତ କରି ତହିଁରେ ନୂତନ ସୌଧ ଏବଂ ପୁଷ୍ପ ଉଦ୍ୟାନ ନିର୍ମାଣ
 କରି ରହିଛନ୍ତି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ତିନି ଜଣରୁ ତତୋଧିକ ହେଷ୍ଠଗ୍ରାମ ବାହାରର ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ
 ଦାସରାଜାଗଡ଼ ମୁଖ୍ୟପୀଠର କେତେକାଂଶରେ ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ବାସ କରିଅଛନ୍ତି ।

ସନ୍ ୧୯୧୧ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଲେଖକ ଗୃହସ୍ଥୀ ଉଦ୍ୟୋଗ ପରିଚାଳକ
 ବର୍ଗକୁ ଦାସରାଜାଗଡ଼ର ଐତିହ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଭିହିତ କରାଇ, ଦାସରାଜାଗଡ଼ର ବେଦଖଲ
 ମୁଖ୍ୟପୀଠରେ ଦାସରାଜାଙ୍କ ସ୍ମୃତିଷ୍ଠ ସଥବା ମହର୍ଷି କୃଷ୍ଣ ଦ୍ବୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି
 ସ୍ଥାପନ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଗୃହସ୍ଥୀ ଉଦ୍ୟୋଗର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କାମନା କରିଥିଲା । ଗୃହସ୍ଥୀ
 ଉଦ୍ୟୋଗର ତତ୍କାଳୀନ ଜନୈକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଲେଖକଙ୍କୁ ଯଥାଶକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ମୌଖିକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
 ଦେଇଥିଲେ । ସନ୍ ୧୯୧୨ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ଗୃହସ୍ଥୀ ଉଦ୍ୟୋଗ ନାଗରା ଲେଖକଙ୍କୁ
 ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭଜକରି ଦାସରାଜାଗଡ଼ର ମୁଖ୍ୟପୀଠ ଉପରେ, ଉଦ୍ୟୋଗର ପରିକଳ୍ପିତ ଗୋଷାଳା
 ଯୋଜନା ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ମହର୍ଷି କୃଷ୍ଣ-ଦ୍ବୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ମୃତିର ମୁକଦ୍ଦାମୀ ଦାସରାଜାଗଡ଼-ମୁଖ୍ୟପୀଠର
 ବିକ୍ରପ ଘଟଣା ପ୍ରବାହକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଲେଖକ ନିଜର ଅନିସନ୍ଧିଷ୍ଟ ଗାବଧାରାକୁ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିଅଛି ।

କଥିତ ଗୃହସ୍ଥୀ ଉଦ୍ୟୋଗ ପରିଚାଳକ ସ୍ବର୍ଗତ ଚରଣ ସାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀ ଜନ୍ମେଜୟ ସା ଓ ଶ୍ରୀ
 ଜଗତ ସା ଉଭୟଙ୍କ ସରଳ ଉଦାସିଆ ଭୋଜା ପ୍ରକୃତିକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରି, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ
 ଦାସରାଜାଗଡ଼ର ଅବଶିଷ୍ଟ ମୁଖ୍ୟପୀଠକୁ ସନ୍ ୧୯୧୧ ମସିହାରେ କିଣିନେବା ଗାଆ ଜନଶ୍ରୁତି କହେ ।

ସନ୍ ୧୯୯୨ ମସିହାଠାରୁ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଦାସରାଜାଗଡ଼ର ମୁଖ୍ୟପୀଠ ଉପରେ ଗୃହସ୍ଥା ଉଦ୍ୟୋଗ ନିଜର ଗୋଷାଳା ନିର୍ମାଣ କରି ଉଦ୍ୟୋଗର ଉତ୍କଳ ଭବିତବ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ବର୍ଷିତ ଘଟଣାବଳୀ ପ୍ରବାହରେ ବ୍ୟାସମୁନି ଜନ୍ମର ମୁକ୍ତସାକ୍ଷୀ “ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ବିଲୀନ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଗୃହସ୍ଥା ଉଦ୍ୟୋଗ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି । ଅଧୁନା ଆଲୋଚ୍ୟ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ସ୍ଥଳରେ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଏକ ଡେନ୍ତୁଳୀ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ଗଡ଼ର ପୂର୍ବ ସୀମାକୁ ଲାଗି ଏକ ସରନା ବୃକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହେଉଅଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଡେନ୍ତୁଳୀ ବୃକ୍ଷ ୧୯୯୫ ମସିହାରେ ଧରାଶାୟୀ ହୋଇ କ୍ରମଶଃ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ଦାସରାଜାଗଡ଼ର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଥିବା ଗଡ଼ଖାଇ ସନ୍ନିକଟ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କ ଚଳାପଥରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି ।

ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ଉପରୋକ୍ତ ଦାସରାଜାଗଡ଼-ଖାଇର ଉତ୍ତର ଡେନ୍ତୁଳୀ ଲାଗି କୋଇଲି ନଦୀ ଖଣ୍ଡିର ବେଦଖଲ ଥିବା ବିରାଟ ବୃକ୍ଷାକ୍ଷର କେତେକାଂଶକୁ ଗୃହସ୍ଥା ଉଦ୍ୟୋଗ କିଣିନେବା ଗାଆଁ ସନ୍ନିକଟ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ମୁଖରେ ମୁଖରିତ ହେଉଅଛି ।

ସନ୍ ୧୯୯୨ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ଅବାହୁତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସନ୍ନିକଟ ମହାନ ସିନ୍ଧୁ ସାଧକ ମହର୍ଷି କୃଷ୍ଣ-ଦ୍ୱୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ମୃତିର ମୁକ୍ତସାକ୍ଷୀ “ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ଅସ୍ଥିତକୁ ବିଲୀନ କଲେ । ତେଣୁ ଆଲୋଚକ ତା’ର ରଚିତ “ନାଗରା” ପୁସ୍ତକର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରି ଉପରୋକ୍ତ “ଦାସରାଜାଗଡ଼” ସ୍ମୃତିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନିମିତ୍ତ ସଂସ୍କୃତିପ୍ରେମୀ ଜାଇଭିଜିଆମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ କଥୁତ ଗଡ଼ ଉପରେ ଘଟିଥିବା ଅନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ୱରକୁ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ପରିଶିଷ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ।

ପରିଶିଷ୍ଟ

(ପ୍ରଥମ)

(କ) ଉତ୍କଳ ଭାରତୀୟ ବରପୁତ୍ର ସ୍ୱଭାବ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କର ଅମର ଲେଖନୀରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମର ଚିର ଅମ୍ଳାନ ପ୍ରକୃତି ଏକାଧାରରେ ଭକ୍ତି-ପ୍ରୀତି-ବାସନ୍ତ୍ୟମତା ପ୍ରଦାନ କରି ଅଗଣିତ ମୁନି ଋଷି କବି ଓ ଭାବୁକମାନଙ୍କୁ ଆବହମାନ କାଳରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ପୁଣ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋଳରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇ ଆସୁଅଛି ।

ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମର ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ରଙ୍ଗାଙ୍ଗୀବ ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ବାସ୍ତବ ରୂପଦେଇ ଉତ୍କଳର ମହନୀୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ଧାର୍ମିକ ପୌରାଣିକ ପୀଠକୁ ଭାରତରେ ଯେଭଳି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଯାଇ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ଅନ୍ୟତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ବିରଳ । ସ୍ୱଭାବ କବି ଗଙ୍ଗାଧରଙ୍କ ବେଦବ୍ୟାସ ଗୀତିର କେତେକ ପଦ୍ୟାଂଶରୁ ବେଦବ୍ୟାସ ଗିରି ଦାସରାଜାଗଡ଼ ଏବଂ ବ୍ୟାସଦେବ ଜନ୍ମର ମହତ୍ତ୍ୱ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇପାରେ ଯଥା :

ବେଦବ୍ୟାସ ଗିରି ମଞ୍ଜୁ କୁଞ୍ଜମୟ
ବେଦବ୍ୟାସ ପୂତ ଜନମ ନିଳୟ ॥
କାନନ କୁସୁମ ପରାୟେ କାନନ -
ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳେ କରିଛି ଆସନ ॥
ପୂର୍ବଭାଗେ ତାର ସୂଚିକା କନ୍ଦର
ବିବିଧ ପାଦପ ପ୍ରସୂନେ ସୁନ୍ଦର ॥
ଭାରତ ମଣ୍ଡଳେ ଯଥା ନୀଳା ଚଳ
ହୋଇଅଛି ପୁଣ୍ୟ ନିଚୟେ ଉତ୍କଳ ॥
ସରସ୍ୱତୀ କୃଷ୍ଣ ବହେ ସରସ୍ୱତୀ
କ୍ଷୀଣାଙ୍ଗୀ ଉତ୍କଳେ ଯଥା ସରସ୍ୱତୀ ॥
ନିକଟରେ ଶଙ୍ଖ ପ୍ରୋତ ସଙ୍ଗପାଇ
ଦେଉଅଛି ନିଜ ଜୀବନ ମିଶାଇ ॥

.. ..
ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖା ଗୌତମ ପର୍ବତ
ବନଭସ୍ମୀକର ଶ୍ୟାମ ତମ୍ବୁବତ ॥
ତା ପଛକୁ ସାନୁ ଯୁଗଳ ବର୍ତ୍ତୁଳ
ମୁଖଶାଳା ସହ ଦେଉଳର ତୁଳ ॥
ତାଙ୍କ ପଛେ ରାଜେ “ପରାଶର ଗିରି”
ଧରି ଦୃଷ୍ଟି ରମ୍ୟ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଶିରୀ ॥

ଥିଲା ପରାଶର ପୁଣ୍ୟାଶ୍ରମ ଖ୍ୟାତ
 ତେଣୁ ସେହି ନାମେ ହୋଇଛି ଆଖ୍ୟାତ ॥
 ଏହିଠାରୁ ଆସି ପରାଶର ଯତି
 ଭେଟିଲେ ବାହୁଣୀ କୂଳେ ସତ୍ୟବତୀ ॥
 ସତ୍ୟବତୀ ପିତା ଥିଲେ ଦାସପତି
 ପାଶେ ରହିଅଛି ତାହାଙ୍କ ବସତି ॥
 ନାହିଁ ସିନା ତାଙ୍କ ନିବାସ ଆଗାର
 ରହିଅଛି ବାସରୂମି ସୁପାକାର ॥
 ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶେ ତାର ବେଢ଼ିଛି ପରିଖା
 ନିକଟକୁ ଯାଇ କରତା ପରୀକ୍ଷା ॥
 ଅଦ୍ୟାବଧି ଦାସ ବଂଶଧରମାନେ
 ଅଛନ୍ତି ଏ ରାଜ୍ୟେ ବହୁ ପରିମାଣେ ॥
 ଗଡ଼ଖାଇ ଦେଖୁ ଯଦି ବୋଲି ସାନ
 କର୍କରେ ତୁଲ୍ୟ କି ପ୍ରକାଶ ପାଷାଣ ॥
 ** ** **

ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀର ଅପ୍ରଶସ୍ତ ଧାର
 କୁମାରୀ ନାବିକା କରୁଥିଲା ପାର ॥
 ମୁନି ଦାସସୁତା ନଉକାରେ ବସି
 ମୁଗ୍ଧ ହେଲେ ତାର ରମ୍ୟ ରୂପେ ରସି
 ବାହୁରେ ସଜ୍ଜମ ବିଧାନ ନ ହୁଡ଼ି
 ଅନ୍ଧକାର ପାଇଁ ସୃଜିଲେ କୁହୁଡ଼ି ॥
 ** ** **

ଦାସକନ୍ୟା ବୋଲି ନ କରି ବିଚାର
 ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନେ କଲେ ପୀରତି ସଞ୍ଚାର ॥
 ବ୍ରହ୍ମକ୍ଷଣେ କଲେ ବ୍ରହ୍ମରେତ ନ୍ୟାସ, ଜାତହେଲେ ତହିଁ ବ୍ରହ୍ମବିଦ ବ୍ୟାସ ॥
 କବିତା କଲ୍ଲୋଗ - ବେଦବ୍ୟାସ
 ରଚୟିତା - ସ୍ୱରାବକବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର

ପଦଟୀକା :

ଗୌତମ ପର୍ବତ (୧) କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କ ରଚିତ ବେଦବ୍ୟାସ ଗୀତିରେ ବେଦବ୍ୟାସ
 ଧାମର ଗୌତମ ଆଶ୍ରମ ଗୌତମ ପର୍ବତ” ନାମରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଅଛି । ବହୁକାଳୁଁ ଗୌତମ ପର୍ବତ
 ସ୍ଥାନୀୟ ପୁରାତନ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ଜନଶ୍ରୁତିରେ “ଗୌତମ ଆଶ୍ରମ”, “ଗୌତମ ଗୁଚ୍ଚକା”, “ଗୌତମ
 ଘୋଟକୁରା” ଓ “ଗୌତମ ଘୋଟକୁରା” ଇତ୍ୟାଦି ନାମରେ ନାମିତ ହୋଇ ଗୌତମ ଗଣିକ ଉଦ୍ଧାବିତ

କରି ଆସୁଅଛି । ଅଧୁନା ଗୌତମ ଆଶ୍ରମ ଅବାସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ଆବାସ ସ୍ଥଳରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଜନଶ୍ରୁତିକୁ ବିଳାମ କରୁଅଛି ।

ପରାଶର ଗିରି (୨) : ବେଦବ୍ୟାସ ପାହାଡ଼, ପରାଶର ଗିରି ଉଭୟେ ମହାବୀର ପାର୍ବତ୍ୟମାନର ହୃଦଗୋଟି ଅଂଶ ବିଶେଷ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ ମହାବୀର ପାର୍ବତ୍ୟମାନ ବକ୍ଷ ଭେଦ କରି ବେଦବ୍ୟାସ ପାହାଡ଼ ଏବଂ ପରାଶର ଗିରି ବନ୍ଧନକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିଅଛି । ପରାଶର ଗିରିରେ ପରାଶର ମହର୍ଷିଙ୍କ ଗୁମ୍ଫା ବିଦ୍ୟମାନ । ଉକ୍ତ ଗୁମ୍ଫାରେ ପରାଶର ମୁନି ରୁଥଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରାଚୀନ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ଜନଶ୍ରୁତିରେ “ପରାଶର ଗିରି” ଝରିଆ ପାହାଡ଼ ଏବଂ ପରାଶର ଆଶ୍ରମ ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ନାମରେ ପରିଚିତ ହୋଇ ଆସିଅଛି । ଅଧୁନା ରାଉରକେଲା ରେଳଷ୍ଟେସନର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଥିବା ଗୋପବନ୍ଧୁ ପଲ୍ଲୀର ଉତ୍ତରଦିଗ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଉପରୋକ୍ତ ପରାଶର ଗୁମ୍ଫାରେ ବୈଷ୍ଣୋଦେବୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ସ୍ମୃତିକୁ ବିଳାମ କରୁଅଛି ।

ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼

ଓଡ଼ିଶାର ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସନ୍ନିକଟ ପ୍ରାଚୀନ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ବହୁ କାଳରୁ ନିର୍ଜନ ଅବସ୍ଥାରେ କୋଇଲି (ଅନ୍ୟନାମ ଯମୁନା) ନଦୀର ପୂର୍ବତଟ ଖଣ୍ଡି ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ଗଡ଼ର ରାଜା ଦାସରାଜା ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ (ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କ) ଅଜା ଥିବା ଗଛ; ଜନଶ୍ରୁତି ଅନୁସାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୋଷଣା କରି ଆସିଅଛି ।

ପ୍ରାୟତଃ ଆଜକୁ ପଞ୍ଚତିରିଶି ଅବା ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ତଳେ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଉପରେ ଶିମିଳି, ତେନ୍ତୁଳି, ଆକୁଲ ଇତ୍ୟାଦି ବଡ଼ ବଡ଼ ଗଛମାନ ଥିଲା । ଏକ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ବାଉଁଶ ବୁଦା ଗଡ଼ର ପୂର୍ବ ସୀମା ଭିତରେ ଗତ ୧୯୯୧ ମସିହା ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ଥାଇ ଗଡ଼ର ପୂର୍ବ ଗୌରବ ବଢ଼ି କରୁଥିଲା । ଅଧୁନା ଉକ୍ତ ବାଉଁଶ ବୁଦାଟି ଖଳ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମୂଳେ ଧ୍ଵଂସ ହୋଇଯାଇଅଛି । ଗଡ଼ ସୀମାକୁ ଲାଗି ଏକ ବୃହତ ପୁରାତନ ଅଶ୍ଵତ୍ଥ (ଜଡ଼ି) ବୃକ୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କଟା ହୋଇଅଛି । ଏହାଛଡ଼ା ଭର୍ଜିଟ କଣ୍ଢେଇ କୋଳି ଆଦି କଷ୍ଟା ବୁଦା ଗୁଡ଼ିକରେ ଗଡ଼ସଜ୍ଜା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥିଲା । ପୁରାତନ ଭଙ୍ଗା ଇଟା ଗଡ଼ ସ୍ଥଳରେ ଏଣେ ତେଣେ ବିଛାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ଦାସରାଜାଙ୍କ ଇଷଦେବୀ ଗଡ଼ଶିରୀ ରୂପେ ଗଡ଼ ଭିତରେ ବିଚରଣ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନୁପୁର ଧ୍ଵନି ଶୁଣିବା କାହାଣୀ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ମୁଖରିତ ହେଉଥିଲା । ଉକ୍ତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ଗଡ଼ ରକ୍ଷକ ଛେଷ୍ଟଗ୍ରାମ ନିବାସୀ ସ୍ଵର୍ଗତ ଗୋବିନ୍ଦ ସା, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସା ଏବଂ ଶିବ ଚରଣ ସା ଥିଲେ ।

ସମୟକ୍ରମେ ସ୍ଵର୍ଗତ ଶିବ ଚରଣ ସାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ଛେଷ୍ଟ ନିବାସୀ ଶ୍ରୀ ଜନ୍ମେନ୍ଦ୍ର ସା ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଜଗତ ସା ବେନି ଭାଇ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ଅଧିକାରୀ ହେଲେ । ପ୍ରାୟ ବିଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଶ୍ରୀଜେନ୍ମେନ୍ଦ୍ର ସା ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଜଗତ ସା ଉଭୟଙ୍କ ସରଳ-ଉଦାସୀଆ-ଭୋଳା ପ୍ରକୃତିର ସୁଯୋଗ ନେଇ; କେତେକ ବାହାରିଆ ଲୋକେ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ସଜ୍ଜା ଅଧିକାର କରି ଏହାକୁ ଆଧୁନିକ ଛେଷ୍ଟର ନୂତନ ଜନ-ବସତିରେ ପରିଣତି କରି ଚାଲି ଅଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବୋକ୍ତ ବିଲୁପ୍ତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଗୋଟିଏ ନାଳ ଅଛି । ନାଳର ଉତ୍ତର ପଟେ କୋଇଲି ନଦୀ ଖଣ୍ଡିରେ ବହୁକାଳୁଁ ଝରାମାନେ (ଶିଉଳୀ କେଉଟ) ଅସ୍ଥାୟୀ କୁଡ଼ିଆ ଘର କରି ସେମାନଙ୍କର ଜୀବାକା ନିର୍ବାହ କରି ଆସୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଦାରସାଜା ଗଡ଼ର ପୂର୍ବରେ ଥିବା ଘୋଟକୁରା ପାହାଡ଼ର ଗୌତମ ଆଶ୍ରମ ଆଜି ନୂତନ ଜନବସତିରେ ଲୁଚି ଯାଇଅଛି ।

ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ପୂର୍ବରେ ଛେଷ୍ଟ ଗ୍ରାମର କିସାନ ଚୋଲା (ପଡ଼ା) ଅଛି । ଏହି ପଡ଼ାର କିସାନମାନେ ଏ ଅଞ୍ଚଳର ପୁରାତନ ବାସିନ୍ଦା ଅଟନ୍ତି । କିସାନ ପଡ଼ାକୁ ଲାଗି ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ଥିଲା । ଜଙ୍ଗଲର ବାଘ ଭାଲୁ ଦେଖୁଥିବା କଥା କିସାନମାନେ କୁହନ୍ତି । ଛେଷ୍ଟ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର କିସାନମାନେ ପ୍ରତି ଦିନ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମସ୍ଥିତ ବ୍ରାହ୍ମଣୀରେ ମାଘ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ବୁଡ଼ ଦେଇ (ସ୍ନାନକରି) ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କୁ ପିଣ୍ଡଦାନ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି ।

ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ସୀମାକୁ ଲାଗି ଛେଷର ଭୂମା ପଡ଼ା ଅଛି । ଏହି ପଡ଼ାକୁ ଲାଗି ଛେଷର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଡ଼ା ଅଛି । ଉଭୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବଂ ଭୂମା ସମାଜ ଏଠିକାର ପ୍ରାଚୀନ ଅଧିବାସୀ ରୂପେ ପରିଚିତ ଅଟନ୍ତି ।

ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ କୋଇଲି ଓ ଶଙ୍ଖ (ଅନ୍ୟନାମ ଗଙ୍ଗା) ନଦୀ ଦ୍ଵୟର ସଙ୍ଗମ ଜଳ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି । ଉକ୍ତ ଜଳ ପ୍ରବାହ ବେଦବ୍ୟାସରେ ସରସ୍ଵତୀ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନାମ ଧାରଣ କରିଅଛି । ଗଡ଼ର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଥିବା ଶଙ୍ଖ ନଦୀରେ କାଠି ଟାଙ୍ଗର (ଇନ୍ଦ୍ରସହସ୍ରଯୋନି ପଥର) ଅଛି । ତ୍ରିବେଣୀର ଉତ୍ତରରେ ଯମୁନା ଡିପ ଅଛି । ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ କୋଣ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ତଟରେ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ବିରାଜମାନ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିତାବନ୍ଧାକୁ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ଥାନୀୟ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ସମ୍ମତିର ସ୍ମାରକୀ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵହସ୍ତାକିତ ଦକ୍ଷଖତରୁ ଅନୁମେୟ କରାଯାଇ ପାରେ । ଦକ୍ଷଖତ ନିମ୍ନରେ କ୍ରମାନୁଯାୟୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ଅଛି ।

କ୍ରମିକ	ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଦେଖୁଥିବା	ଗ୍ରାମ ନାମ	ଦକ୍ଷଖତକାରୀ	ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଦେଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ସଂଖ୍ୟା	ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ		ବ ବୟସ	ଦକ୍ଷଖତ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଭିନବ

୧.	ଶ୍ରୀ ସାଧୁଚରଣ ବେହେରା	ହମିରପୁର	୫୬ ବର୍ଷ	ଦେଖୁଥିବା ସାଦରାଜ ଗଡ଼ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଏହିଗଡ଼ ଆମ ଭୂମୀ ସମାଜର ପୁରାତନ ପିଢ଼ିଥିଲା ।
----	---------------------	---------	---------	--

ଶ୍ରୀ ସାଧୁଚରଣ ବେହେରା

୨.	ଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦ୍ରମଣି ପ୍ରଧାନ	ହମିରପୁର	୬୦ ବର୍ଷ	ଉପର ଲେଖା ବିଷୟ ସତ ଅଟେ ।
----	-----------------------	---------	---------	------------------------

ଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦ୍ରମଣି ପ୍ରଧାନ

୩.	ଶ୍ରୀ ବାଣେଶ୍ଵର ପାଢ଼ୀ	ଛେଣ୍ଡ	୧୦୦ ବର୍ଷ	
----	---------------------	-------	----------	--

ଶ୍ରୀ ବାଣେଶ୍ଵର ପାଢ଼ୀ

୪.	ଶ୍ରୀ କାଶିନାଥ ପାଢ଼ୀ	ଛେଣ୍ଡ	୬୫ ବର୍ଷ	ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଥିବାର ଏହା ପ୍ରକୃତ ସତ । ଏହା ପିଲାଦିନରୁ ମୁଁ ଦେଖୁ ଆସୁଅଛି । କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଆମର ଗର୍ଭଚିନ୍ତା ସାହେବଙ୍କୁ ନାନା ରକ୍ତମର ଲୋଭ ଦେଖାଇ ବାହାର ଲୋକେ କିଣି ନେଇଥାଉଛନ୍ତି ।
----	--------------------	-------	---------	--

ଶ୍ରୀ କାଶିନାଥ ପାଢ଼ୀ
୨୦୨୩-୨-୧୬

୫.	ଶ୍ରୀ ଗୌତମ ପାଢ଼ୀ	ଛେଣ୍ଡ	୮୦ ବର୍ଷ	
----	-----------------	-------	---------	--

ଶ୍ରୀ ଗୌତମ ପାଢ଼ୀ

୬.	ଶ୍ରୀ ବାମଦେବ ମିଶ୍ର	ବେଦବ୍ୟାସ	୬୨ ବର୍ଷ	ମୁଁ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ପିଲା ଦିନଠାରୁ ଦେଖୁ ଆସୁଅଛି ।
	ବେଦବ୍ୟାସ ରାମଜି ପୂଜାରୀ			

ଶ୍ରୀ ବାମଦେବ ମିଶ୍ର
୧୬

୭. ଶ୍ରୀ ଉଦୟ ପ୍ରଧାନ ବାଙ୍କିଆ ୫୨ ବର୍ଷ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଶ୍ରମ ଦାବରାଜାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା
 ଘେବା ବାଟି ଦୃଷ୍ଟିତ । ଏ ଗଡ଼ ଆମ
 ସମାଜର ପିତୃ ଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ ରବି ଚନ୍ଦ୍ର ପାଲୀ

୮. ଶ୍ରୀ ହୃଷିକେଶ ପଣ୍ଡା ଝିରପାଣି ୭୮ ବର୍ଷ ମୁଁ ବେଦବ୍ୟାସ ମେଳା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆମ
 ବାପାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମେଳା ଦେଖି ଯିବା
 ସମୟରେ ଆମ ବାପା ସ୍ମରଣ ନିଶ୍ଚାକର
 ପଣ୍ଡା ଆମକୁ ଦାବରାଜା ଗଡ଼ ଦେଖାଇ
 ଥିବାରୁ ଦାବଗଡ଼ ଦେଖି ଥିଲି ।

ଶ୍ରୀ ହରିଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା

୯. ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ଚରଣ ଦାଶ କୁମାରେଲା ୬୦ ବର୍ଷ ମୁଁ ଆନନ୍ଦ ଦେବୀ ମାମି

୧୦. ଶ୍ରୀ ରଘୁନାଥ ସିଂହ ବ୍ରାହ୍ମଣାଚରଣ ୬୫ ବର୍ଷ ମੈଁ ବ୍ୟାସଧ୍ୟାୟାଙ୍କ ଦାଶରାଜା ଗଡ଼ ଦେଖା
 ଯିବାରୁ ମୁଁ

୧୧. ଶ୍ରୀ ଗୋପୀ ଚପୋଇ ହେଉ ୯୫ ବର୍ଷ ଦାବରାଜା ଗଡ଼ ମୁଁ ପିଲାଦିନରୁ ଦେଖି ଆସୁଛି
 କିଶାନପଡ଼ା

ସାଧୁ :- ଭିକା ମାଝି

। ଚିପଟିବୁ ସହି ଗୋପୀ ଚପୋଇର)

ସାକ୍ଷୀ- ଭିକା ମାଝି, ତା ୨.୩.୯୨

୧୨. ଶ୍ରୀ ଗୋସାଇଁ କିଶାନ ହେଉ ୫୫ ବର୍ଷ ଦାବରାଜା ଗଡ଼ ମୁଁ ପିଲାଦିନରୁ
 କିଶାନପଡ଼ା ଦେଖି ଆସୁଅଛି ।

ସାକ୍ଷୀ

ଶ୍ରୀ

ସୁଜନ ଚନ୍ଦ୍ର ମଲ୍ଲି

(ଏ ଚିପଟିବୁସହି ଗୋସାଇଁ କିଶାନଙ୍କର)

ସାକ୍ଷୀ- ସୁବଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମଲ୍ଲି, ତା ୨.୩.୯୨

୧୩. ଶ୍ରୀ ଖୁରୁ ସିଂହ ବ୍ରାହ୍ମଣା ୫୫ ବର୍ଷ ମੈଁ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଦେଖା ହୁଁ । ମେରୀ ପିତାଜୀ
 ଚରଣ ଶ୍ଵର୍ଗତ କାଶିନାଥ ସିଂହ ମୁଝେ
 ଦାସରାଜାଗଡ଼ କେ ଦାସେ ମେଁ ବତାୟହ ଥେ ।

ସୁଗୁମ୍ଫ

୧୪. ଶ୍ରୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣନ କର ରିଉଁ ୯୦ ବର୍ଷ ଦାବରାଜା ଗଡ଼ ଦେଖି ସତ । ସେଠାରେ
 ପ୍ରାଚୀନ ବାଉଁଶ କୁଟା ଥିଲା । ବାଉଁଶ କୁଟାର

ନିଃସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମନ୍ତ୍ର

କିଛି ଦୂରରେ ଗଡ଼ଖିରି ଥିଲା । ଗଡ଼ରେ ବହୁ
ପ୍ରାଚୀନ ଇଟା ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହା ମୁଁ ମୋର
ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଦେଖି
ଆସିଛି । ଦାସ ବ୍ୟାସଦେବ ଅଜା ଥିଲେ ।

୧୫. ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ ରାୟ

ବଲାଶି

୮୦ ବର୍ଷ

ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ ରାୟ
ଗ୍ରାମ
୧୫.୫.୧୯୮୭ ମସିହା

ଭବନର ବରେଣ୍ୟ ପ୍ରକୃତି କବି ରଞ୍ଜାଜୀବ
ଗଞ୍ଜାଧର ମେହେର ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀରେ
ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମର ପ୍ରକୃତି ଶୋଭା
ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଲେଖିଥିବା ଏହି ବ୍ୟାସ ଗୁମ୍ଫା,
ସରସ୍ୱତୀ କୁଣ୍ଡ, ଇନ୍ଦ୍ର ସହସ୍ରାକ୍ଷ ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିବା ପାଷାଣ, ଅହଲ୍ୟା ପାଷାଣ, ଦାସ
ରାଜା ଗଡ଼, ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ଆଦି ମୁଁ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖି ଆପାର ଆନନ୍ଦ ଲାଭ
କରିଛି ଏବଂ କରୁଅଛି ।
ମୁଁ ମୋର ନାଗରୀ ମହାତ୍ମ୍ୟ କବିତା ସଙ୍କଳନ
- ପାଣ୍ଡୁଲିପିରେ ବ୍ୟାସ ବେଦବ୍ୟାସ କଳ୍ପ ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ନାବେ ନାବିକାର କାର୍ତ୍ତି ଉଦ୍‌ଗରେ ମଧ୍ୟ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛି । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଆଜି ସେହି
ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଅନ୍ୟରୂପ ଧାରଣ କରୁଅଛି

ଉପରୋକ୍ତ “ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସନ୍ନିକଟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ବିବରଣୀ ସିଂହାବଲୋକନ
(ଯମସରା କେଶରୀ ଗଡ଼ ଓ ରାଉରକେଲା) ପ୍ରକାଶିତ କାବ୍ୟ ଏବଂ “ନାଗରୀ” ପାଣ୍ଡୁଲିପିରେ ଲେଖକ
ମୁଁ ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର; ଠିକଣା ଗ୍ରାମ - ତାମରା, ପୋ.ଅ. - କାନପୁର, ଜିଲ୍ଲା - କଟକ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଠିକଣା, ଘର ଡି-୨୯୪, ସେକ୍ଟର-୮, ପୋ.ଅ. - ରାଉରକେଲା-୯, ଜିଲ୍ଲା - ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଲେଖିଅଛି ।
ମୁଁ ମୋର ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ “ସିଂହାବଲୋକ” ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣ ଥିବା “ନାଗରୀ” ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଉଭୟରେ
“ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛି ।

ଅଧୁନା ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ସ୍ଥଳୀ ରାଉରକେଲାର ଜନୈକ ମାରୁଆଡ଼ି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି
ବିଶେଷକ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ହୋଇ ଦୂତନ ଜନବସତିରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ମୁଁ ମୋର
ଲେଖାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବାକୁ ଯାଇ ଉଲ୍ଲିଖିତ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା
ପାନପୋଷ ମହକୁମାର ସ୍ଥାନୀୟ ପୁରାତନ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପସର ଜଣ ଦରଦୀ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରେମୀ
ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଭିମତ (ସଂଗ୍ରହକରି) “ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ
ସନ୍ନିକଟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ବିବରଣୀରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ।

ଆଶା ଦେଖିର ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରେମୀ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମରେ ମହାନ ସାଧକ ରଷି

କୃଷ୍ଣ ଦ୍ଵୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମ କାହିଁ ସମ୍ପର୍କୀତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ସ୍ମୃତି ପୀଠକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ସନାତନ ସଂସ୍କୃତିର ମଞ୍ଜନ ବିଧାନ କରିବେ ।

ରାଉରକେଲା

॥ ଇତି ॥

ତା ୩୧.୩.୧୯୯୨ ମସିହା

“ସିଦ୍ଧାବଲୋକ” ଏବଂ “ନାଗରା” ଲେଖକ

ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ଘର ତି-୨୯୪, ସେକ୍ଟର-୮

ପୋ - ରାଉରକେଲା-୯, ଜିଲ୍ଲା - ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା

ଉପରୋକ୍ତ “ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼” ବିବରଣୀର ଅବିକଳ ନକଲ (ଫଟକପି) ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କଲି ।

୧. ମାନ୍ୟବର ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶରତ କୁମାର କର

ପର୍ଯ୍ୟଟନ, କ୍ରୀଡ଼ା, ସଂସ୍କୃତି, ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ

ସା/ପୋ - ଭୁବନେଶ୍ଵର, ଓଡ଼ିଶା

ଉପରୋକ୍ତ ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ବିବରଣୀର ଅବିକଳ ନକଲ

(ଫଟ କପି) ଅନୁଧ୍ୟାନାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କଲି ।

୨. ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ସା/ପୋ - ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା ।

୩. ଡକ୍ଟର ପ୍ରବୋଧ କୁମାର ମିଶ୍ର, ପି.ଏଚ୍.ଡି., ଡି. ଲିଟ୍ ।

ମୁଖ୍ୟ ଇତିହାସ ପ୍ରଫେସର, ସି/୨୩, ସା/ପୋ - ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ, ଜ୍ୟୋତି ବିହାର
ପିନ୍ କୋଡ - ୭୬୮ ୦୧୯, ଓଡ଼ିଶା ।

୪. ସୁପରିଡ଼ଟେଣ୍ଟ, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମ୍ୟୁଜିଅମ, ସା/ପୋ - ଭୁବନେଶ୍ଵର, ଓଡ଼ିଶା ।

୫. ସୁପରିଡ଼ଟେଣ୍ଟ, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଅଭିଲେଖାଗାର, ସା/ପୋ - ଭୁବନେଶ୍ଵର, ଓଡ଼ିଶା ।

୬. ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦାଶରଥ ପଟ୍ଟନାୟକ, ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଅରବିନ୍ଦ ସଂଗ୍ରହାଳୟ, ଗ୍ରାମ - ଉଦୟପୁର
ପୋ.ଅ - ତୁଆଗାଁ - ୭୫୨୦୮୩, ଜିଲ୍ଲା - ନୟାଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା ।

୭. “ସମାଜ” ସମ୍ପାଦକ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ରାଧାନାଥ ରଥ, ସା- ସତ୍ୟବାଦୀ ପ୍ରେସ,
ପୋ.ଅ - କଟକ-୧, ଓଡ଼ିଶା, ପିନ୍ କୋଡ - ୭୫୩ ୦୦୧ ।

୮. “ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର” ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭର୍ତ୍ତୃହରି ମହତାବ, ସା-ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଚାର ସମିତି ଏବଂ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର
ପ୍ରେସ, ପୋ.ଅ - କଟକ-୨, ପିନ୍ କୋଡ - ୭୫୩ ୦୦୨, ଓଡ଼ିଶା ।

୯. “ସମ୍ବାଦ” ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୌମ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ସା - ପ୍ରିୟ ଦର୍ଶନୀ ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ,
ବି/୨୮, ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ ଇଣ୍ଡେଷ୍ଟ, ପୋ.ଅ- ରାଉରକେଲା-୪, ଜିଲ୍ଲା - ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା,
ପିନ୍ କୋଡ - ୭୬୯୦୦୪ ।

୧୦. ଡିରେକ୍ଟର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ, ଦୂରଦର୍ଶନ କେନ୍ଦ୍ର, ସା - ତୁଳସୀପୁର, ପୋ- କଟକ-୮, ଓଡ଼ିଶା ।

୧୧. ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦେବାନନ୍ଦ ଅମାତ, ପୂର୍ବତନ ଏମ୍.ପି., ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ସା/ପୋ - ବଲାଶି,
ଭାୟା - ଲାଠିକଟା, ଜିଲ୍ଲା - ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା ।

୧୨. ମାନନୀୟ ସଭାପତି, ପ୍ରଗତି ଉତ୍କଳ ସଂଘ, ସା - ବି/୯, ଫକୀର ମୋହନ ନଗର, ସେକ୍ଟର-
୭, ପୋ- ରାଉରକେଲା-୩, ଜିଲ୍ଲା - ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା ।

ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀବୃନ୍ଦଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ବିବରଣୀ

ଉତ୍କଳର ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସନ୍ନିକଟ ଅଧୁନା ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆଲୋଚ୍ୟ “ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର” ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରାଚୀନ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କର କଥିତ “ଦାସରାଜାଗଡ଼” ଉପରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦଶଗୋଟି ବିବରଣୀ ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି । ଯଥା :

(୧)

ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ନିକଟରେ ଥିବା ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଉପରେ ଅଭିମତ

ମୁଁ ଶ୍ରୀ ସିତାରାମ ସାହୁ ବୟସ ୨୪ ବର୍ଷ, ଝିରପାଣି ରିସେଟଲମେଣ୍ଟ କଲୋନୀରେ ରହୁଅଛି ।

ଅତୀତରେ ମୁଁ ମୋର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସାହିତ ନିଜ ଗ୍ରାମ ତୁଳକେଲାରେ ବାସ କରିଥିଲି ।

କୋଇଲି ଓ ଶଙ୍ଖ ନଦୀର ମିଳନରେ ଥିବା ନଦୀପାରେ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ଵିପାୟନ ବ୍ୟାସ ମୁନି ଜନ୍ମ ହେବା ବିଷୟ, ବାପା ଏବଂ ଆମର ଗଞ୍ଜୁଳ ଠାରୁ ଶୁଣିଥିଲି । ଆମର ଶିକ୍ଷକ ଏଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର, ଏ ଭଗବାନ ନନ୍ଦ ଆମମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାସଜନ୍ମ ଏବଂ କୋଇଲି ନଦୀର ପୂର୍ବ କୂଳରେ ଥିବା ଦାସରାଜା ଗଡ଼ (ବୁଦେଇ ଗଡ଼) ବିଷୟ ଟିପା ଖାତାରେ ଲେଖି ପଢ଼ାଇଥିଲେ । ପିଲାଦିନେ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ଅଞ୍ଚଳ ଜଙ୍ଗଲ ଥିଲା । ମୁଁ ଏହି ଗଡ଼ ଦେଖୁଥିଲି । ଆଜି ଦାସରାଜାଗଡ଼ ବିକ୍ରିହୋଇ ବାହାରିଆ ଲୋକଙ୍କ ବାସଗୃହରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବା ଘଟଣା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ-ଦାୟକ ଘଟଣା ।

ଲିଖିତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଚରଣରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ସିତାରାମ ସାହୁ । ବିନୀତ ।

ତା ୨୧.୯.୧୯୯୩

ସ୍ଵା- ଶ୍ରୀ ସିତାରାମ ସାହୁ

ଝିରପାଣି କଲୋନୀ

ଝିରପାଣି ରିସେଟଲମେଣ୍ଟ କଲୋନୀ

ବର୍ତ୍ତମାନ ବୟସ ୨୪ ବର୍ଷ

(୨)

ମୁଁ ଶ୍ରୀ ମଙ୍ଗୁଳ ସାହୁ, ସା - ପାନପୋଷ ମହକୁମାର ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଥିବା ଛେଷ୍ଟ ଗ୍ରାମର ଭୂୟାଁ ଟୋଲାରେ ବାସକରେ । ମୋର ପିତା ଏ ଖରବୁଲା ସା, ଅଜା ବକ୍ଷକୋ ସା ଏବଂ ଅଜାର ପିତା ଏ ଅର୍ଜୁନ ସା ଆମର ଛେଷ୍ଟ ଗ୍ରାମରେ ବାସ କରିଥିଲେ ।

ମୁଁ ମୋର ବାପା ଏବଂ ଗ୍ରାମର ଅନ୍ୟ ବ୍ରତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମ ଗାଁର ଉତ୍ତର ମୁଣ୍ଡରେ ଥିବା ଦାସରାଜା ଗଡ଼ (ବୁଦେଲ ଗଡ଼) କାହାଣୀ ଶୁଣିଥାନ୍ତି । ଏହି ଦାସରାଜା ଗଡ଼କୁ ପିଲାଦିନୁ ଆଜିଯାଏଁ ଦେଖି ଆସୁଅଛୁ ।

“ନାଗରା” ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ରଙ୍କ ରଚିତ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସନ୍ନିକଟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ବିବରଣୀ ପଡ଼ି ଥିଛି । ଉଣେଇଶିଶହ ବୟାନବେ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ଏକତିରିଶ ତାରିଖରେ ଏହି ବିବରଣୀ ଲେଖା ହୋଇଅଛି । ଏଥିରେ ଦସ୍ତଖତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଜାଣିଛି । ଏହି ବିବରଣୀ ସତ୍ୟଅଟେ ।

ବ୍ୟାସମୁନି ଅଜା ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମୁଁ ଆମର ରାଜ୍ୟେଶ୍ବରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଝରଡ଼େଶ୍ବରୀ ଦେବୀ, ବ୍ରତାବର ଦେବତା ଏବଂ ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ର ଲିଖନୀ ସ୍ବା- ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରକୁ ସା
ତା ୨୦.୧୦.୧୯୯୩ ଗ୍ରାମ - ଛେଷ୍ଟ
ଗ୍ରାମ-ଛେଷ୍ଟ ବୟସ ୮୦ ବର୍ଷ

(୩)

ମୁଁ ଶ୍ରୀ ଗୋଲାପ କଂସାରୀ, ଗ୍ରାମ - ବାଗୁଡ଼ିରେ ବାସ କରିଥିଲି । ମୋର ବାପା ୪ ହଟୀ କଂସାରୀ, ଜେଜେବାପା (ଅଜା) ୪ ଗଦା କଂସାରୀ ବାଗୁଡ଼ିରେ ବାସ କରିଥିଲେ । ଏମାନେ ନାଗରା ଜମିଦାରଙ୍କର ବାଣୀଆ ଥିଲେ । ବେଦବ୍ୟାସର ଛେଷ୍ଟ ଗ୍ରାମ ଉତ୍ତର ମୁଣ୍ଡରେ ଥିବା ଦାସରାଜାଗଡ଼ ମୁଁ ପିଲାଦିନୁ ଦେଖି ଆସିଅଛି । ମୋର ବାପା ଅଜା ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଦେଖୁଥିଲେ । ଗଡ଼ ବିଷୟ ଆମକୁ କହିଥିଲେ । ଏହି ଗଡ଼ରେ ମୁଁ ଆମେ ଚଳାକୁଳା କରୁଥିଲୁ । ଏବେ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ବିକ୍ରି ହେବା ଶୁଣି ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ହେଲି । ବ୍ୟାସମୁନି ଦାସରାଜାଗଡ଼କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋଲାପ କଂସାରୀ । ଇତି ।

ସ୍ବା- ଶ୍ରୀ ଗୋଲାପ କଂସାରୀ
ତା ୮.୧୧.୧୯୯୩ ଝିରପାଣି କଲୋନା
ଝିରପାଣି କଲୋନା ବୟସ ୭୦ ବର୍ଷ

(୪)

ମୁଁ ଶ୍ରୀ ପର୍ଣ୍ଣରାମ ପଣ୍ଡା, ଗ୍ରାମ - ଲାସେକୁମ ଝରିଆ, ଜିଲ୍ଲା-ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ରେ ବାସ କରେ । ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ ଛେଷ୍ଟ ଗ୍ରାମର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଥିବା ଦାସରାଜାଗଡ଼ର କିଛି ଭଗ୍ନାବଶେଷ ପିଲାବେଳେ ଦେଖୁଅଛି । ସେଠାରେ ଗୌତମ ରକ୍ଷିକର ଗୋଟିଏ ପୀଠ ଥିବାର କଥା ଜାଣିଛି । ତାକୁ “ଗୌତମ ଗୁଚକା” ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏହି ପୁରାତନ ଯାଗାଟି ବିକ୍ରି ହୋଇଯିବା କଥା ଶୁଣି

ଦୁଃଖିତ ହେଲି । ଉକ୍ତ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ଜାଗାଟି ଉଦ୍ଧାର କରାଗଲେ ବ୍ୟାସଧାମର ଗୌରବ ବଢ଼ିବ ।

ସ୍ବା- ଶ୍ରୀ ପର୍ଣ୍ଣରାମ ପଣ୍ଡା

। ଇତି ।

ତା ୧୩.୧୧.୧୯୯୩

ସ୍ବା- ଶ୍ରୀ ପର୍ଣ୍ଣରାମ ପଣ୍ଡା

ଝିରପାଣି

ଗ୍ରାମ - ଲାସେକ୍ରମରେଆ

ବୟସ ୮୭ ବର୍ଷ

(୫)

ଆମେ ଶ୍ରୀ ଈଶ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦ, ଗ୍ରାମ - ବିନ୍ଦୁବନ, ପିତା - ଏ ପରମାନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ସମନ୍ତେ ଯାହା ଜାଣୁ ତାହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରକାଶ କରି ସ୍ବାକ୍ଷର କରୁଁ ।

ଯେ : କୃଷ୍ଣ ଦ୍ବୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ମାତାମହ ଦାସରାଜାଙ୍କ ଗଡ଼ କୋଇଲି ନଦୀ ପୂର୍ବପଟେ (ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥଳର ପୂର୍ବପଟେ) ଆଜକୁ ଅନେକ ଦିନରୁ ଖାଇ ରୁପରେ ଜଙ୍ଗଲି ଗଛ, ବାଉଁଶ ବଣ ଆକାରରେ ପଡ଼ିରହିଥିଲା ସହ ୧୯୫୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ସେଇଦିନୁ ସେ ପଟେ ମୋର ଯାତାୟତ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ଏଇ କିଛିଦିନ ହେଲା ମୁଁ ଯାତାୟତ ବେଳେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ ସେଠାରେ କୋଠାବାଡ଼ି ତିଆରି ହୋଇଅଛି । ଏହା ଦେଖି ଜୀବନରେ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ଧକା ଅନୁଭବ କଲି । ମୋର ଦରିଦ୍ରତା ହେତୁ ମୁଁ କିଛିତ କରି ପାରିବି ନାହିଁ, କେବଳ ଈଶ୍ବର ହିଁ ଭରସା ।

ସ୍ବା- ଶ୍ରୀ ଈଶ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦ

ତା ୨୭.୧୨.୧୯୯୩

ସ୍ବା- ଶ୍ରୀ ଈଶ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦ

ବିନ୍ଦୁବନ, ଆ : ବିରମିତ୍ରପୁର

ବିନ୍ଦୁବନ, ଆ - ବିରମିତ୍ରପୁର

ବୟସ ୮୦ ବର୍ଷ

(୬)

ମୁଁ ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନ ସିଂ, ପିତା ଏ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂ, ଅଜ୍ଞା ଏ ବାହାଦୁର ସିଂ ପ୍ରାଚୀନ ତୁମ୍ଭକେଲା ଗ୍ରାମରେ ବାସ କରିଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକେଲାରେ ବାସ କରୁଅଛି ।

ମୁଁ ନାଗରା ରାଜ୍ୟ ଶେଷ ଜମିଦାର ଏ ଶିବ ନାରାୟଣ ସିଂହ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଅଧିନରେ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗରେ କାମ କରୁଥିଲି । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ସଙ୍ଗମର କୋଇଲି ନଦୀ ପୂର୍ବ ଖଣ୍ଡରେ ଥିବା ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼କୁ ମୁଁ ପିଲାଦିନୁ ଦେଖୁ ଆସୁଅଛି । ଏହି ଗଡ଼ ଛେଷ ଭୂୟାଁ ବଣ୍ଡିର ଉତ୍ତର ମୁଣ୍ଡରେ ଅଛି ।

ଏହି ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କ ଅଜ୍ଞାଙ୍କ ଗଡ଼ ଥିବା ବିଷୟ ମୁଁ ଗ୍ରାମର ବ୍ରହ୍ମାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଥିଲି । ନାଗରା ଜମିଦାର ବଂଶ ଦାସରାଜାଗଡ଼କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ । ଏହି ଗଡ଼ ଅତୀତରେ ବଣ ବ୍ରଦାରେ ପୁରୁ ରହିଥିଲା । ପୁରୁଣା ବାଉଁଶ ବ୍ରଦା ଓ ଶିମିଳି ଗଛ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାସରାଜାଗଡ଼ରେ ବାହାରିଆ ଲୋକେ ଘରକରି ରହିବା ଦୁଃଖଦାୟକ ଘଟଣା ଅଟେ । ପ୍ରଭୁ ଦାସରାଜାଗଡ଼କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ ।

ସ୍ବା- ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନ ସିଂ

ତା ୨.୧.୧୯୯୪

। ବିନୀତ ।

ସ୍ବା- ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନ ସିଂ

ଗ୍ରାମ - ତୁମ୍ଭକେଲା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

ବୟସ ୭୦ ବର୍ଷ

(୭)

ମୁଁ ଶ୍ରୀ ଦିବାକର ଅଡ଼ିସ୍ତି, ପିତା ଏ ନନ୍ଦଲାଲ ଅଡ଼ିସ୍ତି, ଅଜା ଏ ଗୋକୁଳ ଅଡ଼ିସ୍ତି, ଗ୍ରାମ - ଟିମ୍ବୋରରେ ବାସ କରେ ।

ଉତ୍ତୁନାଥ ପାଲୁଆ ଥାନା ଅଧିନରେ ଥିବା ଛେଣ୍ଡଗ୍ରାମ ଭୂମି ପଡ଼ାର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଦାସରାଜାଗଡ଼ କୋଇଲି ନଦୀର ପୂର୍ବଧାର ଖଣ୍ଡରେ ଅଛି । ପିଲାଦିନେ ମୁଁ କୁଆଁରମୁଣ୍ଡା ପଡ଼ିବାକୁ ଯିବାବେଳେ, ଛେଣ୍ଡବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିଲି । ସମୟ ସମୟରେ ମୁଁ ମୋ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଦାସରାଜାଗଡ଼, ଗୌତମ ଘୋଟକୁରା, ନାଗରା ଗଡ଼ ଇତ୍ୟାଦି ଯାଗା ଗୁଡ଼ିକରେ ଖେଳି ବୁଲି ଯାଉଥିଲୁ । ଦାସରାଜାଗଡ଼ରେ ଶିମିଳି ବାଉଁଶ ଆକୃତ ଗଛ ଥିଲା । ଉଜ୍ଜାଭଟା ଗଡ଼ ଭିତରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖୁଥିଲୁ । ଏହି ଗଡ଼ ବେଦବ୍ୟାସର କୃଷ୍ଣ ଦେଘାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଅଜାଙ୍କ ଗଡ଼ ଥିଲା । ନାଗରା ଜମିଦାର ସ୍ୱର୍ଗତ ଶିବ ନାରାୟଣ ସିଂହ ମହାପାତ୍ର ସାଥରେ ବନ୍ଧୁକ ଧରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନି ନାଗରାଗଡ଼ ଏବଂ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ବରାବର ଆସୁଥିଲେ ।

ଆଜି ଏହି ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ବାହାରିଆ ଲୋକଙ୍କ ଘର ବାଡ଼ିରେ ପରିଣତ ହେବା ଜାଣି ଅତିଶୟ ଦୁଃଖୀତ ହେଲି । ମା ମଙ୍ଗଳା, ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଏବଂ ବ୍ୟାସମୁନି ଦାସରାଜାଗଡ଼କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

ତା ୧୦.୧.୧୯୯୪-*ଶ୍ରୀ ଦିବାକର ଅଡ଼ିସ୍ତି* । ରଚି ।
ଗ୍ରାମ - ଟିମ୍ବୋର ବୟସ ୮୬ ବର୍ଷ

(୮)

ଆମେ ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧଲ ପଣାଏତ, ପିତା ଏ ସାଧୁ ଚରଣ ପଣାଏତ, ଅଜା ସୁଖଲାଲ ପଣାଏତ ପୁରାତନ ବାଗବୁଡ଼ି ମୈତ୍ରା ଛେଣ୍ଡର ପ୍ରଜା ଥିଲୁ । ପ୍ରଜାସବୁ ହିସାବରେ ମୋର ଘରବାଡ଼ି ଖାତା ନମ୍ବର ଚାରି (୪) ଏବଂ ଅଣଶଠି (୫୯)ରେ ଥିଲା ।

ନାଗରା ଜମିଦାର ଦ୍ୱର୍ଗତ ଶିବନାରାୟଣ ସିଂହ ମହାପାତ୍ରଙ୍କର ମୁଁ ଏବଂ ମୋର ବାପା ଅଜା ସେବାକାରୀ ଥିଲୁ । ଏ ଶିବନାରାୟଣ ସିଂହ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ମୋ ବାପା ବରାବର ଦାସରାଜା ଗଡ଼କୁ ଆସୁଥିଲେ । ମୁଁ ପିଲାଦିନୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଦେଖୁ ଆସୁଅଛି । ଏହି ଗଡ଼ କୋଇଲି, ଶଙ୍ଖ, ମୁହାଣର ପୂର୍ବ ଖଣ୍ଡରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଗଡ଼ ଭିତରେ ଶିମିଳି, ବାଉଁଶବୃକ୍ଷ, ଅଶୁଣ୍ଠି ଓ ଆକୃତ ଗଛ ଥିଲା । ଉଜ୍ଜାଭଟା ପଡ଼ିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଦାସରାଜା ଗଡ଼ରେ ବାହାରିଆ ଲୋକ କୋଠାବାଡ଼ି କରି ରହିଛନ୍ତି । ଗଡ଼ର ଅନ୍ଧ ଜାଗା ଖାଲି ପଡ଼ିଛି ।

ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥିତି ଦେଖି ମୁଁ ଅତିଶୟ ଦୁଃଖୀତ । ବ୍ୟାସମୁନି ଦାସରାଜାଗଡ଼କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧଲ ପଣାଏତ । ରଚି ।
ତା ୧.୨.୧୯୯୪ ସ୍ୱା- ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧଲ ପଣାଏତ
ଗ୍ରାମ - ବାଗବୁଡ଼ି (ଛେଣ୍ଡ) ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ବୟସ ୫୫ ବର୍ଷ

ଆମର ବଂଶଧରକୁ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ରଘୁନାଥ ଶେଖର ଦେଓ ରାଜା ସାହେବ, ଗାଙ୍ଗପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଓ ୪ ବାଲିକି ମହାପାତ୍ର ଜମିଦାର କୁମାରମୁଣ୍ଡା, ଯବାଘାଟ, ଦୁର୍ଗାପୁର, ଚାନ୍ଦିପୋସ, ଗ୍ରାମ ଦାନ ବ୍ରହ୍ମର ସୂତ୍ରରେ ଦେଉଥିଲେ - ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଓ କୁମାରମୁଣ୍ଡାରେ ଚଣ୍ଡିପାଠ ଓ ନାଗାରେ ପୁରୋହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ସମୟାୟା ଆମର ବଂଶଧର ତଥା ସ୍ୱର୍ଗତ ପିତା ରାଧାବଲ୍ଲଭ ପଣ୍ଡା ଓ ପିତାମହ ମାନଧାତା ପଣ୍ଡା ବରାବର ନାଗ୍ରୀ, କିଞ୍ଚିର, ସିଂହଭୂମିର କେତେକ ଗ୍ରାମ ଭୂୟାଁ ଖଣ୍ଡାଏତ ସମାଜ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମାଜ, ରାଉତିଆ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଘରେ ଅବଧି ପୁରୋହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଛୁ ।

ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତ ପରିବାର ଦୁର୍ଗାପୁର ଗ୍ରାମରେ ରହିଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାସନ୍ତି କଲୋନୀ, ଉଦିତ ଗନର ହୋଇଛି । ଅଧିକ କୁତୁହ ହେବାରୁ ଆମର ପିତା ୪ ରାଧା ବଲ୍ଲଭ ପଣ୍ଡା ଯବାଘାଟରେ ବାସକଲେ ୧୯୨୮ ମସିହାରୁ ।

ମୁଁ ପିଲାଦିନେ ବାପାଙ୍କ ସହ, ରାଣୋ, ବିରିକେରା, ଦଲକି, ମୁଷାପାଲି, ଗୋଏଲୋ, ଲାଠିକଟା, ଟାଇସର, ଟିମୟୋର, ବଳାଣି, ଦେଓଗାଁ, କୁମାରମୁଣ୍ଡା, କାଲୋ ସିହିରିଆ, ପଦ୍ମପୁର, ଜଗଦିଶପୁର, ଗୋପପାଲି, ଲୁଙ୍ଗେଇ, ଛେଣ୍ଡ, ବେଦବ୍ୟାସ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଉଥିଲି । ଅନେକ ସମୟରେ ଯମସରା ଗଡ଼, ଦାସରାଜାଗଡ଼, ବେଦବ୍ୟାସ ସଂପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲି ଓ ବାପା ମୋତେ ବୁଝାଉଥିଲେ ।

୧୯୪୫ ମସିହା ଶିବରାତ୍ରି ଦିନ ବାପାଙ୍କ ସହ ବେଦବ୍ୟାସ ଯାଉଥିଲି । ବେଦବ୍ୟାସରେ ବେଦବ୍ୟାସ ଗୁମ୍ଫା, ସହସ୍ରଯୋନୀ ପଥର, ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ, ଗୌତମ ଘୋଟକୁଳା, ଦାସରାଜାଗଡ଼ ସଂପର୍କରେ ବାପାଙ୍କ ସହ ଯେଜମାନଙ୍କ ଆଲୋଚନା ହେଉଥିଲା । ମୁଁ ସବୁ ଶୁଣୁଥାଏ । ଶିବରାତ୍ରି ପରଦିନ ନିତ୍ୟକର୍ମ ସରିଲାପରେ ଉପରୋକ୍ତ ଜାଗାସବୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଜିଦ୍ ଧରି ସିଦ୍ଧିଲି । ବାପା ଯେଜମାନଙ୍କ ସହ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ଥ ଥିଲେ ତେଣୁ ମୋ ଉପରେ ରାଗିଯାଇ ଗାଳିକୁ ଗୋଟାଏ ଚଟକଣା ମାଇଲେ । ଏହା ଦେଖି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶିବ ନାରାୟଣ ସିଂ ମହାପାତ୍ର ଜମିଦାର କୁମାରମୁଣ୍ଡା, ୪ ସୁଦର୍ଶନ କାଲୋ ପଦ୍ମପୁର, ୪ ଶ୍ରୀରାମ ନାଏକ ଗୋପପାଲି, ୪ ଦାୟୋଦର ବେହେରା ଲୁଙ୍ଗେଇ ମୋ ପ୍ରତି ଅନୁକମ୍ପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ବାହାରିଲେ । ବ୍ୟାସଗୁମ୍ଫା, ରାମ ମନ୍ଦିର, ସହସ୍ରଯୋନୀ ପଥର ଦର୍ଶନ ପରେ ଛେଣ୍ଡ ଆସିଲୁ । ପ୍ରଥମେ ଗୌତମ ଘୋଟକୁଳା ପରିକ୍ରମା କରି, ଛେଣ୍ଡ କୋଇଲି ନଦୀ କୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଦାସରାଜାଗଡ଼କୁ ଗଲୁଁ । ସେଠାରେ ଦେଖିଲି ବାଉଁଶ ବୁଢ଼ା, ତେନ୍ତୁଳାଗଛ ଓ ଲଟା ବୁଢ଼ାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଯାତ୍ରୀମାନେ ଉକ୍ତ ବାଉଁଶ ଓ ତେନ୍ତୁଳି ଗଛରେ ସିନ୍ଦୂର, ଚୂଡ଼ି ଓ ପଇସା ଦେଇ ନମସ୍କାର କରନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି କଣା ପଇସା ଦେଇ ନମସ୍କାର କଲି ଓ ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି । ବାପା କହିଲେ “ଏ ସିନ୍ଦୂର ଚୂଡ଼ି ଓ ଦାସରାଜାଙ୍କ ଝିଅ ଓ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନନୀ ଯୋଜନଗଣାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମର୍ପଣ କରାଯାଏ ।”

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି ଗଛ ବୃକ୍ଷ ଶେଷ । ଚୂଡ଼ି ସିନ୍ଦୂର ନାହିଁ । କେବଳ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ଜଣେ କଳାବଜାରୀ ମାରୁଡ଼ାଡ଼ିର ଲକ୍ଷାଧିକ ଟଙ୍କାର ସାଧ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ଶାସନର ନିଷ୍ପ୍ରୟତା,

ଅଫିସରମାନଙ୍କ ଅବହେଳା ଯୋଗୁଁ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଓ ଯମସରା କେଶରୀ ରାଜାଙ୍କ ଗଡ଼ ଜବର ଦଖଲ ହୋଇଛି ।

ମୁଁ ଉତ୍ତରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ ଉଗବାନ ଓଡ଼ିଶାର ଶାସକ ମାନଙ୍କୁ ସଦ୍‌ବୃତ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ଏହି ଐତିହାସିକ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ହେଉ ।

ଶ୍ରୀ ଶିବ ନାଥ ମୁଖାର୍ଯ୍ୟ

ତା ୨୧.୩.୧୯୯୪

ଗ୍ରାମ - ଯବାଘାଟ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

ସ୍ବା - ଶ୍ରୀ ଶିବନାରାୟଣ ପଣ୍ଡା, ପୁରୋହିତ

ପୁରୋହିତ ଭବନ, ଯବାଘାଟ

ବୟସ ୬୦ ବର୍ଷ

(୧୦)

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ର ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମର ପୂର୍ବଦିଗ ବ୍ରାହ୍ମଣାନଦୀ ଖଣ୍ଡିରେ ଛେଣ୍ଡ ଗ୍ରାମ ଅଛି । ଏହି ଛେଣ୍ଡ ଗ୍ରାମର ଉତ୍ତର ଦିଗ ମୁଣ୍ଡରେ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଅଛି । ଏହି ଗଡ଼ରେ ପୂର୍ବେ ଗଛଲତା ଭରିଥିଲା । ତେତୁକୀ ଗଛ, ବାଉଁଶ ବୁଦା ମୂଳରେ ଦର୍ଶକମାନେ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରୁଥିଲେ । ନାଗରା ଜମିଦାର ସ୍ବଗତ ହରିହର ସିଂ ମହାପାତ୍ର ଓ ଶିବନାରାୟଣ ସିଂ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ଏବଂ ମୋର ବାପା କନ୍ୟୋଦର କାଲୋ, ଅଜା ବୃକ୍ଷଭ କାଲୋ ଭାଇ ଶୁଦର୍ଶନ କାଲୋ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଥିଲୁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ରେ ବାହାରିଆ ଲୋକେ ଘରକରି ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ଗଡ଼ ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କ ଅଜା ଗଡ଼ ଥିଲା ।

ମା' ଝଗଡ଼େଶ୍ୱରୀ ଏବଂ ବ୍ୟାସମୁନି ଦାସରାଜା ଗଡ଼କୁ ଉଧାର କରନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜନାଳ କାଲୋ । ଇତି ।

ତା ୮.୪.୧୯୯୪

ଗ୍ରାମ - ପଦ୍ମପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

ସ୍ବା - ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜନାଳ କାଲୋ

ମା' ଝଗଡ଼େଶ୍ୱରୀଙ୍କ ସେବକ

ଗ୍ରାମ - ପଦ୍ମପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

ବୟସ ୭୦ ବର୍ଷ

DASA RAJA'S PALACE NEAR VEDVYAS DHAAM

The ancient palace of 'Dasa Raja' is situated on the eastern bank of river Koel 'otherwise named as Jamuna' near the abode of Sage Vedvyas in the heart of Sundergarh district in the state of Orissa in a tranquil atmosphere. The king of this palace happened to be the maternal-grand father of the great Sage Vedvyas. Till time people speak of it Innumerable stories and folklores clamour this truth.

About 35 to 40 year ago big trees like Simili 'silk cotton plant', Tentuli 'Tamarind' and Ankula surrounded the dilapidated place of 'Dasaraja'. An ancient bamboo grove in the eastern side of the palace carried with it the past glory till the end of 1991. Of late the grove has been completely destroyed by some miscreants. Before the destruction of the grove another big old peepal tree annexed to the Palace also has been cut down. Besides these the dilapidated palace was covered with small thorny bushes like 'Vaincha' and 'Kantai'. Ancient broken pieces of bricks were lying scattered near palace area. The presiding deity of Dasaraja 'Gadashiri' roamed inside the Palace. The rattling of anklets of the goddess was being heard by the elders of that area. The story of the goddess presence in the dilapidated palace was being heard from the elders of that time.

The caretakers of this palace were Late Govind Sa, Laxman Sa and Sibacharan Sa, all being the inhabitants of Chhend village. With the efflux of time, after the demise of Siba Charan Sa, Janmejaya Sa and Jagat Sa both of them being brothers and inhabitants of Chhend village became the owners of the palace. Sri Janmejaya Sa and Jagat Sa are very innocent, simple and indifferent persons. Some outsiders have taken advantage of their simplicity and indifference and have started converting the palace area into the new Chhend village.

There was a canal in the northern side of the said palace. The fishermen have been living on the bank of river Koel towards the north of this canal with temporary huts since a long time. The ashram of Sage Gautam on the hill of Ghatkura which was situated in the eastern side of the palace has lost its identity in the newly born village.

To the East of the Dasaraja's palace is the Kissan Tola (village of peasants) is situated in the Chhend village.

The peasants of this village are the older inhabitants of this area. A dense forest was neighbouring the village. The Kissan (peasants) speak of having seen tigers, bears and other savage animals in this dense forest. The kisan of this village pay oblation to their ancestors in every

three years by giving a holly dip in the river Brahmani near Vedvyas (the abode of Sage Vedvyas) in the full-moon day in the month of Magha (February).

The Bhuyan Para (village of Bhuyans) is situated to the south of the palace. The Brahmin Para village of Brahmins) is adjacent to the Bhuyan Para. Both the Bhuyans and Brahmins are known to be the oldest inhabitants of this area.

The confluence of the river Koel and river Sankh (otherwise name 'Ganga') flows down in the west of the Dasaraja Palace. The confluence of the river Koel and river Sankh when meets 'Saraswati' near Vedvyas becomes Brahmani. The Indra Yogi Stone is seen in the 'Kathi Tangar' in the river of Sankh which flows towards the east of the palace. The 'Yamuna Heap' is seen in the northern side of the confluence of the three rivers. The abode of Sage Vedvyas is situated in the south-eastern side of the palace, i.e. on the western bank of the river Brahmani.

The present and past of the palace of Dasaraja as seen by the local inhabitants have been given in the annexure chronologically with their statements and signatures.

Sl. No.	Name Village and Age of these persons who have seen Dasaraja's Palace.			Opinion and Signature of the people who have seen the palace.
	S/Shri			
1.	Sadhu Charan Behera	Hamirpur	56 Yrs.	The story of the Dasaraja's Palace is true. It was the ancestral palace of the Bhuyans. Sd/- Sadhu Charan Behera Dt. 20.2.92
2.	Indramani Pradhan	Hamirpur	60 Yrs.	The above said facts about the Dasaraja's Place is true. Sd/- Indramani Pradhan, Dt.
3.	Baneswar Padhee	Chhend	100 Yrs	Sd/- Baneswar Badhee, dt. 21.2.1992
4.	Kasinath Padhee	Chhend	65 Yrs	The Dasaraja's Palace's existence is true. I have seen it in my childhood. But it is a matter of regret that outsiders have purchased the land from our Gountia (Caretakers of the palace) trickfully. Sd/- Kasinath Padhee, dt. 21.2.92
5.	Goutam Padhee	Cheend	80 Yrs.	Goutam Padhee, dt. 21.2.92
6.	Bamadev Mishra	Vedvyas	62 Yrs.	I have seen the palace of Dasaraja in my childhood. Sd/- Bamadev Mishra (Priest)
7.	Uday Pradhan	Bankia	52 Yrs.	I shocked to learn that the palace of Dasaraja (the grand father of Sage

				Vedvyas) has been sold. This was our ancestral land. Sd/-Uday Pradhan
8.	Hrushikesh Panda	R.S.Colony Jhirpani	78 Yrs.	While I use to go to Vedvyas to witness the fair at Vedvyas with my father (Late Nishakar Panda showed me the palace. I have seen it. Sd/- Hrushikesh Panda, dt.22.2.92
9.	Anant Charan Das	Tumkela	60 Yrs.	Sd/- Anant Charan Das, dt.22.2.92.
10.	Raghunath Sing	Brahmani Taranga, Naditola	65 Yrs	I have seen the Dasaraja's palace at Vedvyas. Sd/- Raghunath Singh
11.	Gopi Toppto	Chhend Kisanapada	95 Yrs	I have been seeing the palace of Dasaraja. I see it. LTI of Gopi Toppto Witness : Bhika Majhi, dt.2.3.92.
12.	Gosain Kissan	-do-	55 Yrs	I have been seeing the Dasaraja's palace since my childhood. LTI of Gosain Kissan Witness : Subal Ch. Mallick, dt.2.3.92
13.	Khun Sing	Brahmani Tarang	55 Yrs	I have seen the palace of the Dasaraja. My father late Kasinath Singh told me about the palace. Sd/- Khun Singh
14.	Sudarsan Kar	Riun	90 Yrs.	The fact about the Dasaraja's Palace is correct. There was an ancient bamboo grove. The goddess (Gadashiri's) temple was not far away from the grove. Ancient brick pieces were lying scattered in the palace area. I have seen this when I was ten years old only. Dasaraja was the maternal grand father of Sage Vedvyas. Sd/- Sudarsan Kar, dt. 13.7.92
15.	Arjun Raj	Bolani	80 Yrs.	The renowned poet of Orissa, Gangadhar Meher has described the eternal beauty of the nature surrounding the abode of Sage Vedvyas (Vedvyas Dhaam) in his poems. I have seen the cave of Sage Vedvyas, Saraswati well Ahalya Stone, Indra Shashrakhya stone, the Dasaraja's palace, the cave of sage Parashar in my own eyes since my childhood. I have also described the story pertaining to the birth of Sage Vedvyas in my different poems like 'Nagara Mahatma', Poem Collections, etc. It is a matter of regret that the famous Dasaraja Palace is taking a different shape. Sd/- Arjun Raj, dt.14.7.92.

I, Shri Gokul Chandra Mishra, resident of Tamra, Po-Kanpur of Cuttack district, Orissa at present staying at Qrs. No. D/294, Sector-8, Rourkela-9, Dist-Sundargarh, Orissa have authorised the above said piece about the Dasaraja's palace. I have also authorised another book titled 'Simhabalokan', the story of Dasaraja's Palace takes place in this book and in the manuscript of 'Nagra' which is in the press.

As present the Palace of Dasaraja Has been occupied by Marwari and some other influential individuals and has been converted into residential plots. In support of my findings I have collected the opinions and signature of the elderly inhabitants of Panposh Sub-division and have published it in the chapter.

I hope, my brotheren, those who love this nation and culture and who esteem the culture will definitely come forward to restore the Dasaraja's Palace which is so much linked with the great Sage Vedvyas.

Humbly Yours,
G. C. Mishra

Rourkela
Dt.31.3.92

D/294, Sector-8, Rourkela-9
Dist-Sundargarh, Orissa

The photo copies of this piece has been sent to the following dignitaries :

1. Srijukta Sarat Kumar Kar, Hon'ble Minister for Tourism, Sports, Culture, Information & Public Relation, Govt. of Orissa, Bhubaneswar, Orissa.
2. District Collector, Sundargarh.
3. Dr. Prabodha Kumar Mishra, Ph.D. Lit., Professor & HOD, C/23, Sambalpur University, Jyoti Vihar, Burla.
4. Supdt., Orissa State Museum, Bhubaneswar, Orissa.
5. Supdt., Orissa State Archives, Bhubaneswar, Orissa.
6. Sri Dasarathi Patnaik, Founder Aurobinda Museum, Vill - Udaypur, Po - Nuagaon, Dist - Puri.
7. Dr. Radhanath Rath, Editor, The Samaja, Dist. - Cuttack, Orissa.
8. Sri Bhatruhari Mahatab, Editor, The Prajatantra, Cuttack-2.
9. Sri Soumyaranjan Pattanaik, Chief Editor, The Sambada, Rourkela, Orissa.
10. Director, Production Door Darsan Kendra, Cuttack, Orissa.
11. Sri Debananda Amat, Ex.MP, Sundargarh, Orissa.
12. President, Utkal Pragati Sangh, B/9, Sector-7, Rourkela, Orissa.

THE STATEMENTS OF THE EYE WITNESSES OF “DASARAJA GARH”

OPINION ON DASA RAJA GARH NEAR VEDVYAS DHAAM

(1)

I Sri Sitaram Sahu, aged about 74 years live in Jhirpani Resettlement Colony.

In the past I along with my ancestors lived in my native village Tumbakella.

I learnt about the birth of the great sage Krishna Dwaipayan Vyas from my father and our Ganju (village head man) on the valley where the river Koel and Sankha confluence. Our teachers Late Yogendra Mishra and Late Bhagaban Nanda taught us about the birth of Maharshi Vyas and Dasaraja Garh (Budelgarh) which is situated on the eastern bank of the river Koel. In my childhood the Dasaraja Garh area was amidst dense forest. I had seen this palace (garh). In the recent past Dasaraja Garh has been sold to outside parties and they have constructed their buildings there, it is a matter of great regret.

I pray to the Almighty to recover the Dasaraja Garh from the grab of the miscreants.

Humbly

Shri Sitaram Sahu

Jhirpani Resettlement Colony.

Jhirpani Colony
21.9.93

(2)

I Sri Mangalu Sa, resident of Bhuyan Tola, Village - Chhend, Panposh Sub-division which is situated in the eastern side of Vedvyas Dham. My father Late Kharbula Sa, Grand Father Bondko Sa and Great Grand Father Arjuna Sa also lived in this village Chhend.

I have heard the story of Dasaraja Garh (Budelgarh) situated on the northern side of our village from my father and other elders of our village. I have been witnessing this Dasaraja Garh since my childhood.

I have read the report about the Dasaraja Garh in the book “Nagra” written by Sri Gokul Chandra Mishra. This report has been made on 1st March, 1992. I personally know all the signatories of this report and the report is true.

I pray to Goddess Sri Sri Jhagadeswari, the presiding deity of our estate, Lord Banyan Budhabar) and sage Vyas to recover the Dasaraja Garh, the ancestral maternal residence of sage Vyas.

Vill - Chhend
20.10.93

Shri Mangalu Sa
Village - Chhend
Age - 80 years

(3)

I, Sri Golap Kansari, lived in the village Baguri. My father late Hatti Kansari, Grand-father (maternal) Late Gada Kansari, lived in the village Baguri also. They were the hunters of Nagra Land lord. I have been seeing the Dasaraja Garh since my childhood which is situated on the northern side of the Chhend village. My father and grand father also saw the Garh. My father told me the story related to Dasaraja Garh. We were moving around this Garh area during my child hood days. I was greatly dis-heartened having heard that the garh has been sold for private occupation. Let Sage Vyas save the Garh.

Vill- Jhirpani Colony
8.11.93

Shri Golap Sansari
Jhirpani Colony
Age - 70 Years.

(4)

I, Sri Parsuram Panda, resident of Lasekumjheria of Sundergarh District have seen the remains of Dasa Raja Garh during my child hood which is situated on the northern side of Chhend village near Vedvyas. I have learnt that Sage Gautam had a seat here. It is known as Gautam Ghutkura (citadel of Sage Gautam). I was heavily shocked having heard that this ancient plot has been disposed for private occupation. The glory of the Vedvyas Dhaam can be heightened if the lost Dasaraja Garh is recovered.

Vill- Jhirpani
13.11.93

Shri Parsuram Panda
Lasekumjheria
Age - 86 Years.

(5)

I, Sri Iswar Chandra Nanda, S/o Late Paramananda Nanda, Village - Bijban, express in below whatever is known to me about the Dasaraja Garh and sign the statement.

That, Krishna Dwaipayana Vyas's maternal grand father's residence Dasaraja Garh was situated on the eastern bank of the river Koel (to the east of the confluence) was laying amidst bamboo groves and wild plants since 1957. Since then I had never gone there, while passing by that way recently, to my utter surprise I saw buildings have been built in that area. No more the remains of Dasaraja Garh is to be seen. Having seen this I received the heaviest blow in my life.

Being in poverty and helpless condition I can do nothing but can rely on the Almighty only to save the Dasaraja Garh.

Vill- Bijban, Biramitrapur PS
27.12.93

Shri Iswar Ch. Nanda
Vill- Bijban, Birmitrapur PS
Age - 80 Years.

(6)

I Sri Brundaban Singh, S/O Late Gobinda Singh, Grand Son of Late Bahadur Singh lived in the old Tumbakela Village at present I live in Tumkela.

I worked under the last Zamindar of Nagra Estate late Siba Narayan Singh Mohapatra. I was working in the forest department. I have been seeing Dasaraja Garh since my childhood days which was situated on the eastern side of the confluence of the river Sankha and Koel. This Garh is situated on the northern side of Bhuyan Basti of Chhend village.

I have heard from the elders of my village that this Garh was the ancestral residence of sage Vyas's maternal grand-father. The zamindar family of Nagra Estate used to respect the Garh. In the past the Garh was amidst bushes and wild plants, old bamboo groves and a silk cotton plants were also there. It is dis-heartening to learn that outsiders have built their residential buildings there. Let the God save the Dasaraja Garh.

Vill- Tumkela, Sundargarh
2.1.94

Shri Brundaban Singh
Age - 70 Years.

(7)

I, Sri Dibakar Awasthi, S/o Late Nandalal Awasthi, Grand Son of Gokul Awasthi live in Timjor village.

The Dasaraja Garh was situated on the northern side of Bhuyan Pada of Chhend village under Raghunathpalli Police Station. This was to the east of river Koel. In my childhood days I used to go to Kuanrunda, Via - Chhend for schooling. Sometimes I used to visit the Dasaraja Garh, Goutam Ghutkura, Nagra Garh, etc. along with my friends and played

there. The Garh was surrounded by bamboo groves, silk cotton plants and ankul trees. We saw broken pieces of bricks lying around the Garh. This Garh belonged to the maternal grand father of Krishna Dwaipayan Vyas. The late Zamindar of Nagra Estate, Shivrinarayan Singh Mohapatra used to visit the Nagra Garh and Dasaraja Garh regularly along with us with a gun in his hand.

I was sorry to learn that his Garh has been privately occupied by some outsiders. Let Goddess Mangala, Lord Radha Krishna and Sage Vyas save the Garh.

Vill- Timjor, Sundargarh
10.1.94

Shri Dibakar Awasthi
Age - 86 Years.

(8)

I, Sri Gandal Pasayat, S/O Late Sadhu Charan Pasayat, Grand Son of Late Sukhlal Pasayat was the subject of old Bagaburi Mouza of Chhend. My home steed land appeared in Khata No.4 and 59.

My family was devoted in the service of late Sibnarayan Singha Mohapatra, the ex-Zamindar of Nagra Estate. My father used to come to Dasaraja Garh along with Late Sibnarayan Singh Mohapatra, I have been seeing this Garh since my childhood days. This was situated on the eastern side of the confluence of Sankha and Koel river. Different Trees like Silk Cotton, Bamboo-groves, Peepal and Ankul were there in the premises of the Garh, broken pieces of bricks were also laying around. Now outsiders have built their buildings in the Garh premises, only a small patch of land has been left out.

I am heavily grieved having the present condition of the Dasaraja Garh. Oh ! Sage Vyas save the Garh.

Vill- Bagbudi (Chhend), Sundargarh
1.2.94

Shri Gandal Pasayat
Age - 55 Years.

(9)

Our ancestors were given Jabaghat, Durgapur and Chandiposh villages on Jagir (lease) by Late Raghunath Sekhar Deo, Raja Saheb, Gangpur, Sundargarh and late Balanki Mohapatra, Zamindar of Kuarmunda for chanting Chandi Strotas (Hymns to Goddess Chandi) and performing priestly jobs at Nagra estate. Accordingly my ancestors, my Grand Father Late Mandhata Panda and my father Late Radha Ballav panda had been doing priestly job at Nagra, Kinjiri and in some other

villages of Singhbhum, Bhuyan Khandayat Samaj, Brahman Samaj and Rautia Houses regularly. Till today we have been doing that job.

At first we lived at Durgapur village now which has been named Uditnagar and Basanti Colony. But when our family grew larger my father shifted to Jabaghat in the year 1928.

In my childhood days I along with my father used to visit Ranto, Birkera, Dulki, Musapali, Goela, Lathikata, Taisar, Timjor, Bolani, Deogaon, Kuanrmunda, Kalo Sihiria, Padmapur, Jagdishpur, Gopapalli, Lungei, Chhend and Vedvyas villages. Often I asked my father questions related to Jamsara Garh and Dasaraja Garh and my father answered them very clearly.

I had been to Vedvyas along with my father on Shiva Ratri Day in year 1945. While at Vedvyas I heard my father discussing with other elders of the areas about the Vedvyas cave, Sahashra Yoni Pathar, Brahmani River, Goutam Ghotkula and Dasaraja Garh. The following day when the Shiva Ratri rituals were over I insisted on visiting the places which the elders were discussing the previous day. At that time my father being busy in transacting his business got annoyed and slapped me. Having seen this Late Siba Narayana Singha Mohapatra, Zamindar, Kuanrmunda, Late Sudarsan Kalo of Padmapur, Late sriram Nayak of Gopapalli, Late Dambodar Behera of Lungei took pity on me and showed me the places which I insisted to see. After visiting Vyas Cave, Rama Mandir and Sahashra Yoni, we came to Chhend. First we had a parikrama of 'Goutam Ghotkula' we went to Dasaraja Garh situated on the bank of river Koel. I saw that the palace was encircled by bamboo groves, tamarind trees and other creepers. Pilgrims offer bangles and vermilion near the bamboo groves and tamarind tree and bow down. I also offered two copper paise (prevalent at that time) and bowed down. Having asked my father I came to know that the bangles and vermilion were offered as a homage in memory of 'Yojana Gandha', the daughter of Dasaraja, the mother of Lord Vyas.

Now I came to see that the trees are finished. No more the bangles and vermilion are to be seen there. The only thing that will come to one's sight is the mansion of a black marketeer. Because of the inactiveness of the administration and negligence of officers, Dasaraja Garh and Kessari Garh of Jamsara have been encroached.

I pray to God to inspire right thinking in the hearts of the rulers of the state so that these historic places can be recovered.

Vill- Jabaghat, Sundargarh
21.3.94

Shri Sibanarayana Panda
Priest, Purohit Bhaban,
Age - 70 Years.

(10)

The Chhend village is situated on the eastern side of River Brahmani near the Vedvas Dhaam of Sundargarh District. The Dasaraja Garh was situated to the north of Chhend village. The Garh premises was full of trees and bushes. The visitors used to pay their homage near the bamboo grove and tamarind tree in honour of the Dasaraja Garh. I along with my father Kambodar Kalo and brother Sudarsan Kalo used to visit the Dasaraja Garh with late Harihara Singh Mohapatra and Sibnarayana Singh Mohapatra, the Ex-Zamindars of Nagra Estate.

Now the Dasaraja Garh has been inhabited by outsiders. This Garh was the native land of Sage Vyasa's Maternal Grand Father.

Let Goddess Jhagadeswari and Sage Vyas save the Garh.

Vill- Padmapur, Sundargarh
8.4.94

Shri Rangalal Kalo
Age - 70 Years
(Priest of Goddess
Jhagadeswari)

ଓଡ଼ିଶାର ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ଵୈପାୟନ
 ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଲୁପ୍ତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପ୍ରାଚୀନ ସ୍ଥାନୀୟ ସାକ୍ଷୀବୃନ୍ଦଙ୍କ ଫଟୋଚିତ୍ର
 ନିମ୍ନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।

କବିଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ ରାୟ

ଶ୍ରୀ ରଜାଲାଇ କାଲୋ

ଶ୍ରୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣନ କର

ଶ୍ରୀ ମନାଭୁ ସା

ଶ୍ରୀ ସୀତାରାମ ସାହୁ

ଶ୍ରୀ ଗୋଲାପ କଂସାରୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସ୍ଥାନୀୟ ସାକ୍ଷୀବୃନ୍ଦଙ୍କ ଫଟୋଚିତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ କୁମ୍ଭାବନ ସିଂହ

ଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦ୍ରମଣି ପ୍ରଧାନ

ଶ୍ରୀ ଉଦୟ ପ୍ରଧାନ

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଚରଣ ବେହେରା

ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧଲ ପଣାଏଡ଼

ଏ ଅନନ୍ତ ନାରାୟଣ ପଣ୍ଡା

ସଂଗ୍ରାହକ :
ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ଏ ଅନନ୍ତ ନାରାୟଣ ପଣ୍ଡା
ବେଦବ୍ୟାସରେ ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କର
ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ ।
“ନାଗରା”
ପୃଷ୍ଠା - ୨୨୩

ଉପରୋକ୍ତ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ
ସ୍ଥାନୀୟ ସାକ୍ଷୀବୃନ୍ଦଙ୍କ ଫଟୋଟିତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ବିବାକର ଅଞ୍ଜୁସା

ଶ୍ରୀ ଇଶ୍ଵର ନନ୍ଦ

ଶ୍ରୀ ପର୍ଶୁରାମ ପଟ୍ଟା

ଶ୍ରୀ ଶିବ ନାରାୟଣ ପଟ୍ଟା

ନାଗରା ଇତିହାସ ସଂକଳେତ ପ୍ରଦାନକାରୀ

ଏ ବୃନ୍ଦାବନ ବେହେରା

Shri Sarat Kumar Kar
Minister
Sports, Culture, Youth Services and
Information & Public Relations
Orissa

Phones : Off. 400600
PBX 357
FAX 405923
Res. 405923

BHUBANESWAR

Date 15.4.92

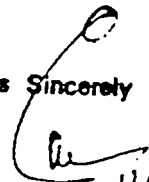
D. O. No. 7198/MSCYS & I&PR.

Dear Mishra,

I am in receipt of your letter No. Nil dated 31.3.92 along with details of Dasaraja Gada for Survey by Suptd. Archeology.

The same has been sent to Secretary, Culture for necessary action who will keep you informed regarding further development in the matter.

Thanking you.

Yours Sincerely

(SARAT KUMAR KAR)

Shri Gokul Ch. Mishra
Plot No.294, Sector-8
Po - Rourkela-9, Sundargarh.

OFFICE OF THE SUPERINTENDENT ORISSA STATE ARCHIEVES
BHUBANESWAR : NO. 1037/B-IV-2/92/A - DATE - 9TH JULY'92.

From :

Dr. M.P. Dash, M.A., Ph.D.
Superintendent
Orissa State Archieves, Bhubaneswar.

To

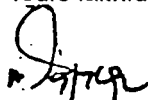
Shri Gokul Ch. Mishra
House No. D/294, Sector-8
Po - Rourkela-9, Sundargarh.

Sub: "Bedvyasa Sannikata Dasa Rajagarh"
Supply of Photo copy.

Sir,

In inviting a reference to your letter dt. 3.3.92 on the subject noted above, I acknowledge with thanks the receipt of the Photo copy of the "Bedvyasa Sannikata Dasarajagarh".

Yours faithfully,

Sd/- Superintendent
Orissa State Archives
Bhubaneswar

ଅନ୍ଧ-ପ୍ରାଦେଶିକ ଭୂମି ମହାସଭା ସଭାପତି ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଲୋକସଭାର ସଦସ୍ୟ
(ସୁନ୍ଦରଗଡ଼) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦେବାନନ୍ଦ ଅମାତଙ୍କର ମାନ୍ୟବର ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କୁ
“ଦାସରାଜା ଗର୍ହ” ଉପରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଚିନିଗୋଟି ଆବେଦନ ପତ୍ର ।

To

The Honourable Minister,
For Services, Information, and Public Health,
Government of Orissa, Bhubaneswar.

Sub : Protection and preservation of ancient monument of
“DAS RAJA GARH” at Village Chhend, now under N.A.C.
Rourkela, Under Article 49 of the Constitution of India.

Sir,

On behalf of the Inter-Provincial Bhuyan Maha Sabha, comprising Madhya Pradesh, Bihar and Orissa, I beg to bring to your kind knowledge with a fervent hope, for your expedition intervention and prompt action for which act of your extreme kindness we shall be ever grateful.

- 1) That in the 13th Inter-Provincial Bhuyan Maha Sabha, held on 18th and 19th April 1992, held at Vedavyas, unanimously passed a resolution that the Monumental place of “DAS RAJA GARH” be protected and preserved, at village Chhend, now under N.A.C., Rourkela, be protected and preserved, without wounding the religious sentiment of the people.
- 2) That this sacred place is situated on the left bank of river Koil, near the confluence of rivers Shankha, Koil and Saraswati; Till recently this place was kept untouched and unencroached by any body.
- 3) That now this spot has been occupied by some unscrupulous business persons and even pucca structure are erected on the very site, to the utter dismay and disappointment of the people.
- 4) Sir, that this place has been ascertained as the place of DAS RAJA, who is said to be the father-in-law, RUSHI PARASHARA and Grand-father of KRISHNA DWIPAYANA VYAS MUNI, the original writer of Mahabharat. He is also said to have defined the four Vedas.
- 5) That this sacred place is used as the emersion ghat of the Kisan Tribe, up till to-day. So the tribal people esteem and revere this place as a holy place.
- 6) That this place has been visited by many History Writers, Anthropologists, Religious persons, other eminent peoples.
- 7) That Veda Vyas is the birth place of Krishna Dwipayana Vyas. Some History writers claim beyond doubt and interrogation that this is the very holy place where Vyas Dev was born. There are other evident also which complement their claim. A famous Mela is also annually being celebrated, as Veda Vyas in his memory.

So submitted for favour kind consideration.

I beg to remain.

Place : Balani

Sd/- Debananda Amat, Ex.M.P.

Date. 29.7.92

Sundargarh &

President Inter Provincial Bhuyan Maha Sabha

Copy to : 1) Dr. M.P. Dash, M.A. Ph.D., Suptd., Archive, Govt. of Orissa.

2) Collector Sundargarh for information.

3) Sri Gokul Ch. Mishra, Nagara Writer.

Sd/- Debananda Amat, Ex-M.P.

To

The Honourable Minister,
of Services, Information, and Public Health,
Government of Orissa, Bhubaneswar.

Ref. : My application No. Nil dated the 29th. July-92.
Regarding the protection and preservation of
"Das Raja Garh", at village Chhend, now under
N.A.C. Rourkela, under Article-49 of the Constitution
of India.

Respected Sir,

With reference to my application referred to above I am to request your
goodself again to look into it for remedial step, in view of the day-by-day
encroachment, upon the very spot, to the utter disappointment of the people of
this area.

Sir, again I pray to be excused for having encroached upon your valuable
time.

With regards.

Yours faithfully,

Place : Balani
Date. 8.11.92

Sd/- Debananda Amat, Ex.M.P.
Sundargarh &
President Inter Provincial Bhuyan Maha Sabha

Copy to :
Sri Gokul Ch. Mishra
Nagara Writer.

To

The Honourable Minister of Tourism and Cultural
Affairs, Government of Orissa, Bhubaneswar.

Sub : Protection and preservation of ancient monument of
"DAS RAJA GARH" at Village Chhend, now under N.A.C.
Rourkela, Under Article 49 of the Constitution of India
which read as :

Art.49 : It shall be the obligation of the State to protect
every monument of place or object of artistic or
object of artistic or historical interest (declared
by or under : law made by Parliament) to be
national importance, from spoliation, diafigurement,
destruction, removal, disposal, export as the case may be."

Sir,

That the 15th All India Bhuyan Maha Shava, held on 12th April'93, at
Subdega (Talsara Dam) unannimously resolved that the "Das Raja Garh" be
protected and preserved, under Article mentioned above.

This is a holy place being the birth place of Das Raja, father-in-law of
Krishna Dwipayana Vyas.

It is being encroached by unscrupulous business man and pucca structure
are erected there.

So it is requested that immediate steps be taken to save the holy place.

Sincerely yours!

Place : Subdega (Talsara Dam)

Dated 12th April'93.

1)- (Debananda Amat) Ex-M.P.
Sundargarh & president
Inter provincial Bhuyan Maha
Shava

2)- (Gadadhar Majhi) Ex-Minister,
Orissa

3)- (Mukhram Naik) Ex-M.L.A.
Rajgangpur Assembly Constitu-
cy.

4)- (Ranjit Bhitria) M.L.A.
Talsara Assembly Constituency

Copy to :
Sri Gokul Ch. Mishra
Nagara Writer.

ମହୋଦୟ ସମୀପେଷୁ ।

ବିଷୟ : ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସନ୍ନିକଟ ରକ୍ଷି କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମଭୂମି ସଂପର୍କୀତ
ପବିତ୍ର “ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼” ର ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ନିମିତ୍ତ ଆବେଦନ ।

ମହାଶୟ,

ନିବେଦନର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି କି ଯେ, ଅଧୁନା ଆମ ସୁଂଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ପାନପୋଷ ମହକୁମା
ସ୍ଥିତ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସନ୍ନିକଟ ପୁରାଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଷ୍ଟାଦଶ ପୁରାଣ ଓ ମହାଭାରତ ରଚୟିତା ଅଠେଇଶତମ
ବ୍ୟାସଦେବ, କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ବ୍ୟାସ ମୁନିଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜନ୍ମଭୂମି ସମ୍ପର୍କୀତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ସ୍ଥଳୀ
(ସତ୍ୟବତୀଙ୍କ ବାପଘର) କେଉଁ ଆବହମାନ କାଳରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ ଉପତ୍ତି-ସଂଗମର ଉତ୍ତର ଭାଗ
କୋଇଲି ନଦୀ ଧାରର ପୂର୍ବ ଖଣ୍ଡରେ ଛେଷ୍ଟ ମୌଜା ଭୂୟାଁପଡ଼ା ଉତ୍ତର ଦିଗ ମୁଣ୍ଡରେ ଅବସ୍ଥିତ, ତାହା
ଉନ୍ନୋଚିତ ହେବା ଗବେଷଣାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ।

ଉତ୍କଳର ପୁରାଣକାର ଏବଂ ପ୍ରକୃତି କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କ ଅମର ଲେଖନୀରେ ଘୋଷିତ
ହୋଇ ଆସିଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ସ୍ଥଳୀ ପ୍ରାଚୀନ ନାଗରା ଏବଂ ଗାଙ୍ଗପୁର ରାଜ୍ୟର ମହାନ
ଧାର୍ମିକ ସାଂସ୍କୃତିକ ପୀଠ - ପରେ ଭୂୟାଁ ପୀଡ଼ ରୂପେ ଜମିଦାରୀ ଉଦ୍ଭେଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ
ଆସୁଥିଲା । ଛେଷ୍ଟର ଭୂୟାଁ ଗଂଜୁ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ରକ୍ଷଣା-ବେକ୍ଷଣ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ । ଦାସରାଜା
ଗଡ଼ସ୍ଥଳୀ କାହାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପତ୍ତି ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ଐତିହାସିକ, ଧାର୍ମିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ପୀଠ ରୂପେ
ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନଶ୍ରୁତିରେ ଘୋଷିତ ହୋଇ ଆସିଅଛି ।

ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନତାର ବିଗତ ଛୟାଦଶ ବର୍ଷର ଉତ୍ତ୍ୟାନ ପରନ ମଧ୍ୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ଦାସରାଜା
ଗଡ଼ସ୍ଥଳୀ କ୍ରମଶଃ ସୁଂଦରଗଡ଼ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ରାଉରକେଲାର ଗୃହସ୍ଥୀ ଉଦ୍ୟୋଗ
ଏବଂ ଅନ୍ୟକେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ବାସଗୃହରେ ପରିଣତ ହୋଇ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ
ଅଜ୍ଞାତ ଦାସରାଜାଙ୍କ ସ୍ମୃତିକୁ ବିନାଶ କରିଅଛି । ଗଡ଼ର ମୁଖ୍ୟ ପୀଠରେ ପୂର୍ବର ଚେନ୍ଦ୍ରନୀ କୃଷ୍ଣ ପରିଲକ୍ଷିତ
ହୁଏ । ଦାସରାଜା ଗଡ଼ର ଉକ୍ତ ପୀଠରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ବାଉଁଶ ବୁଦା ଅଥାଧୁ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଟଣାଯାଇ
ସେହି ଜାଗାରେ ଗୃହସ୍ଥୀ ଉଦ୍ୟୋଗର ଗୋଶାଳା ୧୯୯୨ ମସିହାରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଅଛି ।

ଏଣୁ ବିନୀତ ଅନୁରୋଧ ଆପଣ ଦୟାପରବଶ ପୂର୍ବକ ଉପରୋକ୍ତଦାସରାଜା ଗଡ଼ସ୍ଥଳୀରେ
ଅନଧାକାର ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ବିରାଟ ଅଜ୍ଞାନିକା ଚତୁର୍ଥଲଗ୍ନ ପୁର ଉଦ୍ୟାନ, ଗୋଶାଳା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବାସଗୃହ ଗୁଡ଼ିକୁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧେଦ କରାଇ, ଓଡ଼ିଶା - ଭାରତର ମହାନ ସିଦ୍ଧି ସାଧକ
ରକ୍ଷି କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜନ୍ମସ୍ଥଳୀ ସଂପର୍କକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇ
ଆପଣଙ୍କର ମହାନୁଭବତାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚିରୋପକୃତ କରାଇବା ହେବେ ।

। ଇତି ।

୧୩.୬.୧୯୯୪

ବଲାଶି

ଅପଣଙ୍କର ଗୁଣମୁଗ୍ଧ

ବିନୀତ

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ଜନସାଧାରଣ

ପ୍ର.ସଂ.	ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ	ବୟସ	ଗ୍ରାମ ନାମ	ବୃତ୍ତି	ସ୍ୱାକ୍ଷର
୧.	ଦେବାନନ୍ଦ ଅମାତ	୭୯	ସା/ପୋ-ବଲାଣି	ବାସ	ଦେବାନନ୍ଦ ଅମାତ
୨.	ମୁଖାରାମ ନାଏକ	୪୮	ଗ୍ରାମ-ବକଟି ପୋ-ବିରଞ୍ଜାତୋଲ	ବାସ	ମୁଖାରାମ ନାଏକ
୩.	ଗଜାଧର ମାଝୀ	୫୨	ନି-ଖୁପୁର*ଗୀ ପୋ-ଗୋପାଳପୁର ଜି-ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ଗଜାଧର ମାଝୀ
୪.	ବ୍ରଜ ମୋହନ କିଶାନ	୮୨	ସା - କୁଣ୍ଡା ପୋ-କୁଣ୍ଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ବ୍ରଜମୋହନ କିଶାନ
୫.	ରଣକିଶ୍ କିଡ଼ିଆ	୩୮	ସା/ପୋ-ସବଡ଼େଗା ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ରଣକିଶ୍ କିଡ଼ିଆ
୬.	ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ରାଉତ	୫୧	ତରନ ପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ରାଉତ
୭.	ମହାଦେବ ମୁଣ୍ଡାରୀ	୩୬	ମିଟିକୁନ୍ଦରୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	କୃଷି	ମହାଦେବ ମୁଣ୍ଡାରୀ
୮.	ଫକୀର ମୋହନ ନାଏକ	୪୨	ସେମେରୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ଫକୀର ମୋହନ ନାଏକ
୯.	ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେହୁରୀ	୫୮	କେଶ୍ୱାମାଳ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେହୁରୀ
୧୦.	ମଧୁସୂଦନ ଅମାତ	୪୦	ଝିରପାଣି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ମଧୁସୂଦନ ଅମାତ
୧୧.	ବିରବର ରାଉତ	୫୦	ସେମେରୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ବିରବର ରାଉତ
୧୨.	ବାଞ୍ଛାନିଧି ନାୟକ	୫୨	ସେମେରୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ବାଞ୍ଛାନିଧି ନାୟକ
୧୩.	ଶିବଦୟାଳ କୁନ୍ଦୁର	୪୦	ଜଗଦା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ଶିବଦୟାଳ କୁନ୍ଦୁର
୧୪.	ଯୁଗଳ କିଶୋର ଗିରି	୪୪	କୁଣ୍ଡରୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ଯୁଗଳ କିଶୋର ଗିରି
୧୫.	ଚୈତନ୍ୟ ନାଏକ	୪୦	କୁଣ୍ଡରୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ଚୈତନ୍ୟ ନାଏକ
୧୬.	ରାଜନ ନାଏକ	୩୯	କୁଣ୍ଡରୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ରାଜନ ନାଏକ
୧୭.	ଅଜାୟର ନାଏକ	୭୫	ବରଗୋଲି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ଅଜାୟର ନାଏକ
୧୮.	ଦାନବନ୍ଧୁ ନାଏକ	୪୯	ଖଇରଗୋଲା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ଦାନବନ୍ଧୁ ନାଏକ
୧୯.	ଦୁର୍ଗା ଚରଣ ନାଏକ	୩୮	ହାଟିବାଟି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ଦୁର୍ଗା ଚରଣ ନାଏକ
୨୦.	ମୋହନ ମାଝି	୩୮	ତରପୋସ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ମୋହନ ମାଝି
୨୧.	ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ସାହୁ	୭୨	କୁଣ୍ଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ସାହୁ
୨୨.	ପରୀକ୍ଷିତ ସାହୁ	୬୨	କୁଣ୍ଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ପରୀକ୍ଷିତ ସାହୁ
୨୩.	ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଧାନ	୪୯	ମଧୁପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ପ୍ରଧାନ
୨୪.	ତୁଳସୀବି ସିଂ	୩୮	ଲିମିଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ତୁଳସୀବି ସିଂ
୨୫.	ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସିଂ	୪୯	ଲିମିଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସିଂ
୨୬.	ଜେଡି ସାହୁ	୬୯	ଖୁଟାଗାଁ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ଜେଡି ସାହୁ
୨୭.	ଭଗବନ୍ତ ଅମାତ	୨୬	ବେଲୁଆଡ଼ିହି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ଭଗବନ୍ତ ଅମାତ
୨୮.	ଡାଃ ହୃଷିକେଶ ରାୟ	୬୬	ହମିରପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ହୋମିଓ	ଡାଃ ହୃଷିକେଶ ରାୟ
୨୯.	ଶିବନାଥ ଭୂମିକ	୫୩	ରିଝି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ଶିବନାଥ ଭୂମିକ
୩୦.	ପଲଟନ୍ ସିଂ	୪୭	ଗଞ୍ଜେଇ(ଗଞ୍ଜୁ), ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ପାଲଟନ୍ ସିଂ
୩୧.	ତୁଳାମଣି ନାଥ	୫୧	ପାଞ୍ଜିଡିହି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାସ	ତୁଳାମଣି ନାଥ
୩୨.	ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମାଝୀ	୩୫	କୁକୁଡ଼ାମୁଣ୍ଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବାକିରୀ	ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମାଝୀ

୩୩.	ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା	୩୭	ଜବାଘାଟ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା
୩୪.	ହରିହର ସଲିଆ	୭୧	ବାରପୁଆଁ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ହରିହର ସଲିଆ
୩୫.	ହିମାଦ୍ରି ମାହାତ	୩୪	ଲସସି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ହିମାଦ୍ରି ମାହାତ
୩୬.	ବାସୁଦେବ ମାହାତ	୩୭	ଜବାପାନପୋଷ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଚାଷ		ବାସୁଦେବ ମାହାତ
୩୭.	ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ରଣା	୭୫	ଜବାପାନପୋଷ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଚାଷ		ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ରଣା
୩୮.	ଜଗମୋହନ ମାଝୀ	୫୮	ଦଳପୋଷ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଜଗମୋହନ ମାଝୀ
୩୯.	ଯଦୁମଣି ବେହେରା	୩୦	ବିରକେରା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ଯଦୁମଣି ବେହେରା
୪୦.	ନିଧି ନାଏକ	୪୩	ଦଳପୋଷ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ନିଧି ନାଏକ
୪୧.	ଶିବ ଚରଣ ମାହାତ	୪୪	ବରଟୋଲି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଶିବ ଚରଣ ମାହାତ
୪୨.	ରଘୁନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ	୪୮	ଜବାଘାଟ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ରଘୁନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
୪୩.	ରାଜ କିଶୋର ନନ୍ଦ	୪୮	ଚୁମକେଲା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ବାଣେଶ୍ୱର ପ୍ରଧାନ
୪୪.	ବାଣେଶ୍ୱର ପ୍ରଧାନ	୪୫	ବାଙ୍କିଆ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ବାଣେଶ୍ୱର ପ୍ରଧାନ
୪୫.	ତୁର୍ଗା ଚରଣ ଡବସବା	୨୮	ସଚରା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ତୁର୍ଗା ଚରଣ ଡବସବା
୪୬.	ଗିରିଧାରୀ ପ୍ରଧାନ	୧୯	ବାଙ୍କିଆ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ବେକାରୀ	ଗିରିଧାରୀ ପ୍ରଧାନ
୪୭.	ମାନସିଂ ଭୂମିକ	୧୯	ତୁଆଗାଁ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ମାନସିଂ ଭୂମିକ
୪୮.	ସାନିକା ଏସ	୩୫	ତୁଆଗାଁ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ସାନିକା ଏସ
୪୯.	ସାଧୁଚରଣ ଗହୀର	୪୦	ଏରଗେଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ସାଧୁ ଚରଣ ଗହୀର (ଭୂତପୂର୍ବ ସରପଞ୍ଚ)
୫୦.	ବସନ୍ତ କୁମାର ବେହେରା	୪୦	ବାଉଁଷ ଝର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ବସନ୍ତ କୁମାର ବେହେରା ପ୍ରାଚୀନମେଘର
୫୧.	ଉପେନ୍ଦ୍ର ଗୁହପର	୪୫	ପିତାଗାଁ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଶ୍ରୀ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଗୁହପର
୫୨.	ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମାଝୀ	୫୨	ଚରକେରା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଶିକ୍ଷକତା	ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମାଝୀ (ମ.ର ସୁଲ ହେବ ମାଷର)
୫୩.	ଅନନ୍ତ କୁମାର ନାଏକ	୪୩	ସେମେରୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ଅନନ୍ତ କୁମାର ନାଏକ
୫୪.	ସୁବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ର ରାଉତ	୪୪	ଲହଣ୍ଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ସୁବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ର ରାଉତ
୫୫.	ସତ୍ୟବାଦୀ ସାହା	୫୦	ସାଗଯୋର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ମେମର	ସତ୍ୟବାଦୀ ସାହା
୫୬.	ମିତ୍ରଭାନ୍ତୁ ବେହେରା	୫୮	ପଦ୍ମପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ମେମର	ମିତ୍ରଭାନ୍ତୁ ବେହେରା
୫୭.	ସାଧୁଚରଣ ରାଉତ	୨୭	କୁଳାମୁଣ୍ଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ମେମର	ସାଧୁଚରଣ ରାଉତ
୫୮.	ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟାୟ	୫୦	ପିତାଗାଁ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ମେମର	ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟାୟ
୫୯.	ବ୍ରଜଦେବ ରାଉତ	୩୨	କୁଳାମୁଣ୍ଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ମେମର	ବ୍ରଜଦେବ ରାଉତ
୬୦.	ଜରା ବେହେରା	୪୦	ଗମ୍ଭୀରପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ମେମର	ଜରା ବେହେରା
୬୧.	ନେତ୍ର ମଲ୍ଲିକ	୪୫	ମଲ୍ଲିକପାଲି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ମେମର	ନେତ୍ର ମଲ୍ଲିକ
୬୨.	ଜିତେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଦାଶ	୩୨	ଝଗରପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ଜିତେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଦାଶ
୬୩.	ସାଧୁ ଚରଣ ନାଏକ	୫୦	ଗୋପପାଲି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ମେମର	ସାଧୁ ଚରଣ ନାଏକ
୬୪.	ବିଶ୍ୱନାଥ ଅମାତ	୨୫	ବଲାଣି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ବିଶ୍ୱନାଥ ଅମାତ
୬୫.	ବୀରବର ରାଉତ	୫୦	ସେମେରୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ବୀରବର ରାଉତ
୬୬.	ରଘୁ ଅମାତ	୫୦	ଖତକୁରବାହାଲ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ରଘୁ ଅମାତ
୬୭.	ମସତ ଗଡ଼ିଆ	୫୮	ଲାଲଙ୍ଗ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ମସତ ଗଡ଼ିଆ
୬୮.	ବିଶ୍ୱକସେନ ସାମନ୍ତ	୫୬	କଲେଇପୋଷ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ବିଶ୍ୱକସେନ ସାମନ୍ତ

୨୯.	ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦଣ୍ଡସେନା	୩୦	ଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦଣ୍ଡସେନା
୨୦.	ଚିନ୍ତାମଣି କାଲୋ	୪୦	କୁଟନିଆ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଚିନ୍ତାମଣି କାଲୋ
୨୧.	ଉଦ୍ଧବ ନାଏକ	୩୭	ଝଞ୍ଜାଳହୁଡ଼, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଉଦ୍ଧବ ନାଏକ
୨୨.	ପ୍ରତିପ କାଲୋ	୨୪	ଗବରପେଟି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ପ୍ରତିପ କାଲୋ
୨୩.	ଅଜିମନ୍ତ୍ୟ ମୁନିୟା	୨୧	ବାରମୁଆଁ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଅଜିମନ୍ତ୍ୟ ମୁନିୟା
୨୪.	ରାମ ପ୍ରସାଦ ସାହୁ	୪୬	ତୁମକେଲା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ରାମପ୍ରସାଦ ସାହୁ
୨୫.	ଗିରିଧାରୀ ସିଂହ	୩୦	ଝିରପାଣି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଗିରିଧାରୀ ସିଂହ
୨୬.	ଇଶ୍ଵର ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା	୩୨	ଅଟାଘାଟ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଇଶ୍ଵର ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା
୨୭.	ପ୍ୟାରୀ ମିତ୍ରି	୩୮	ଖୁଜୁରତିହି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ପ୍ୟାର ମିତ୍ରି
୨୯.	ଦିଲିପ କୁମାର ଟପ୍ପୋ	୩୯	ଭେକୁଆଡ଼ିହି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ଦିଲିପ କୁମାର ଟପ୍ପୋ
୮୦.	ହେମାନ୍ତା ଓରାମ	୪୮	କଦଳୀବାହାନ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ହେମାନ୍ତା ଓରାମ
୮୧.	ସୁଲେମାନ ମିତ୍ରି	୩୯	ଲାଉଜ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ସୁଲେମାନ ମିତ୍ରି
୮୨.	ବିଜୟ କୁମାର ତନ୍ତ୍ରୀ	୩୪	ଉଗ୍ରା କଲୋନି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ବିଜୟ କୁମାର ତନ୍ତ୍ରୀ
୮୩.	ସହଦ ମାହାନ୍ତ	୫୪	କମସି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ସହଦ ମାହାନ୍ତ
୮୪.	ଶୁଖିଲାଇ ମୁଣ୍ଡାରୀ	୫୭	ବରକାନି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ଶୁଖିଲାଇ ମୁଣ୍ଡାରୀ
୮୫.	ଶଙ୍କର ନାଏକ	୨୮	ବନ୍ଧମୁଣ୍ଡା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ଶଙ୍କର ନାଏକ
୮୬.	ଓସାର କୁନ୍ତୁ	୪୫	ହମିରପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ଓସାର କୁନ୍ତୁ
୮୭.	ଶଶୀମଣି ନାଏକ	୪୨	ବରପାଲି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ଶଶୀମଣି ନାଏକ
୮୮.	ରାମଚନ୍ଦ୍ର କଂସାରି	୮୩	କୁଆକେରା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ରାମଚନ୍ଦ୍ର କଂସାରି
୮୯.	ରବିନ୍ଦ୍ର କଂସାରି	୨୯	କୁଆକେରା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ରବିନ୍ଦ୍ର କଂସାରି
୯୦.	ଉପେନ୍ଦ୍ର ଦାଶ	୫୬	ଗର୍ଜନ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଉପେନ୍ଦ୍ର ଦାଶ
୯୧.	ଦାଶରଥ ପାତ୍ର	୬୫	ଗର୍ଜନ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଦାଶରଥ ପାତ୍ର
୯୨.	ଦିଲ୍ଲୀବର ବାଡ଼ାଉଜି	୮୬	ଗର୍ଜନ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଦିଲ୍ଲୀବର ବାଡ଼ାଉଜି
୯୩.	ସିଦ୍ଧେଶ୍ଵର ତନ୍ତ୍ରୀ	୬୨	ଗର୍ଜନ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ସିଦ୍ଧେଶ୍ଵର ତନ୍ତ୍ରୀ
୯୪.	ମଙ୍ଗଳ ସିଂ ମାନକା	୬୮	ଗର୍ଜନ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ମଙ୍ଗଳ ସିଂ ମାନକା
୯୫.	ଉଦିତ ପ୍ରତାପ ପାତ୍ର	୩୦	ଗର୍ଜନ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ଉଦିତ ପ୍ରତାପ ପାତ୍ର
୯୬.	ଭକ୍ତବନ୍ତ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ	୬୫	ବରଗଲି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଭକ୍ତବନ୍ତ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
୯୭.	ତପସ୍ଵିନୀ ପଣ୍ଡା	୪୨	ଚିକିକିପଡ଼ା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ତପସ୍ଵିନୀ ପଣ୍ଡା
୯୮.	ପ୍ରତାପ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ	୨୨	ସୋରଡ଼ା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ପ୍ରତାପ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ
୯୯.	ଘନଶ୍ୟାମ ପାଢ଼ୀ	୪୦	ଟାଙ୍ଗୁସର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାକିରୀ	ଘନଶ୍ୟାମ ପାଢ଼ୀ
୧୦୦.	ଚିତ୍ରସେନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୩୬	ଉପୁରା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଚାଷ	ଚିତ୍ରସେନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
୧୦୧.	ରଣବିନ୍ଦ ମହୁଆ	୪୨	ରାଓଗାଆଁ, ରାଞ୍ଜି	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ରଣବିନ୍ଦ ମହୁଆ
୧୦୨.	ବିଭୁପଦ ରାଏ	୪୨	ହାତିକାରି, ସୁନ୍ଦର	ଚାକିରୀ	ବିଭୁପଦ ରାଏ

ସର୍ବମୋଟ ସ୍ଵାକ୍ଷରକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧୦୨ (ଏକଶତ) ମାତ୍ର

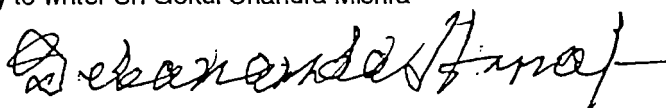
ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ :

ଉପରୋକ୍ତ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ଉଦ୍ଧାର ଜନିତ ଭୂୟାଁ ମହାସଭା ଚରଫରୁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ତିନୋଟି ଆବେଦନପତ୍ରର ଅବିଚଳ ନକଲ ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା ମହୋଦୟଙ୍କ ଅବଗତ ନିମିତ୍ତ ଉକ୍ତ ଆବେଦନପତ୍ର ସହିତ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଅଛି ।

Copy to :

1. Srijukta Hemananda Biswal,
Honourable Dy. Chief Minister, Govt. of Orissa, Bhubaneswar (Orissa)
2. Srijukta Bhupindar Singh,
Honourable Minister for Tourism and Culture, Government of Orissa, Bhubaneswar (Orissa)
3. The Commissioner - cum-Secretary, Culture, Bhubaneswar (Orissa).
4. The Superintendent,
Orissa State Archives, Bhubaneswar (Orissa).
5. The Revenue Divisional Commissioner,
Northern Division, Sambalpur, At/Po - Sambalpur, Orissa.
6. The Honourable Collector and District Magistrate, Sundargarh, Orissa.
7. The Honourable A.D.M., Rourkela, At/Po - Uditnagar, Dist - Sundargarh (Orissa).
8. The Tahasildar, Kuarmunda, At/Po - Kuarmunda, Dist - Sundargarh (Orissa).

Copy to writer Sri Gokul Chandra Mishra

Sd/- 13.6.95

Debananda Amat

Ex.M.P. Sundargarh and President inter - Provincial Bhuyan
Mahasabha (Bihar, Madhya Pradesh and Orissa)
At/Po - Balani, Dist - Sundargarh (Orissa)

To

The Honourable Chief Minister of Orissa,
Government of Orissa, Bhubaneswar, Orissa.

Sub : Reminder of the appeal made to you on 13.6.95
regarding the restoration and protection of
"Dasaraja Garh" situated near Vedvyas Dham
which is closely associated with the birth place
of sage Krishna Dwaipayana Vyas.

Respected Sir,

With due reference I would like to draw your kind attention to the matter said in the subject. An appeal regarding the matter said in the subject was sent to you on 13.6.95 by mail having signed by one hundred people from sixty eight villages of Sundargarh District. Till date we have not heard anything from your end in this regard.

Therefore we remind your good office once again at our appeal made on 13.6.95. We hope for a reply at an early date.

Thanking you,

Yours faithfully,

Sd/- 13.6.95

Debananda Amat

Ex.M.P. Sundargarh and President inter - Provincial Bhuyan
Mahasabha (Bihar, Madhya Pradesh and Orissa)
At/Po - Balani, Dist - Sundargarh (Orissa)

Copy to :

- 1) Srijukta Hemananda Biswal, Hon'ble Dy. Chief Minister, Govt. of Orissa, Bhubaneswar.
- 2) Srijukta Bhupindar Singh, Hon'ble Minister for Tourism & Culture, Govt. of Orissa, Bhubaneswar.
- 3) The Commissioner-cum-Secretary, Culture, Bhubaneswar.
- 4) The Superintendent, Orissa State Archives, Bhubaneswar.
- 5) The Revenue Divisional Commissioner, Northern Division, Sambalpur, Orissa.
- 6) Hon'ble Collector & DM, Sundargarh, Orissa.
- 7) Hon'ble ADM, Rourkela.
- 8) The Tahasildar, Kuarmunda, Sundargarh, Orissa.
- 9) Copy to writer Sri Gokul Chandra Mishra.

(ଜ) ରାଉରକେଲାଠାରୁ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ ସମାଲୋଚନାମୂଳକ ପତ୍ରିକାରେ “ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼” ଉପରେ ଆଧାରିତ ପୂର୍ବପ୍ରକାଶିତ ବିବରଣୀର ନକଲ ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯଥା :

ପ୍ରଥମ ବିବରଣୀ

ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ

ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ - ୪ର୍ଥ ଓ ୫ମ ସଂଖ୍ୟା - ୧୧ ଏବଂ ୧୨ - ୧୯୯୨

ସଂପାଦକ : ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ମହାପାତ୍ର

୮, ସଞ୍ଜୟ ମାର୍କେଟ, ରାଉରକେଲା - ୭୬୯ ୦୦୪

ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ - ଅନୁଦ୍ଵାରିତ ରହସ୍ୟ -

“ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼”

“ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼” ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ ରଚିତ “ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ “ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼” ବିବରଣୀ ଏବଂ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ ପ୍ରକାଶିତ “ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ବିବରଣୀ” ଉଭୟର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସମାନ ଥିବାରୁ ଉକ୍ତ ବିବରଣୀ ଏଠାରେ ପୁନଃ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ ନାହିଁ । ବିବରଣୀର ଆଦ୍ୟ, ପ୍ରାନ୍ତର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇ ପାରେ -

ଓଡ଼ିଶାରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସନ୍ନିକଟ ପ୍ରାଚୀନ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ବହୁ କାଳରୁ ନିର୍ଜନ ଅବସ୍ଥାରେ କୋଇଲି (ଅନ୍ୟନାମ ଯମୁନା) ନଦୀର ପୂର୍ବତଟ ଖଣ୍ଡି ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ଗଡ଼ର ରାଜା ଦାସ ରାଜା ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ (ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କ) ଅଜା ଥିବା ଗଢ଼ ଜଗନ୍ନାଥ ଅବ୍ୟାବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୋଷଣା କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ଏହାର ସମ୍ଭାବନା ଲେଖାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବାକୁ ଯାଇ ଉଲ୍ଲିଖିତ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ପାନପୋଷ ମହକୁମାର ସ୍ଥାନୀୟ ପୁରାତନ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପନ୍ଦର ଜଣ ଦରଦା ସଂସ୍କୃତିପ୍ରେମୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଭିମତ ସଂଗ୍ରହ କରି “ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସନ୍ନିକଟ ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼” ବିବରଣୀରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛନ୍ତି । ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼ର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ସେ ସରକାରଙ୍କୁ ପତ୍ରଲେଖ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣୀ

ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ

ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷ - ୫ମ ସଂଖ୍ୟା - ୧୨ - ୧୯୯୩

ସଂପାଦକ : ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ମହାପାତ୍ର

ସହ-ସମ୍ପାଦକ : ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ଦେବତା

୮, ସଞ୍ଜୟ ମାର୍କେଟ, ରାଉରକେଲା - ୭୬୯ ୦୦୪

ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ - ପାତାଳବାଣୀ ବେତାର କେନ୍ଦ୍ରରୁ -

“ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼ ଗୃହସ୍ଥି ଉଦ୍ୟୋଗ”

ରାଉରକେଲା ୧୯୯୨ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ “ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ”ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଛେଷ ମୌଜାରେ ଥିବା ଦାସରାଜାଗଡ଼ର ଅବସ୍ଥା : ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଜବର ଦଖଲ ଓ ସେ ଜମିରେ ବିରାଟ ଅତ୍ୟାଧିକାରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି “ଗୃହସ୍ଥି” ଉଦ୍ୟୋଗ ମସଲା କାରଖାନା ।

ଗତ ତା ୨.୨.୯୩ ରିଖରେ କୁଆରମୁଣ୍ଡା ତହସିଲଦାର ରଘୁନାଥ ପାଲ୍ଲୀ ଆର୍.ଆଇ.କୁ ଛେଡ଼ି ମୌଜା (ଦାସରାଜାଗଡ଼) ଗୃହସ୍ଥି ଉଦ୍ୟୋଗର ଚିହ୍ନଟ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଓ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ କି ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ଡି.ଏସ୍.ପି. ରାଉରକେଲା, ଆଞ୍ଚଳିକ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା (ଆର୍.ଆର୍.ଆଇ.ଟି.) ଅଥରେଟି ଏବଂ ଗୃହସ୍ଥି ଉଦ୍ୟୋଗର ପ୍ରୋପାଇଟର ଶ୍ରୀ ଗଣେଶ ପ୍ରସାଦ ବାଡେଡ଼ିଆଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଚିହ୍ନଟ କରି ଜଣାଇବା ପାଇଁ ।

ରଘୁନାଥ ପାଲ୍ଲୀ ଆର୍.ଆଇ. ଗତ ୧୪.୨.୯୩ ରିଖରେ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ଡି.ଏସ୍.ପି., ରାଉରକେଲା ଆଞ୍ଚଳିକ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା (ଆର୍.ଆର୍.ଆଇ.ଟି.)ର କର୍ମଚାରୀ, ଗୃହସ୍ଥି ଉଦ୍ୟୋଗର ମ୍ୟାନେଜର ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଚିହ୍ନଟ କକ୍ଷ ତହସିଲଦାର କୁଆରମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ତା ୧୪.୨.୯୩ ରିଖରେ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଗୃହସ୍ଥି ଉଦ୍ୟୋଗର ମାଲିକ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶ ପ୍ରସାଦ ବାଡେଡ଼ିଆ ସରକାରୀ ଜମିକୁ ଜବର ଦଖଲ କରି ଘର କରିଛନ୍ତି ।

ଦୀର୍ଘଦିନ ବିତି ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏତେ ଗୁଡ଼ିଏ ମାପତୁପ କରି ସାରିଲା ପରେ ବିଭାଗୀୟ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଫିସରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି, ତା'ପରେ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ଯିଏ କି ଦୁର୍ନୀତି ମୂଳ ତାଡ଼ିବା ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ଏ ସବୁ ଆଇ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ହେଲା ନାହିଁ, ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ କି ରିପୋର୍ଟ ଦେଲେ ସରକାରଙ୍କୁ ଯେ ସବୁ ହୁଏ ହୋଇଗଲେ । ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ହୃତନ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବେ କି ?

(ବିସ୍ମୃତ ବିବରଣୀ ପରେ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ)

ତୃତୀୟ ବିବରଣୀ

ଅଗ୍ନିସ୍ତୁଳିଙ୍ଗ

ତୃତୀୟ ବର୍ଷ - ୬୫ ସଂଖ୍ୟା - ୧ - ୧୯୯୨

ସଂପାଦକ : ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ମହାପାତ୍ର

ସହ-ସମ୍ପାଦକ : ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ଦେବତା

୮, ସଞ୍ଜୟ ମାର୍କେଟ, ରାଉରକେଲା - ୭୬୯ ୦୦୪

ଅଗ୍ନିସ୍ତୁଳିଙ୍ଗ - ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସମ୍ବାଦ -

“ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବେ କି ?”

ଗତ ସଂଖ୍ୟାରେ “ଅଗ୍ନି ସ୍ତୁଳିଙ୍ଗ”ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ଗୃହସ୍ଥି ଉଦ୍ୟୋଗ କୁଆରମୁଣ୍ଡା ତହସିଲଦାର ୨.୨.୯୩ ତାରିଖରେ ରଘୁନାଥ ପାଲ୍ଲୀ ଆର୍.ଆଇ.ଙ୍କୁ ଜମି ଚିହ୍ନଟ ପାଇଁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ରଘୁନାଥ ପାଲ୍ଲୀ ଆର୍.ଆଇ. ୧୪.୨.୯୩ ତାରିଖରେ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ଡି.ଏସ୍.ପି., ଆର୍.ଆର୍.ଆଇ.ଟି. କର୍ମଚାରୀ ଓ ଗୃହସ୍ଥି ଉଦ୍ୟୋଗର ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଜମି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ।

ତା ୧୪.୨.୯୩ ରେ ଆର୍.ଆଇ. କୁଆରମୁଣ୍ଡା ତହସିଲଦାରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ କୁଆଡ଼େ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ କି ଗୃହସ୍ଥି ଉଦ୍ୟୋଗର ମାଲିକ ସରକାରୀ ଜମି ଦଖଲ କରି ସେଥିରେ ଘର କରିଛନ୍ତି ।

କ୍ରୀଡ଼ାତେ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ସେଇ ପାଇଁଲଟି (ଆର୍.ଆର୍.ଆଇ.ଟି) ରାଉରକେଲା ଆଞ୍ଚଳିକ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥାରୁ ଜବତ କରି ଦୀର୍ଘଦିନ ହେବ ରଖିଛନ୍ତି । ସରକାରଙ୍କୁ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ କରି ରିପୋର୍ଟ ଦେଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା ।

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଭୂୟାଁ ମହାସଭା ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଜାଗାଟି ଏକ ଐତିହାସିକ ଜାଗା, ଦାସରାଜାଗଡ଼ ନାମରେ ନାମିତ ଥିଲା ।

ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଦୃଷ୍ଟିଦେଇ ଏହାର ପ୍ରତିକାର କରିବା ପାଇଁ ଦାବି ହେଉଛି ।

ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ - ୧୬୨ ସଂଖ୍ୟା, ପୃଷ୍ଠା ୨, ଇଶ୍ବର, ୧୭ ଅକ୍ଟୋବର - ୧୯୯୬ ଗୁରୁବାର
Owned, Published and Edited by Manjulita Nayak and Printed by her
at Neelachala Publication Pvt. Ltd.,
TT-13, Civil Township, Rourkela-4.

ପୌରାଣିକ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷାରେ

ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଶାସନର ଅବହେଳା

ରାଉରକେଲା, ତା ୧୬.୧୦ : ରାଉରକେଲା କେବଳ ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ, ମହାଭାରତ ପ୍ରଣେତା ମହର୍ଷି ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ପୀଠ ସ୍ଥଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଦବ୍ୟାସ ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ । ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ପରାଶର ମୁନି, ଗୌତମ ରଷି ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଦାସରାଜା (ଜୈବର୍ତ୍ତ ରାଜା) ଯାହାଙ୍କର କନ୍ୟାକୁ ହସ୍ତିନା ନରେଶ ଶାନ୍ତନୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଗଡ଼ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଥିଲା । ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଅବହେଳାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଜନୈକ ମାରାତ୍ମକ ଦାସରାଜାଗଡ଼ ଦଖଲ କରିଛନ୍ତି । ପରାଶର ମୁନୀଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ରାଉରକେଲାର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମକୁ ଲମ୍ବି ଯାଇଥିବା ପାହାଡ଼ର ପାଦଦେଶରେ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଏହି ପାହାଡ଼ର ନାମ ପରାଶର ପାହାଡ଼ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ପରେ କିନ୍ତୁ କେଉଁମାନେ କେଜାଣି ଏହାର ନାମ ବଦଳାଇ ଝରିଆ ପାହାଡ଼ ରଖିଦେଲେ । ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋପବନ୍ଧୁ ପାଲ୍ଲୀ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହାର ଦ୍ଵାରଟିକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଅନ୍ଧ କିଛି ଦିନ ତଳେ କିଛି ମାରାତ୍ମକ ସେଠାରେ ବୈଷ୍ଣାଦେବୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେଇଟି ପରାଶର ମୁନୀଙ୍କ ଗୁମ୍ଫା, ମନ୍ଦିର ଯେବେ କରିବେ ଟିକେ ଦୂରରେ କରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମନା ସେମାନେ ମାନି ନ ଥିଲେ । ଶୁଣାଯାଏ ଅର୍ଥ ବଳରେ ସେମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରସାସନକୁ କିଣି ନେଇଛନ୍ତି । ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଶାସକ ଦେଖୁ ମଧ୍ୟ ନ ଦେଖିଲା ପରି, ଜାଣି ମଧ୍ୟ ନ ଜାଣିଲା ପରି ବୋଧହୁଏ ସେଥିପାଇଁ ନୀରବ ରହିଯାଇଛନ୍ତି ।

ବଡ଼ଜେନା ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ

ରାଧାଦେବପୁର, ଢେଙ୍କାନାଳ

ସ୍ଥାପିତ - ୧୯୮୭, ରେ.ନ. ୧୭୭୬/୧୯ ଡି.କେ.ଏଲ୍ - ୧୯୮୮ - ୮୯

ଚିଠି ନଂ : ୧

ତାରିଖ ୬.୧୨.୯୫

ଅଧିବେଶନ - ୬୪, ତାରିଖ ୨୯.୧୧.୯୨

ତା ୨୯.୧୧.୯୨ରିଖ ରବିବାର ଦିବା ୧୨ ଘଣ୍ଟିକା ସମୟେ ବଡ଼ଜେନା ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦର ଅଧିବେଶନ ଶ୍ରୀ ଇଶ୍ଵର ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡାଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ବରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସାହିତ୍ୟ ଆସରରେ ସଂଯୋଜନା କରିଥିଲେ ଶ୍ରୀ ନିର୍ମଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ ।

ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ସଂପାଦକ ପୂର୍ବାଧିବେଶନ ଉଦ୍ଘୋଷନ କରିଥିଲେ ।

ବଡ଼ଜେନା ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ କରି ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ରଙ୍କ ରଚିତ “ନାଗରା” ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସଂସଦର ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ କରି ଶ୍ରୀ ବଂଶୀଧର କରି ଶତପଥୀ ଉଦ୍ଘୋଷନ କରିଥିଲେ । ପୁସ୍ତକଟିର ଗୁଣାତ୍ମକମାନ ଉପରେ ସମୀକ୍ଷା କରି ଅଧ୍ୟାପକ ଶଂକର୍ଷଣ ଜେନା ମତ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ, ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ଅନାବିଷ୍ଠିତ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିବାରେ “ନାଗରା” ଗ୍ରନ୍ଥଟି ବିଶେଷ ସହାୟକ ହୋଇଅଛି । ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୋକକଳର ଏହି କୃତୀଟି ଏକ ସାଫଳ ପଦକ୍ଷେପ । ରଚନାଟିରେ ବେଦବ୍ୟାସ ଓ କୃଷ୍ଣଦ୍ଵୈପାୟନ ସଂପର୍କୀୟ ସନ୍ନିବେଷିତ ତଥ୍ୟ ଆସରରେ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଆସରରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଲେଖକ ଓ କବିଗଣ “ନାଗରା” ଗ୍ରନ୍ଥଟିର ଐତିହାସିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଗୋକୁଳ ବାବୁଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକୁ ପ୍ରଶଂସା କରି ଆନ୍ତରିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । Resolution ର ଏକକିତା ନକଲ ଗ୍ରନ୍ଥାକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଆସରରେ ସଂପାଦକଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଅର୍ପଣ କରାଗଲା ।

ସର୍ବଶେଷରେ ସଭାପତି ମହାଶୟ ଓ ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ ପୂର୍ବକ ସଭାକାର୍ଯ୍ୟ ସାଙ୍ଗ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସ୍ଵା - ଇଶ୍ଵର ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା

ତା ୨୯.୧୧.୯୨

ସଭାପତି, ବଡ଼ଜେନା ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ

ରାଧାଦେବପୁର, ଢେଙ୍କାନାଳ

ସ୍ଵା - ଶଂକର୍ଷଣ ଜେନା

ତା ୨୯.୧୧.୯୨

ସଂପାଦକ, ବଡ଼ଜେନା ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ

ରାଧାଦେବପୁର, ଢେଙ୍କାନାଳ

ସର୍ବଶ୍ରୀ

ସାରଙ୍ଗ ଧର ମିଶ୍ର

ଶଂକର୍ଷଣ ସାମଲ

ବଂଶୀଧର କରି ଶତପଥୀ

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଶତପଥୀ
 ବିପିନ ବିହାରୀ ଶତପଥୀ
 ବିରଞ୍ଚ ନାରାୟଣ ହୋତା
 ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ରାଉତ
 ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ ସାହୁ
 ଯୋଗୀନାଥ ରାଉଳ
 ଅଜୟ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ
 ନିର୍ମଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ
 କାହ୍ନୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
 ବିଜୟ ସାହୁ
 କୃତ୍ତିବାସ ରାଉଳ
 ସତ୍ୟାନନ୍ଦ କବି ଶତପଥୀ
 ଅଶୋକ କୁମାର କବି ଶତପଥୀ
 ବିନୋଦିନୀ ରାଉଳ
 ଅଳକା ରାଉତ
 ପୁଷ୍ପଲତା ପାଣି
 ଅନୁସୟା ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ
 ଗୋପାଳ କୃଷ୍ଣ ଶତପଥୀ
 ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବାରିକ
 ଈଶ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ
 ପ୍ରଶାନ୍ତ ଦାସ
 ନବୀନ କୁମାର ପତି

True copy of the Resolution No. 64 dt. 29.11.92 of Badajena Sahitya Sansad Radhadeipur, Dhenkanal is Attested.

ସ୍ୱା - ଶଂକର୍ଷଣ ଜେନା

ତା ୨୯.୧୧.୯୨

ସଂପାଦକ, ବଡ଼ଜେନା ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ

ରାଧାଦେଉପୁର, ଢେଙ୍କାନାଳ

BENGAL GAZETTEERS

FEUDATORY STATES OF ORISSA

GANGPUR STATE, PAGE 175

CHAPTER IX

GANGPUR STATE

X X X X X X X

RIVER SYSTEM

The principal rivers are the Ib, which enters the State from Jashpur and passes through it from north to south to join the Mahanadi in Sambalpur, the Sankh from Ranchi, and the South Koel from Singhbumi. The two latter meet at Panposh in the Nagara Zamindari in the east of Gangpur, and the united stream, under the name of the Brahmani flows south into the plains of Orissa. The confluence of the Koel and Sankh is one of the prettiest spots in Gangpur, and it is said by the local tradition to be the scene of the amour of the sage Parasara with the fishermans daughter Matsya Gandha, the offspring of which was Vyasa, the reputed compiler of the Vedas and Mahavarat.

Bengal Gazetteers
Feudatory States of Orissa
by

L.E.B. Cobden - Ramsay
Indian Civil Service
Firma Klm Private Limited
Calcutta 1982.

Published by
S.P. Ghosh
Firma KLM (P) Ltd.
Box - 7818
Calcutta - 700012
India.

First Edition :
Bengal Secretariat Book Dept - 1910
Reprint : Calcutta - 1982
Printed by :
S. K. Mehra at Mehra Offset Press,
New Delhi.

(ଡ) “ବାସ ରାଜା ଗଡ଼” ପୁସ୍ତକକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ପାଇଁ ଦାନ ସହିତ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ସୁଧୀବୃନ୍ଦଙ୍କ ନାମାବଳୀର ଏକ ତାଲିକା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି ଯଥା : -

କ୍ର.ସଂ.	ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ	ଗ୍ରାମ ନାମ	ଜିଲ୍ଲା	ପ୍ରଦେଶ
	ସର୍ବଶ୍ରୀ			
୧.	ଶ୍ରୀବତ୍ସ ପଣ୍ଡା	ଜବାଘାଟ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨.	ସହଦେବ ବଡ଼ାୟକ	ସାନକୁଚଲୁ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୩.	କାଳି ପ୍ରସାଦ	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪.	ସାଧୁଚରଣ କେରାଉ	ସାନଝରଣ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫.	ନାଥ ଚନ୍ଦ୍ର	ହମିରପୁର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୬.	ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ଦ୍ଵିବେଦୀ	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୭.	ଶ୍ରୀମତୀ ଦୁଃଖୀ କିସାନ	ବାଣ୍ଡପଡ଼ା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୮.	ସର୍ବଶ୍ରୀ କଲମ ବସ ମୁଣ୍ଡା	ବାର୍ଲାଗୋଟା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୯.	ରତନ ବାଗ୍	ମହୁଲପାଲୀ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୦.	ଡାକ୍ତର ବିଜୟ ନାଏକ	ଅରବାଝରାବାହାଲ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୧.	ମହଲି ଓରାମ	ଦୁର୍ଗାପୁର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୨.	ବେନୁ ଓରାମ	ଥୋପବେରଣା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୩.	ବାନ୍ଦେ ଓରାମ	ଟାଇଁସର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୪.	ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମାଝୀ	କୁକୁଡ଼ା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୫.	ରମେଶ ମୁଣ୍ଡା	ସୋନପୋଖର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୬.	ଅଜୟ କୁମାର ବିଲୁଙ୍ଗ	ଫଲସାକାନି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୭.	କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର କୁଅଁର	ଅବନକେଲା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୮.	ଶିବନାଥ ଭୂମିକ	ରିଉଁ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୯.	ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ଛତିଆ	ଧୁଡ଼ୀ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୦.	ବେନକାମିନି ମିତ୍ରି	କେଶରୀମାହାଲ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୧.	ବିରସା ଚପୋ	ଛେଣ୍ଟ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୨.	ତ୍ରିନାଥ ପରୁା	ଟାଇଁସର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୩.	ବାମଦେବ ପାଡ଼ୀ	ଟାଇଁସର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୪.	ଫକୀର ମୋହନ ନାଏକ	ସେମେରା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୫.	ବୈଦ୍ୟନାଥ ପଣ୍ଡା	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୬.	କୁମର ମଣି ନାଏକ	ହମିରପୁର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୭.	ଲଳିତ କୁମାର ବେହେରା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ସଦର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୮.	ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବ ବେହେରା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ସଦର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୯.	ଜଢ଼େଇୟ ନନ୍ଦ	ଜବାଘାଟ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା

୩୦.	ଭଗବାନ ପ୍ରଧାନ	ହମିରପୁର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୩୧.	ତମରୂଧର ସାହୁ	ତୁମକେଲା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୩୨.	ବିଜୟ କୁମାର ନନ୍ଦ	ବିୟୁବନ୍ଧ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୩୩.	ନୀଳମଣି ଆଚାର୍ଯ୍ୟ	କୁଶୁମ ଟୋଲି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୩୪.	ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ପତ୍ରୀ	ହାତୀବାରୀ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୩୫.	ଗୋପବନ୍ଧୁ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୩୬.	ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ମିଶ୍ର	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୩୭.	ମହେନ୍ଦ୍ର ମାଝୀ	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୩୮.	ରାଧେଶ୍ୟାମ ପଣ୍ଡା	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୩୯.	ବାଳ ମୁକୁନ୍ଦ ଦେହୁରୀ	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪୦.	କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଉଡ	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪୧.	ଶ୍ରୀବତ୍ସ ପଣ୍ଡା	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪୨.	ବାବୁ ଷେଟେର	ଗର୍ବେଇ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪୩.	ପଲଟେ ସିଂହ	ଗର୍ବେଇ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪୪.	ତୁଳସୀ ସିଂହ	ଗର୍ବେଇ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪୫.	ସୁନ୍ଦର ସିଂହ ରାଉତିଆ (ସାହି କବି)	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪୬.	ଶ୍ରୀବତ୍ସ ପାତ୍ର	ବାବୁଆଗାଁ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪୭.	ପାଉଲୁସ ଟୋପୋ	ଆମ୍ବଗାଁ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪୮.	ଅନନ୍ତ ଚରଣ ଦାଶ	ହମିରପୁର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୪୯.	ଶ୍ରୀମତୀ ହାରାମଣି ସେଠୀ	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫୦.	ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଲୋଚନା ପଣ୍ଡା	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫୧.	ଶ୍ରୀମତୀ ଚଞ୍ଚଳା ପ୍ରଧାନ	ବାକିଆ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫୨.	ସର୍ବଶ୍ରୀ ବ୍ରଜ ମୋହନ କର	ରିଉଁ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫୩.	ମୋପ କାଶ୍ମିରୀ	ବାରିଲେପୁର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫୪.	ଜୟରାମ କିସାନ	ଭଲସୁରେ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫୫.	ବଳରାମ ପଟେଲ	ଦଲଦଲି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫୬.	ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରେମଲତା ପଣ୍ଡା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫୭.	ସର୍ବଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚପୋ	ଛେଣ୍ଟ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫୮.	ଉଦିତ ଚନ୍ଦ୍ର ଅମାତ	ରଙ୍ଗାବିରା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୫୯.	ଶ୍ରୀମତୀ ମନୋରମା ଅମାତ	ଜପକାକୋନା	ଗୁମାଲା	ବିହାର
୬୦.	ଶ୍ରୀମତୀ ସାବିତ୍ରୀ ପତ୍ରୀ	ଭସୁରା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୬୧.	ସର୍ବଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର ପତ୍ରୀ	ଭସୁରା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା

୬୨.	ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ପାଣିଗ୍ରାହୀ	ଉଷୁରା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୬୩.	ଶ୍ରୀମତୀ ସଞ୍ଜୁ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	ଉଷୁରା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୬୪.	ସର୍ବଶ୍ରୀ ଶିବ ଚରଣ ଅମାତ	କାଶିଜୋଢ଼	ସିଂହଭୂମି	ବିହାର
୬୫.	ଭୋଳା ପ୍ରସାଦ	ସରଯାବଜାର	ମୁଜାଫରପୁର	ବିହାର
୬୬.	ଗୁରୁପଦ ମହାପାତ୍ର	ବଡ଼ମୁକୁରୁ	ପୁରୁଲିଆ	
ପଣ୍ଡିମବଜ				
୬୭.	ନେପାଳ ପ୍ରଧାନ	କୁମାରୀ	ବରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୬୮.	ଶଙ୍କର ମାହାନ୍ତି	ହରେକୃଷ୍ଣପୁର	ଦେବଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୬୯.	ଗୋପାଳ କୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା	ଜଡ଼ା	ବରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୭୦.	କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି	ଚକ୍ରଧରପୁର	ସିଂହଭୂମି	ବିହାର
୭୧.	ବ୍ୟାସ ନାଥ	ଦେଓଗାଁ	କଳାହାଣ୍ଡି	ଓଡ଼ିଶା
୭୨.	ବେଣୁଧର ପ୍ରଧାନ	ସୋଣୁଆଁ	ସିଂହଭୂମି	ବିହାର
୭୩.	ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଘୋଷ	କେତୁବିତା	ସିଂହଭୂମି	ବିହାର
୭୪.	କାମିନୀ ରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ	ତୁଆପଡ଼ା	କଳାହାଣ୍ଡି	ଓଡ଼ିଶା
୭୫.	ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ	ଶାଳପଡ଼ା	କେନ୍ଦୁଝର	ଓଡ଼ିଶା
ରଘୁନାଥପୁର ଶାସନ				
୭୬.	ଗୋପୀନାଥ ବାରିକ	ରାଜି	କେନ୍ଦୁଝର	ଓଡ଼ିଶା
୭୮.	ପାରାଦ୍ ମାଝୀ	ବୁଡ଼ାଦହଁ	ମୟୂରଭଞ୍ଜ	ଓଡ଼ିଶା
୭୯.	ବେଣୁଧର ମହାନ୍ତି	ଗୟାଳକଟା	ମୟୂରଭଞ୍ଜ	ଓଡ଼ିଶା
୮୦.	ରବିନ କୁମାର ପୃଷ୍ଟି	କରଞ୍ଜିଆ	ମୟୂରଭଞ୍ଜ	ଓଡ଼ିଶା
୮୧.	କେଦାର ନାଥ ମହାନ୍ତି	ଗଣ୍ଡିଦା	ମୟୂରଭଞ୍ଜ	ଓଡ଼ିଶା
୮୨.	ହରେଶ କୁମାର ଦାଣ୍ଡିଆ	ଇନ୍ଦ୍ରଖୋଳି	ମୟୂରଭଞ୍ଜ	ଓଡ଼ିଶା
୮୩.	ଶ୍ରୀମତୀ କବିତା ଦାସ	ବାରିପଦା	ମୟୂରଭଞ୍ଜ	ଓଡ଼ିଶା
୮୪.	ସର୍ବଶ୍ରୀ ତ୍ରିନାଥ ପ୍ରଧାନ	ବେଣିପଲ୍ଲି	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୮୫.	ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଦାଶ	ଜଉଗଡ଼	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୮୬.	ମୁରଲୀ ଧର ପ୍ରଧାନ	କଲୁହା	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୮୭.	ଶ୍ରୀମତୀ କୁନ୍ତଳା କୁମାରୀ ପ୍ରଧାନ	ଜମକୋଇ	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୮୮.	ସର୍ବଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ ପାତ୍ର	ରୁମାଗଡ଼	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୮୯.	କୃଷ୍ଣ ପ୍ରଧାନ	ଡାକରଡ଼ା	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୯୦.	ସୀତାରାମ ଚୌଧୁରୀ	କୋଦଳା	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୯୧.	ଗଗନ ଚନ୍ଦ୍ର ବେବେରୀ	ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି	ଗଜପତି	ଓଡ଼ିଶା
୯୨.	ସୁଧାକର ପାଢ଼ୀ	ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି	ଗଜପତି	ଓଡ଼ିଶା
୯୩.	ଶ୍ରୀମତୀ କୁମୁଦିନୀ ଦାଶ	ପାଇଲି ପୋଡ଼ା	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା

୯୪.	ଶ୍ରୀମତୀ ଲାବଣ୍ୟ ବତୀ ନାୟକ	ତନରଜା	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୯୫.	ସର୍ବଶ୍ରୀ ଗୋପୀନାଥ ପାଢ଼ୀ	ବାହାଳପୁର	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୯୬.	ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵାଇଁ	ବିଷୁଚକ୍ର	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୯୭.	ଭରତ ବିଶୋୟୀ	କଇଠଡ଼ା	ଗଜପତି	ଓଡ଼ିଶା
୯୮.	କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ	ବ୍ରହ୍ମପୁର	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୯୯.	ନାରାୟଣ ଖଟାଇ	ବେଲମୁଠା	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୧୦୦.	ବିରଜା ଶଙ୍କର ଦାସ	ବୀରିପଦା	ମୟୂରଭଞ୍ଜ	ଓଡ଼ିଶା
୧୦୧.	ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ନିହା ଦାଶ	କମଳପୁର	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୦୨.	ସର୍ବଶ୍ରୀ ସୁଭଦ୍ରା କର	ମୂଳବସନ୍ତ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୦୩.	ମାଗୁଣି ଚରଣ ଦାସ	ଦଶରଥ ପୁର	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୦୪.	କ୍ଷୀରୋଦ କୁମାର ମିଶ୍ର	ଡିହାସାଇବୀର	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୦୫.	ପଣ୍ଡିତ ଦିଗନ୍ଧର ମହାପାତ୍ର	ପୁରୁଣାପାଣି (ବାଙ୍କୀ)	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୦୬.	ଧରଣୀଧର ପଟ୍ଟନାୟକ	ରକ୍ଷିପଡ଼ା	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୦୭.	ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ପଣ୍ଡା	ପରାହାଟ	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୦୮.	ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟନ୍ତୀକା କର	କଟକ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୦୯.	ସର୍ବଶ୍ରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ସ୍ଵାଇଁ	କଣ୍ଟାପାଟ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୧୦.	କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର	ତୁଆଗାଁ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୧୧.	କବି ବଂଶୀଧର ପଣ୍ଡା	ବଡ଼ଭୂଇଁ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୧୨.	କୁଞ୍ଜ ବିହାରୀ ମିଶ୍ର	ଶ୍ରୀପୁରୁଷୋତ୍ତମପୁର	ପୁରୀ	ଓଡ଼ିଶା
୧୧୩.	ଶ୍ରୀମତୀ ଉଷାକାନ୍ତି ମହାପାତ୍ର	ତୁଆପଡ଼ା	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୧୪.	ମନୋରମା ଜେନା	ଦଣ୍ଡୁଆସିପଡ଼ା	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୧୫.	ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟା ମହାପାତ୍ର	ବଡ଼ିଆସାହି	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୧୬.	ସର୍ବଶ୍ରୀ ଅନିଲ କୁମାର ଦାଶ	ସପନପୁର	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୧୭.	ଭାଗୀରଥ ସାହୁ	ପାଇକରାପୁର	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୧୮.	ଭାଗବତ ମିଶ୍ର	ତାମରା	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୧୯.	ସନାତନ ମିଶ୍ର	ଗୋପାଳପୁର	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୨୦.	ଲୋକନାଥ ରଣା	ନରସିଂହପୁର	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୨୧.	ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ଦେହୁରୀ	ଉଲ୍ଲାସକୋଟ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୨୨.	ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଦାଶ	ପାର୍ବତୀପୁର ଶାସନ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୨୩.	ମହେଶ୍ଵର ମିଶ୍ର	ଜେମାଦେଇପୁର ଶାସନ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୨୪.	ବିଶ୍ଵେଶ୍ଵର ମିଶ୍ର ଦେବଶର୍ମା	ଜେମାଦେଇପୁର ଶାସନ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୨୫.	କୁଳମଣି ଦାସ	ହରିଚନ୍ଦନପୁର ଶାସନ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୨୬.	ଶ୍ରୀମତୀ ନୀତିମୟୀ ଦାଶ	ହରିଚନ୍ଦନପୁର ଶାସନ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା

୧୨୭. ଶ୍ରୀମତୀ ଝରଣା ଦାସ	ବାଦାମ ବାଡ଼ି	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୨୮. ଶ୍ରୀମତୀ ନିରୁପମା ମିଶ୍ର	ସୋନାକଡ଼ା	ମେଦିନପୁର	
ପରିମିତ			
୧୨୯. ସର୍ବଶ୍ରୀ ହରମୋହନ ମିଶ୍ର	ତାଳଚେର	ଅନୁଗୁଳ	ଓଡ଼ିଶା
୧୩୦. କୁମାରୀ ପୁଷ୍ପା ତ୍ରିପାଠୀ	ସାନକେରଜାଙ୍ଗ	ଅନୁଗୁଳ	ଓଡ଼ିଶା
୧୩୧. କୁମାରୀ ବିଜୟା ମିଶ୍ର	ଆଠମଲ୍ଲିକ	ଅନୁଗୁଳ	ଓଡ଼ିଶା
୧୩୨. ଶ୍ରୀମତୀ ଉଷାରାଣୀ ମିଶ୍ର	ଆଠମଲ୍ଲିକ	ଅନୁଗୁଳ	ଓଡ଼ିଶା
୧୩୩. ଶ୍ରୀମତୀ ବାଳା ଦାଶ	ଖାରିଆଗୁଡ଼ା	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୧୩୪. ସର୍ବଶ୍ରୀ ନଗେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ସ୍ୱାଇଁ	ଭିତର ଅଂଧାରୀ	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୩୫. ନିରଞ୍ଜନ ଦାସ	ବାଲିଆବଣି	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୩୬. ଅଜୟ କୁମାର ସାହୁ	ଧୁସାଳ	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୩୭. ହୃଷିକେଶ ମହାନ୍ତି	ମଣ୍ଡାସାହି	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୩୮. ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ରାୟ	ଖଇରାଗଡ଼	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୩୯. ନୃସିଂହ ଚରଣ ରାୟ	ବାଗଲପୁର	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୪୦. ଚୌଧୁରୀ ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ	କୋଡିଆଁ	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୪୧. ଶ୍ରୀମତୀ ନିତୟିନୀ ମଲ୍ଲିକ	ମଙ୍ଗରାଜପୁର	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୪୨. ସର୍ବଶ୍ରୀ ଶ୍ୟାମ ପ୍ରସନ୍ନ ନନ୍ଦ	ପାଟପୁର	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୪୩. ଅନ୍ଧର୍ଯ୍ୟାମୀ ସାହୁ	ଚୁଆଣିଆଁ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୪୪. ସ୍ୱରାଜ କୁମାର ପ୍ରଧାନ	ଡକେଇକା	ସିଂହଭୂମି	ବିହାର
୧୪୫. କାଙ୍ଗାଳି ଚରଣ ସାହୁ	ଚାନ୍ଦବାଲି	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୪୬. ଧ୍ରୁବ ଚରଣ ପଲାଇ	ସାବରଙ୍ଗ	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୪୭. କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ପରମାରିକ	ହରିପୁର	ବାଲେଶ୍ୱର	ଓଡ଼ିଶା
୧୪୮. ତାଃ ପ୍ରଣବ କୁମାର ପରମାଣିକ	ଦରଲିପାଲି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୪୯. ଶ୍ରୀମତୀ ଶୋଭନିକା ପରମାଣିକ	ଦରଲିପାଲି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୫୦. ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ନେହଲତା ନାୟକ	ଅଳପାଳ	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୫୧. ସର୍ବଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ	ଅଳବଗା	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୫୨. କୁଶ ବେହେରା	ସାବରଙ୍ଗ	ବାଲେଶ୍ୱର	ଓଡ଼ିଶା
୧୫୩. ଅମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରସାଦ ଦାସ	ଛରମ	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୫୪. ବଳରାମ ଜେନା	ସଙ୍ଖୁଳା	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୫୫. ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ବେହେରା	ସାବରଙ୍ଗ	ବାଲେଶ୍ୱର	ଓଡ଼ିଶା
୧୫୬. ଶ୍ରୀମତୀ କାଞ୍ଚନପ୍ରଭା ନାୟକ	ସୋଧପାଟଣା	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୫୭. ଶ୍ରୀମତୀ ରୁକ୍ମଣୀ ପାଗଳ	ନାରାୟଣପୁର	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୫୮. ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଦେବୀ	ପ୍ରତାପପୁର	ବାଲେଶ୍ୱର	ଓଡ଼ିଶା

୧୫୯. ଶ୍ରୀମତୀ ସାବିତ୍ରୀ ନାୟକ	ଗୁଡ଼	ବାଲେଶ୍ବର	ଓଡ଼ିଶା
୧୬୦. ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚାନନ ସେଠୀ	ଜାନୁଗଞ୍ଜ	ବାଲେଶ୍ବର	ଓଡ଼ିଶା
୧୬୧. ସର୍ବଶ୍ରୀ ଗଦାଧର ମଲ୍ଲିକ	କେଶରପୁର	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୬୨. ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ଚରଣ ଯୋଷୀ	ପାଟଣାଗଡ଼	ବଲାଙ୍ଗିର	ଓଡ଼ିଶା
୧୬୩. ଲବାର ମହାଶୟ	ଛତାମଖନା	ବଲାଙ୍ଗିର	ଓଡ଼ିଶା
୧୬୪. ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟେଶ ପିନୀ ନାଗ	ପରାଲଗୁଡ଼ା	କୋରାପୁଟ	ଓଡ଼ିଶା
୧୬୫. ଶ୍ରୀମତୀ ସଂକୃତ୍ତା କୁମାରୀ ବେବର୍ଲା	ଗୁଡ଼ାରୀ	ରାୟଗଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୧୬୬. ସର୍ବଶ୍ରୀ ବାରଧର ନାୟକ	ଆର୍ତ୍ତୁ	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୬୭. ବୃନ୍ଦାବନ ବେହେରା	କଲ୍ୟାଣପୁର	ଭଦ୍ରକ	ଓଡ଼ିଶା
(ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ, ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି ସମ୍ମିଳନୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼)			
୧୬୮. କାହ୍ନୁ କିସାନ	ଛେଣ୍ଟ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୬୯. ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ସାହୁ	କାନପୁର	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୭୦. ବିକ୍ରମ କେଶରୀ ରାଉତରାୟ	କୁମୁକା	ଯାଜପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୭୧. ଶ୍ରୀମତୀ ରେଣୁକା ରାୟ	ଶୁଶୁଆ	ଯାଜପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୭୨. ସର୍ବଶ୍ରୀ ବ୍ରଜ ବିହାରୀ ଦାଶ	ଅରଙ୍ଗାବାଦ	ଯାଜପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୭୩. ଅଶୋକ ଜେନା	ସୁଲତାନପୁର	ବାଲେଶ୍ବର	ଓଡ଼ିଶା
୧୭୪. ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମନ୍ତରାୟ	ଅଡ଼ଙ୍ଗା	କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୧୭୫. କଲ୍ୟାଣ କୁମାର ସାହୁ	ବରୁଣା	କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୧୭୬. ନଟବର ରାଉତ	କେରଡାଗଡ଼	କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୧୭୮. ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସୂତାର	ଡାକିକାଏନ୍ଦା	କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୧୭୯. ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ତ୍ରିପାଠୀ	ବୋଧଗାଁ	କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୧୮୦. ନଳିନୀକାନ୍ତ ପଣ୍ଡା	ଅରେହି କଣା	କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୧୮୧. ବଳିମ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି	କେଶପୁର	କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୧୮୨. ବଂଶୀଧର ବାରିକ	ଡରାସ	କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୧୮୩. ନାରାୟଣ ବାରିକ	ଦେସାହି	କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୧୮୪. ଶ୍ରୀଧର ବେହେରା	ବଡ଼ଧଳପୁର	ଡେକାନାଳ	ଓଡ଼ିଶା
୧୮୫. ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ନିଗ୍ଧା କର	ଖରପ୍ରସାଦ	ଡେକାନାଳ	ଓଡ଼ିଶା
୧୮୬. ଶ୍ରୀମତୀ କମଳା ଶତପଥୀ	ଚିଲୋରମାଦେଇପୁରଶାସନ	ଗଞ୍ଜାମ	ଓଡ଼ିଶା
୧୮୭. ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଷମା ଦେବୀ ମହାପାତ୍ର	ରଣପୁର	ନୟାଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୮୮. ସର୍ବଶ୍ରୀ ସୁବାସ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ	ବାଲୁଗାଁ	ନୟାଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୧୮୯. କୃପାସିନ୍ଧୁ କର	ଜୟପୁର-ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ	ପୁରୀ	ଓଡ଼ିଶା
୧୯୦. କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ	ପୁରୀ	ପୁରୀ	ଓଡ଼ିଶା
୧୯୧. ମହେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ପରିଡ଼ା	କୁହୁଡ଼ି	ଖୋର୍ଦ୍ଧା	ଓଡ଼ିଶା

୧୯୨. ଶ୍ରୀମତୀ ଶାନ୍ତିଲତା ପରିଡ଼ା	ହରିରାଜପୁର	ଖୋର୍ଦ୍ଧା	ଓଡ଼ିଶା
୧୯୩. ସର୍ବଶ୍ରୀ ପକୀର ମୋହନ ଗେଜ	ବଉଦ	ବଉଦ	ଓଡ଼ିଶା
୧୯୪. ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରଗତି ମଞ୍ଜରୀ ଗେଜ	ବଉଦ	ବଉଦ	ଓଡ଼ିଶା
୧୯୫. ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୋଦ କିଶୋର ପଟ୍ଟନାୟକ	ବଉଦ	ବଉଦ	ଓଡ଼ିଶା
୧୯୬. ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ଦାନୀ	ସୋନପୁର	ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୧୯୭. ଶ୍ରୀ ଅବଧୂତ ସେଠୀ	ବଡ଼ଝାରକଟା	ବଉଦ	ଓଡ଼ିଶା
୧୯୮. ଶ୍ରୀମତୀ ଶକୁନ୍ତଳା ଦାଶ	ସପନପୁର	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୧୯୯. ସର୍ବଶ୍ରୀ ଭ୍ରମର ମହାକୁଡ଼	କଣ୍ଟାପାଳ	ଡେକାନାଲ	ଓଡ଼ିଶା
୨୦୦. ପାଣ୍ଡବ ଚରଣ ରାଉଳ	କୁଶିଆ	ଡେକାନାଲ	ଓଡ଼ିଶା
୨୦୧. ଗୁରୁଦତ୍ତ ଦାଶ	ବରଡ଼ାମଧ୍ୟ ଶାସନ	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୨୦୨. କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ମଲ୍ଲିକ	ଛେନୁଆଁ	ପୁରୀ	ଓଡ଼ିଶା
୨୦୩. ପରମାନନ୍ଦ ମାଝୀ	ଲହଣ୍ଡା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୦୪. ବିର୍ଷା ଓରାମ	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୦୫. ଅର୍ଦ୍ଧାକ୍ଷିକେଶ ଦାଶ	ଏ/୨୨୧କୋଏଲନଗର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୦୬. ବଟ ବାରିକ	ବାଲିସାହି	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୨୦୭. ନରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ	ପାରେଶ୍ବର ସାହି	କଟକ	ଓଡ଼ିଶା
୨୦୮. ଚିତ୍ତ ରଞ୍ଜନ ମହାପାତ୍ର	ଖଣ୍ଡପଡ଼ାଗଡ଼	ନୟାଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୦୯. ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ପଣ୍ଡା	ଶେରଗଡ଼	ବାଲେଶ୍ବର	ଓଡ଼ିଶା
୨୧୦. ନୃସିଂହ ଚରଣ ବିଶ୍ୱାଳ	ମହୁକୁଦ(ରେଡ଼ାଖୋଲ)	ସମ୍ବଲପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୨୧୧. ମାୟାଧର ରାଉତ	ଚକଡ଼ା ଗୋଗୁଆ	କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା
୨୧୨. ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି	ମାରିକ ସିମୁଳିଆ	ବାଲେଶ୍ବର	ଓଡ଼ିଶା
୨୧୩. ଦୋଳ ଗୋବିନ୍ଦ ବିଶ୍ୱାଳ	ଗୁହାଳି	ଯାଜପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୨୧୪. ଅର୍ଜୁନ ଚରଣ ବିଶ୍ୱାଳ	ଗୁହାଳି	ଯାଜପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୨୧୫. ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାସ	ସାଲେପୁର	ଯାଜପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୨୧୬. ନାରାୟଣ ମିଶ୍ର	ରାଉରକେଲା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୧୭. ଶ୍ରୀମତୀ ଦୀପ୍ତି ମହାନ୍ତି	ସୁକିନ୍ଦା, ମାଛଗାଁ	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୨୧୮. ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲତା ଦ୍ବିବେଦୀ	ରାଉରକେଲା	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୧୯. ଶ୍ରୀମତୀ ସୁନନ୍ଦା ମିଶ୍ର	ଡ଼ିହସାଇବିର	ଜଗତସିଂହପୁର	ଓଡ଼ିଶା
୨୨୦. ଶ୍ରୀ ଗଣେଶ୍ବର ସାହୁ	ଝିରପାଣି	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୨୧. ଶ୍ରୀ ବିର୍ଷା ଟପୋ	ଛେଣ୍ଡ	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୨୨. ଶ୍ରୀ ଜୈନାସ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ	ସିକୁଳାପାଟ	ଅନୁଗୁଳ	ଓଡ଼ିଶା
୨୨୩. ଶ୍ରୀ ଗୌରାଞ୍ଜ ମହାପାତ୍ର	ମାନପୁର	ନୟାଗଡ଼	ଓଡ଼ିଶା
୨୨୪. ଶ୍ରୀ ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	ଅଳସାହି, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଗଜପତି		ଓଡ଼ିଶା

(ସର୍ବମୋଟ ଦାତା ଦୁଇଶହ ଚବିଶ ଜଣ)

(ଶ) ୧୯୪୭ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ଅଠର ତାରିଖରେ ଅହିରାବନ୍ଧରେ ପ୍ରାଚୀନ ନାଗରା ରାଜ୍ୟର “ଶ୍ରୀ ଖଣ୍ଡାୟତ ସମାଜ ସଂଗଠନ ଓ ସଂସ୍କାର - ନାଗରା ରାଜ୍ୟରେ “ଶ୍ରୀ ଖଣ୍ଡାୟତ ସମାଜ ସଂଗଠନ ଓ ସଂସ୍କାର - ନାଗରା -” ନାମରେ ଖଣ୍ଡାୟତ ସମାଜର ଏକ ଅଧିବେଶନ ଅହିରାବନ୍ଧ ଅଧିନୀ ସେକ୍ଟର ତିନି ଏବଂ ଚାରି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । କଥିତ “ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼” ଉପରେ ସଂଗୃହୀତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବାବରଣୀରେ ଥିବା ଶ୍ରୀମାନ ଶିବ ନାରାୟଣ ସିଂହ ଜମିଦାର କୁଅରମୁଣ୍ଡା ଏବଂ ଶ୍ରୀ ରାଜା ବଲ୍ଲଭ ପଣ୍ଡା ଜବାୟାଟ ଉଭୟଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରୀ ଖଣ୍ଡାୟତ ସମାଜ ସଂଗଠନ ଓ ସଂସ୍କାର - ନାଗରା - ବିବରଣୀରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଶ୍ରୀ ଖଣ୍ଡାୟତ ସମାଜ ସଂଗଠନ ଓ ସଂସ୍କାର - ନାଗରା - ବିବରଣୀ ତତ୍‌କାଳୀନ ଖଣ୍ଡାୟତ ସମାଜର ସତ୍ୟତିତ୍ର ବହନ କରିଥିବାରୁ ଏହାର ଏକକିତା ସତ୍ୟ ନକଲ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋଚରାର୍ଥେ ନିମ୍ନରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା ।

ଶ୍ରୀ ଖଣ୍ଡାୟତ ସମାଜ ସଂଗଠନ ଓ ସଂସ୍କାର - ନାଗରା -

ଓଁ ତତ୍ ସତ୍

ଅହିରାବନ୍ଧ, ତା ୧୮.୧୧.୪୭

ଶ୍ରୀମାନ ଖଣ୍ଡାୟତ ଓ ସଂସ୍କାର - ନାଗରା - ଅଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ - ଶ୍ରୀମାନ ଖଣ୍ଡାୟତ ସଭା ମୁଁ ଅହିରାବନ୍ଧ କେମି ନାଗରା ଆନ୍ଦୋଳନେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନରେ ସମାଜ ସଂଗଠନ ଓ ସଂସ୍କାର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ଉଭୟ ସକାଶେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସାମାଜିକ ଆଇନ ଗଢ଼ିଲୁଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ନୀୟମସବୁ ଗଢ଼ାଯାଇଅଛି ଉକ୍ତ ନୀୟମମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ଆମର ପାଳନ କରିବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହି ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ସମାଜୀୟ ସଭ୍ୟବୃନ୍ଦ (ଧର୍ମକୁ) ଅନାଇ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ସମାଜ ସଂଗଠନ ଓ ସଂସ୍କାର ଏବଂ ଉଭୟର ନୀୟମାବଳୀ ନିଶ୍ଚୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବୁଁ ଅତଏବ ସ୍ୱାକାରକରି ସ୍ୱାକ୍ଷର କଲୁଁ । । ଇତି ।

୧. ଅହିଂସା, ୨. ଏକତା, ୩. ଧର୍ମ, କର୍ମ, ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଶିକ୍ଷା, ୪. ନ୍ୟାୟ ଓ ଦଣ୍ଡ ।

୧. ଅହିଂସା : ସତ୍‌ପଥରେ ଚାଲିବା (ପତନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉଦ୍ଧାନ କରିବା)

୨. ଏକତା : ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଜ୍ୟଦାନ କରିବେ । ଯଥା - ପାଣିସଂଗ୍ରହ, ଚାଷ, ଗୃହ ତୟାର ଆଦି ବିପଦ ଆଦି ।

୩. ସପ୍ତାହିକ ସଭା : ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ଆବାଳବୃନ୍ଦ ସହିତ କରାଯିବ, ମାସିକ ସଭା (କେନ୍ଦ୍ର ସଭା) କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମର ମେମ୍ବରମାନେ ଗ୍ରାମସଭାର ସାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ମର୍ମ ନେଇ କେନ୍ଦ୍ର ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ସବ୍ -କେନ୍ଦ୍ର ସଭା ବର୍ଷରେ ୨ଥର ସବ୍ -କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଗ୍ରାମୀୟ ମେମ୍ବର ଓ କେନ୍ଦ୍ର ମେମ୍ବର ଓ ସବ୍ -କେନ୍ଦ୍ର ମେମ୍ବରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ହେବ ।

ଶିକ୍ଷା: କୁଶିକ୍ଷା ବର୍ଜନ କରି ସୁଶିକ୍ଷାର ବହୁଳ ପ୍ରଚାର

(କ) ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିପାତ

(ଖ) ଯୁବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଜନଗହଳକୁ ଯିବା ନିଷେଧ

(ଗ) ସମାଜରୁ ସୁରାପାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକବାରିକ ଲୋପ ହେବ । ମଦ-ରକ୍ଷା ଆଦି ମଧ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରେ - ବିବାହ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସମାଜ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ନିଶା ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

(ଘ) ନିମନ୍ତ୍ରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମିତ୍ତ ଉଚିତ ଉପହାର ନେଇ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ରକ୍ଷା କରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଉଚିତ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାଗାରେ ବାଧ୍ୟତା ସ୍ବରୂପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

୪. ଧର୍ମ ଓ କର୍ମ : ଶିକ୍ଷାଯତ ସମାଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ (ଧନୁର ବିଦ୍ୟା, ଯୁଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟା ଆଦି ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ)

(କ) ପର୍ବ ଓ ପର୍ବାଣୀ ଶାନ୍ତ କର୍ମ (ଦଶହରା, ମଙ୍ଗଳବାର ଆଦି ଦେବାପୂଜା)

(ଖ) ବାଧ୍ୟତା ଓ ବୃଦ୍ଧା ସ୍ବାମୀନଙ୍କ ନିତାନ୍ତ ପକ୍ଷେ ତୁଳସୀ ସେବା ଓ ବ୍ରତ ଆଦି ପାଳନ ।

୫. ନ୍ୟାୟ : (କ) ପକ୍ଷପାତି ବିଚାର ନିଷେଧ (ନିରପେକ୍ଷ ବିଚାର) ପିତା, ପୁତ୍ର, ଆତ୍ମୀୟ ନିର୍ବ୍ୟକ୍ଷେଷେ ଉଚିତ ଦଣ୍ଡ ।

(ଖ) ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ ଟ ୫୦.୦୦ଙ୍କା ଜୋରିମନା ଓ ବିଚାର ନିଷିଦ୍ଧି ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର ।

(ଗ) ସଂସ୍କାର ନିୟମ ଅପାଳନ କଲେ ଦ୍ଵାଗୁଣିତ ଦଣ୍ଡନାୟ ହେବେ ।

(ଘ) ପକ୍ଷପାତୀ ପ୍ରତି ଦ୍ଵାଗୁଣିତ ଦଣ୍ଡ (ଦୋଷୀକୁରୁପେ) ।

(ଙ) ସୁରାପାନରେ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଟ ୫୦.୦୦ କା ପୁନରାୟକୁ ସମାଜରୁ ଅନ୍ତର ।

୧. (କ) ଅସ୍ଵସ୍ୟ ଜାତିର ସଂସର୍ଗତା ନ୍ୟାୟ ଉପରେ ସଂସର୍ଗତା ହେବାର ପ୍ରମାଣମାତ୍ରେ ଚିରଦିନ ସକାଶେ ସମାଜ ପକ୍ଷରୁ ସନନ୍ଦ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବ ।

(ଖ) ଅନ୍ୟାୟ ପକ୍ଷେ ସଂସର୍ଗତାକୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଶଙ୍ଖତ ବିଚାର କରାଯିବ । ବାରମ୍ବାର କଲେ ସମାଜରୁ ଅନ୍ତର ।

୨. ରାଜଦଣ୍ଡ (କ) ନ୍ୟାୟ ପକ୍ଷେ ଅପରାଧୀ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେଲେ ଶାସ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗତ ଶୁଚି ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ପାଇଁ ହଠାତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦିଆଯିବ ।

(ଖ) ଅନ୍ୟାୟ ପକ୍ଷେ ଟ ୫୦.୦୦ଙ୍କା ସମାଜକୁ ଜୋରିମନା ଦେଇ ଶାସ୍ତ୍ରସଙ୍ଗତ ଶୁଚି କରାଯିବ ।

୩. ମାଞ୍ଜିଆ ପାତକ : ଧୋବା, ଭଣ୍ଡାରୀ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦ୍ଵାରା ସଂସ୍କାର ହୋଇ ସମାଜକୁ ଟ ୧୦.୦୦ଙ୍କା ପୂଜା କରିବ ।

୪. ଗୋ-ବାଧକ : ସବ୍‌କେନ୍ଦ୍ରରେ ଆପରି ଓ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ।

୫. ବିଦେଶୀ ଉପାର୍ଜନ ପକ୍ଷରେ ୬ ମାସରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ବିଦେଶରେ ରହି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ନିୟମ ଅପାଳନ କଲେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉଚିତ ବିଚାର ଦ୍ଵାରା ଦଣ୍ଡନାୟ ହେବ । ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ପରିବାର ନେଇ ପାରିବେ । ବେସରକାରୀ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୬. କୌଣସି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଯେ ଦୂତନ ଶିକ୍ଷା କରିବ ଓ ଯେ କରାଇବ ଉଭୟକୁ ପଚିଶ ପଚିଶ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଜୋରିମନା ଦେବାକୁ ହେବ ।

୮. ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟମାନଙ୍କର ମେଧର ସଭାପତିଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ସଭା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସଭ୍ୟମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣକ୍ଷମତା ଦେବେ ।
୯. ପିତୃ ଶ୍ରାଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯଥାଶକ୍ତି ପାଳନ କରିବେ ।
୧୦. ନୀଚ ସେବା ନିଷେଧ (ନୀଚ ସେବାକଲେ ପଡିତ କରାଯିବ)
୧୧. ସମାଜର ପାଣି ଯାହା ଜମା ହେବ ସେସବୁ କେନ୍ଦ୍ରକୁ କେନ୍ଦ୍ର ଜମାହୋଇ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରୀଭୁକ୍ତ ହେବ ।
୧୨. ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତା ସମାଜକୁ କିଛି ନା କିଛି ପାଣି ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ସଂସ୍କାର

୧. (କ) ଜନ୍ମ ଓ କର୍ମ : ୬ ଦିନେ ଷଷ୍ଠି ୧୧ ଦିନେ ଦୂତନ ହାଣ୍ଡି ୨୧ ଦିନେ ଏକୋଇଶା ବା ନାମକରଣ ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଧୋବା, ନାପିତ ଦ୍ଵାରା ଏକୋଇଶା ଦିନ ଶୁଦ୍ଧ ହେବ । ନିତାନ୍ତ ଗରିବ ପକ୍ଷେ ଉପରୋକ୍ତ ତିନି ଜାତି ଓ ସମାଜରୁ ଜଣେ ଦୁଇଜଣ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ ।
- (ଖ) କର୍ଣ୍ଣବିଦ୍ଧ ଓ ବ୍ରତ : ନିତାନ୍ତ ଗରିବ ପକ୍ଷେ ବିବାହ ମଙ୍ଗଳାରୋପଣ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ହେବ ।
- (ଗ) ବିବାହରେ ସ୍ତ୍ରୀ ବରାତ ଯିବାର ବନ୍ଦ, ଡୋଳା ଓ ଘୋଡ଼ା ପ୍ରଚଳନ ।
- (ଘ) ବରକନ୍ୟାଙ୍କୁ ସ୍ନାନ ସମୟରେ ନଟାଉବା ଓ ନାଟିବା ପ୍ରଥା ବନ୍ଦ ।
- (ଙ) ବେଦୀ କିମ୍ବା ବାହାରେ ତେଲ ହଳଦି ମଖା ଓ ମୁଣ୍ଡକୁଣ୍ଡା ପ୍ରଥା ବନ୍ଦ ।
- (ଚ) ଲଗ୍ନ ଜାଣି ଅଣା ମୂଲ୍ୟ ଟଙ୍କା (ଚାରିଅଣାମାତ୍ର) ଧାର୍ଯ୍ୟ ।
- (ଛ) ବିବାହ ବେଦୀର ପୂଜା ସାମଗ୍ରୀ କନ୍ୟା ଡରପରୁ ହେବ କିନ୍ତୁ ଘିଅ ଓ ଦକ୍ଷିଣା ବର ପକ୍ଷ ଦେବେ ।
- (ଜ) ବିବାହ ନିର୍ମାଲ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଭୟ ପକ୍ଷରୁ ହେବ ।
- (ଝ) ପାଟ ମୁଦୀ ବିବାହ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ହେବ କିନ୍ତୁ ପାଟ ମୁଦୀ ସାମଗ୍ରୀ ବରପକ୍ଷ ଦେବେ ।
- (ଞ) କୁଲେଇ ବୁଝା ପ୍ରଥା ବନ୍ଦ ।
- (ଟ) ମଙ୍ଗଳାରୋପଣ ଦିନ ବରର ମା ଓ ବାପ କଳଣ ମୁଣ୍ଡି ବାନ୍ଧିବେ ବର ମଙ୍ଗଳାରୋପଣରେ ସିଂହାରବେଶରେ ବରାତ ଯିବେ (ବ୍ରହ୍ମକୁଳୀ ଧରି ବରାତ ଯିବେ)
- (ଠ) ବରଯାତ୍ରୀ କନ୍ୟାଘରକୁ ପହଞ୍ଚିଲା ମାତ୍ରେ ସେହି ରାତ୍ରରେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ଲଗ୍ନ ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପନ୍ନ କରାଯିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା । ବିବାହ ବେଦୀରେ ତେଲ ହଳଦୀ ବନ୍ଦ କରି ଘିଅଦିପ ୧ ଗୋଟି ଜଳାଯିବ ।
- (ଡ) ବିଦାୟ : ବିବାହ ପରେ ବେଦୀଶାଳରେ ବରଯାତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦିଆଯିବ । ବେଦୀଶାଳାରେ କନ୍ୟା ଡରପରୁ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ, କନ୍ୟା ଡରପରୁ ପୁରୁଷମାନେ ଆସିବେ ।
- (ଡ଼) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାମରେ କେହି ବାଧା ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।
- (ଣ) ବରକନ୍ୟା ନଦୀଘାଟ ଗାଧୋଇଯିବା ମୁଣ୍ଡକୁଣ୍ଡା, କାଣ୍ଡବିନ୍ଧା ଆଦି ପ୍ରଥା ବନ୍ଦ ବିବାହ ପଇତା ଗାଣ୍ଡିଦୁର୍ବା ତଳେ ପୋତିବେ ।

- (ତ) ବାଳକମାନେ ପାଇକ ବେଶରେ (ଆବଶ୍ୟକସ୍ଥଳେ) ନାଚି ପାରିବେ ।
 (ଥ) ନାୟମିତ (ପୂର୍ଣ୍ଣରାବରେ) ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାକାତ ହେବ ।
 (ଦ) କନ୍ୟା ପେରସ୍ତ ନେବା ପ୍ରଥା ବନ୍ଦ ।
 (ଧ) କନ୍ୟା ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ଆଠ ମଙ୍ଗଳା ଦିନ ଦୁର୍ବାସତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବ ।
 (ନ) ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବିବାହ ବେଦାର ବାକି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପରମ୍ପରାକ୍ରମେ ପ୍ରଚଳିତ ହେବ ।

ମୃତାହ କ୍ରିୟାକର୍ମ

୧. ଅନ୍ତେଷ୍ଟି କ୍ରିୟା : ନବମ ଦିନରୁ କ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେବ (ନିତାନ୍ତ ଗରିବ ପକ୍ଷେ) ଦଶମ ଦିନରେ ଦଶାହ ଏକାଦଶ ଦିନ ଶୁଦ୍ଧ; ମୃତାହ କର୍ମରେ ଖସି ଆଦି ଦେବା ବନ୍ଦ ।
୨. ମୃତ ଶବକୁ ପାଣିଶୁଷ୍କ ଛାଡି ଅର୍ଥାତ (ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ଗଉଡ଼, ଭଣ୍ଡାରୀ, ଆଦି) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମେ ବୋହିବା ପାଇଁ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋହିନେଇ ପାରିବେ ଏବଂ ସତ୍ୟ ଶ୍ରୁତି ହେବେ ।
୩. ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ : ଗାଈ, ଗୋରୁ, ଛେଳି, ପୋଡ଼ ଆଦି ଏସବୁକୁ ସଂସ୍କାର କରି ସତ୍ୟ ଶ୍ରୁତି ହେବା ଦରକାର; ନିର୍ମାଲ୍ୟ ଓ ତୁଳସୀ ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୁତି ହେବେ । ଗୋରୁ, ଗାଈ ହସ୍ତି ଯାଇଥିଲେ ନ ମିଳିବା ପକ୍ଷେ କର୍ତ୍ତାର ୧ ଦିନ ଅଳ୍ପ ଭୋଜନ ନିଷେଧ ।
- ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗ୍ରାମାମନଙ୍କର ନିମନ୍ତ୍ରିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଲ୍ୟ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅରେ ମାତ୍ର ଡ଼କାଯିବ ଏବଂ ନିର୍ମାଲ୍ୟ ଘର ଘର ବୁଲାଇବା ବନ୍ଦ ।

ମେମ୍ବର ଓ ସଭ୍ୟ ନିର୍ବାଚିତ

କେନ୍ଦ୍ର	ଗ୍ରାମ	ଗ୍ରାମ୍ୟ ମେମ୍ବର	କେନ୍ଦ୍ର ମେମ୍ବର
ବୀରକେଲା	ବୀରକେଲା	୧. ସର୍ବଶ୍ରୀ ମଣିଧର ନାୟକ ୨. ନଟବର ନାୟକ ୩. ଚରଣ ବେହେରା ୪. ବୃଷଭ ସା ୫. ଉତ୍କଳ କାଲୋ ୬. ବନ୍ଦରାମ ବେହେରା ୭. ନାରାୟଣ ବେହେରା	୧. ସର୍ବଶ୍ରୀ ମଣିଧର ନାୟକ ୨. ଚରଣ ବେହେରା ୩. ଉତ୍କଳ କାଲୋ ୪. ଜଗବନ୍ଧୁ ନାୟକ ୫. ନାରାୟଣ ବେହେରା
	ରାଘୋ	୧. ସତ୍ୟବାଦୀ ନାୟକ ୨. ଗୋପିନାଥ ନାୟକ ୩. ଭାଗବତିଆ ନାୟକ ୪. ମଣିକର ନାୟକ	
	ଅର୍ଦ୍ଧା-	୧. ଗଜେନ୍ଦ୍ର (ବ୍ର) ମାଣୀ ୨. କମାର ପ୍ରଂଦକାର	
	ଝରାବାହାଲ	୧. ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ସାମନ୍ତ	
	ସିଙ୍ଗେର		
	ଗମାରିଡ଼ିହା		
	ଗାଏଁପର		

ଝରତରାଝ	ଝରତରାଝ	୧. ସର୍ବଶ୍ରୀ ପରମାନନ୍ଦ ସାହୁ ୨. ଦେବାନନ୍ଦ ମାଝୀ ୩. ବିଦ୍ୟାଧର ସାହୁ	୧. ସର୍ବଶ୍ରୀ ପରମାନନ୍ଦ ସାହୁ ୨. କୃପାସିନ୍ଧୁ କାଲୋ ୩. ବିଦ୍ୟାଧର ସାହୁ
	କୁଲାଙ୍ଗା କୁଆରୀ ଚରଦିସପୁର	୧. କହ୍ନା କାଲୋ ୧. ଚରବନ୍ଧୁ ନାୟକ ୧. କୃପାସିନ୍ଧୁ କାଲୋ ୨. ଚଲୋ ନାୟକ	
	ମଦଲି ଆମାଲ କିଲିଙ୍ଗା	୧. ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ ୧. ଲକ୍ଷ୍ମଣଦେବ ତନସନା	
ଦେଓଗାଁ	ଦେଓଗାଁ ମିଲମିଲ - ଝରବାହାଲ	୧. ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଦେହୁରୀ ୧. ବିଦ୍ୟାଧର ତନସନା ୨. ରାଜିବ ନାୟକ ୩. ହମ୍ବରୁଧର ଦେହୁରୀ ୧. ରାମା ବେହେରା ୧. ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ	୧. ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଦେହୁରୀ ୨. ଅଗିରାମ ଦେହୁରୀ ୩. ରାମା ବେହେରା ୪. ଲକ୍ଷ୍ମଣଦେବ ନାୟକ ୫. ବିଦ୍ୟାଧର ତନସନା
ଅହିରାବନ୍ଧ	ଅହିରାବନ୍ଧ ହମିରପୁର ପୂର୍ଣ୍ଣପାଳି ତୁମକେଲା	୧. ବୃନ୍ଦାବନ ମାଝୀ ୧. ବୃନ୍ଦାବନ ବେହେରା ୧. ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ୨. କୁମରମଣି ନାୟକ ୩. ଗୁରୁ ଚରଣ କାଲୋ ୧. ବିଶ୍ଵକେଶନ ମାଝୀ ୧. ବୁକୁଳା ନାୟକ ୧. ଶ୍ରୀରାମ ପ୍ରଧାନ ୧. ବିଶ୍ଵ କାଲୋ ୨. ମହେଶ୍ଵର କାଲୋ	୧. ବୃନ୍ଦାବନ ମାଝୀ ୨. ବୃନ୍ଦାବନ ବେହେରା ୩. କୁମରମଣି ନାୟକ ୪. ଶ୍ରୀରାମ ପ୍ରଧାନ ୫. ଚିତ୍ରାମଣି ସା
	ଦକପୋଷ ବରହାବାସ ବାଜିଆ ବନ୍ଧପୋଷ		
	ଛେଷ୍ଟ	୧. ଚିତ୍ରାମଣି ସା	
ରାଉରଜେଲା	ରାଉରଜେଲା	୧. ମଣିନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ୨. ପୁଢ଼ୀ ନାୟକ ୩. ବଳରାମ ନାୟକ	୧. ମଣିନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ୨. ଗଦାଧର ସରଲିଆ ୩. ପୁଢ଼ୀ ନାୟକ
	ତୁମେରୀ ମନକୋ	୧. ବଳରାମ ମାଝୀ ୧. ଗଦାଧର ସରଲିଆ	
	ସୁଲଡ଼ାହୀ	୧. ଗଦାଧର ସରଲିଆ	
ବାରସୁଆଁ	ବାରସୁଆଁ	୧. କ୍ଷୀରଧର ସରଲିଆ ୨. ପଲ୍ଲବ ନାୟକ ୧. ଖଗେଶ୍ଵର ନାୟକ	୧. ଶ୍ରୀ କ୍ଷୀରଧର ସରଲିଆ ୨. ମଣିଧର ନାୟକ ୩. କଲେବର ସରଲିଆ
	ବିଶ୍ଵା		

	କାଳିଆପୋଷ	୧. ସର୍ବଶ୍ରୀ ମଣିଧର ନାୟକ	
	ଭାଲଭତା	୧. କୁଅଁର ପ୍ରଧାନ	
ଜରେଇକେଲା	ଜରେଇକେଲା	୧. ବିଦ୍ୟାଧର ପ୍ରଧାନ	୧. ସର୍ବଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଧର ପ୍ରଧାନ
	ଡମ୍‌ଲେଇ	୧. ବାଣେଶ୍ୱର ସରଳିଆ	୨. ବାଣେଶ୍ୱର ସରଳିଆ
	କାତେପୁର	୧. ଡମ୍‌ରୁଧର ପ୍ରଧାନ	୩. ଡମ୍‌ରୁଧର ପ୍ରଧାନ
ଡେଡୁଇକେଲା	ଡେଡୁଇ କେଲା	୧. ସଦାଶିବ ପ୍ରଧାନ	୧. ସଦାଶିବ ପ୍ରଧାନ
	କୁଇଲସୁଡା	୧. ସାମ ନାଏକ	
		୨. ମହେଶ୍ୱର ନାଏକ	୨. ମହେଶ୍ୱର ନାୟକ
	ଛତୁଷ୍ଟ	୧. ଛବିଲ ନାଏକ	୩. ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ବେହେରା
	ବାଙ୍ଗୁରୁକେଲା	୧. ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ବେହେରା	
ସତରା କେନ୍ଦ୍ର	ସତରା	୧. ଡମ୍‌ରୁଧର ନାୟକ	୧. ଡମ୍‌ରୁଧର ନାୟକ
	ବରେଗଡ଼ା	୧. ମିଟକୁ ନାୟକ	
	ରାମପୁର	୧. ଶାରୋଦ୍ର ସା	୨. ଶାରୋଦ୍ର ସା
		୨. ଝରିଆ ସା	୩. ବିହଙ୍ଗା ଦେହୁରୀ
	ଲୁକୁମ ବେଡ଼ା	୧. କର୍ମ ନାୟକ	
	ସାତକୁଆଡ଼ା	୧. ହବିଲ ନାୟକ	
	କକେରସା	୧. ରୋଲା ଦେହୁରୀ	
	ହାତାବାରା	-	
୧୦.	ସବ୍-କେନ୍ଦ୍ର	୧. ବୃନ୍ଦାବନ ମାଝୀ	
		୨. ବୃନ୍ଦାବନ ବେହେରା, କୁର୍	

ସହାସଭାର ସଭ୍ୟ

ସଭାପତି :	ଶ୍ରୀମାନ ଶିବ ନାରାୟଣ ସିଂହ ଜମିଦାର କୁଅଁରମୁଣ୍ଡା
ସଭ୍ୟ :	ସର୍ବଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନ ମାଝୀ, ଅହିରାବନ୍ଧ ସଦାଶିବ ପ୍ରଧାନ, ଡେଡୁଇକେଲା ମଣିକର ନାୟକ, ବୀରକେଲା ଡମ୍‌ରୁଧର ପ୍ରଧାନ, କାତେପୁର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଦେହୁରୀ, ଦେଓଗାଁ
ଦ୍ରାଫ୍ଟର ସଭ୍ୟ :	ଶ୍ରୀ ରାଧା ବଲ୍ଲଭ ପଣ୍ଡା, ଜବାପାଟ ଜୟଦେବ ପଣ୍ଡା, ଦୁର୍ଗାପୁର ମଦନ ମୋହନ ଦାସ, ତୁମକେଲା

ପ୍ରକାଶପାଠକ ଅଦ୍ୟ ତାରିଖ ୧୮.୧୧.୪୭ ଦିନରୁ ଏଣିକି ଯେଉଁ ଦୋସମାନ ହେବ, ତାହା ଏହି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର ହେବ ଓ ଇତି ପୂର୍ବେ ଯାହା ଘଟିଅଛି ତାହା ପୁନରବିଚାର ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଜରୁ ଅନ୍ତର ଥିବ ।

ତପସିଲ :

ସର୍ବଶ୍ରୀ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ସିଂହ, କୁଅଁର ମୁଣ୍ଡା
ବୃନ୍ଦାବନ ମାଝୀ, ଅହିରାବନ୍ଧ
ସଦାଶିବ ପ୍ରଧାନ, ଦେବୁଳୀ କେଲା
ଅଭିରାମ ଦେହୁରୀ, ଦେଓରୀ
ରଘିନ୍ଦ୍ର ମାଝୀ, ଗନ୍ଧାରାତିହୀ
ମଣିଧର ନାୟକ, ବୀରକେଲା
ବୃନ୍ଦାବନ ବେହେରା, ହମିରପୁର
କ୍ଷୀରୋଦ୍ର ସା, ରାମପୁର
ଶ୍ରୀରାମ ପ୍ରଧାନ, ବାଳିଆ
ବିଦ୍ୟାଧର ସା, ଝାରତରଙ୍ଗ
ବାଣେଶ୍ୱର ସରଲିଆ, ଡ଼ମଲେ
ଲକ୍ଷ୍ମୋଦର ନାୟକ, ଡ଼ମଲେ
ଦୁଃଶ୍ରୁ ଦେହୁରୀ, ଦେଓରୀ
ଉଦେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ, ହମିରପୁର
ଦେବାନନ୍ଦ ମାଝୀ, ଝାରତରଙ୍ଗ
ଘାସି ଦେହୁରୀ, ହମିରପୁର
ସତ୍ୟବାଦୀ ନାୟକ, ଅର୍ବୀ ଝରାବାହାଲ
ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର କାଲୋ, -
ନିଳାମ୍ବର ବେହେରା, ହାତିବନ୍ଧା
ଭାରବତିଆ ନାୟକ, ସିଙ୍ଗେର
ବନମାଳୀ ନାୟକ, ପୂର୍ଣ୍ଣାପାଳି
ନଟବର ନାୟକ -
ଦାସରଥ୍ ସାହୁ, -
ଗୋପି ନାୟକ, -
ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଦେହୁରୀ, ଦେଓରୀ
ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ, ପୂର୍ଣ୍ଣାପାଳି
ଭାଗିରଥ୍ ବେହେରା, ଦେବୁଳୀକେଲା
ଚରଣ ବେହେରା, ବୀରକେଲା

କଟା ସା, ହାତୀବନ୍ଧା
ମାଲୁ ପ୍ରଧାନ, ହମିରପୁର
ଝରିଆ ସା, ରାମପୁର
ବୃଷ୍ଟର ସା, ବୀରକେଲା
ସରସରଲିଆ, ରାମପୁର
ବିଦ୍ୟାଧର ଡ଼ମସନା, ମିଲିମିଲି ଝରାବାହାଲ
ସର୍ବଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଜନ ସା, ବାଳିଆ
ପୁଡ଼ି ନାୟକ, ରାଉରକେଲା
ମାର୍କଣ୍ଡ ଡ଼ମସନା, ରାମପୁର
ପାଣ୍ଡୁ ନାୟକ, ବୀରକେଲା
ମହି ଦେହୁରୀ, ଝରାବାହାଲ
ପବନ ନାୟକ, ବୀରକେଲା
ନଟ ନାୟକ, ସାତ କୁଆଡ଼ା
କମାର ନାୟକ, ରାମପୁର
ହୀରା ନାୟକ, ବୀରପୁଆଁ
ଉଚ୍ଛବ କାଲୋ ରାଣୋ
ନାରାୟଣ ବେହେରା, ରାଣୋ
ପୁର ଦେହୁରୀ, ହମିରପୁର
ଜଗନ୍ନାଥ ମାଝୀ, ଅହିରାବନ୍ଧ
ପିତାମ୍ବର ବେହେରା, ହମିରପୁର
ମଙ୍ଗଳା ଦେହୁରୀ, ହମିରପୁର
ମହେଶ୍ୱର କାଲୋ, ଅହିରାବନ୍ଧ
ଘାସି ନାୟକ, ପୂର୍ଣ୍ଣାପାଳି
କୁମର ମଣି ନାୟକ, ପୂର୍ଣ୍ଣାପାଳି
ସୁଦର୍ଶନ ନାୟକ, ପୂର୍ଣ୍ଣାପାଳି
ଗୁରୁ ଚରଣ କାଲୋ, ପୂର୍ଣ୍ଣାପାଳି
ରୁଧ ନାୟକ, ହମିରପୁର

କେତେକ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଡ଼ି ପ୍ରାୟ ୧୦/୧୨ ଜଣ
ଚାଲିଗଲେ ।

ପରିଶିଷ୍ଟ - ଦ୍ଵିତୀୟ

ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ସମ୍ପର୍କିତ ପରାଶର ଆଶ୍ରମ

ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼ ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ସମ୍ପର୍କିତ ଆବେଦନ ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିଫଳନ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ତଥା ଓଡ଼ିଶାର ସୁସ୍ଥ ଜନଚେତନାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଅବସରରେ, ରାଉରକେଲା ସହର ମଧ୍ୟରେ ବିରାଜମାନ କରିଥିବା ମହାବୀର ପାର୍ବତ୍ୟମାନର ଝରିଆ ପାହାଡ଼ସ୍ଥ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ଵିପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ପିତା, ଦାସରାଜାଙ୍କ ଜାମାତା, ମହର୍ଷି ପରାଶରଙ୍କ ଗୁମ୍ଫା (ପରାଶର ଆଶ୍ରମ) ଆଜିର ଘଟଣା ପ୍ରବାହରେ ଭିନ୍ନ କନେବର ଧାରଣା କରୁଅଛି ।

ପାନପୋଷ ମହକୁମାସ୍ଥ ଲାଠିକଟା ସନ୍ନିକଟ ବଲାଣି ଗ୍ରାମର ବାସିନ୍ଦା କବି ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ ରାଉଁସନ ୧୯୪୯ ମସିହାରେ ଉପରୋକ୍ତ ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । କବିଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ସ୍ଵହସ୍ତ ଲିଖିତ “ମହାବୀରର ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ଦର୍ଶନ” ବିବରଣୀରୁ ଗୁମ୍ଫାର ତତ୍କାଳୀନ ଗୌରବିକ ଚିତ୍ର ଅନୁମିତ ହୁଏ ଯଥା :

ମହାବୀରର ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ଦର୍ଶନ :

ମୁଁ ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ ରାଉଁସ, ପିତା ସ୍ଵର୍ଗତ ବଟୋ ରାଉଁସ, ଗ୍ରାମ - ବଲାଣି, ଗାୟା, ଲାଠିକଟା, ଜିଲ୍ଲା - ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶାରେ ବାସକରେ । ସନ୍ ୧୯୪୯ ମସିହାରେ ମୁଁ ଉଦିତ ନଗରରେ ଥିବା ରେଭେନ୍ସା ବିଭାଗରେ ଚାରମ କିପର ଭାବେ ଚାକିରୀ କରୁଥିଲି । ଏହି ସମୟରେ ଐତିହାସିକ ବି.ସି. ମଜୁମଦାର ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ରୁ ନାଗରୀ ଇଷ୍ଟେଟର ଐତିହାସିକ ପାଠଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ପାନପୋଷ ଆସିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ତିନିଜଣ କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ମୁଁ ବି.ସି. ମଜୁମଦାର ସାହେବଙ୍କ ସାଥରେ ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ, ଗୌତମ ଘୁଟକୁରା ଓ ଦାସରାଜା ଗଡ଼ ବୁଲି ଦେଖୁଛି ।

ତା’ପରେ ଆମେମାନେ ବି. ସି. ମଜୁମଦାରଙ୍କ ସହିତ ମହଲ ପାଲି ଗଲୁଁ । ମହଲପାଲିରୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଫରେଷ୍ଟ ଗାର୍ଡ ଶ୍ରୀ ରକ୍ତବନ୍ଧୁ ବହିଦାର ଏବଂ ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମର ହୁଇଜଣ ବୟସ୍କ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ସହିତ ଝରିଆ ଘାଟୀର ପଶ୍ଚିମରେ ଥିବା ମହାବୀର ପର୍ବତର ଶିଖରାଞ୍ଚଳର କିଛିତ ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଥିବା ପରାଶର ମୁନିଙ୍କ ଗୁମ୍ଫା ଦେଖିବାକୁ ଗଲୁଁ । ଗୁମ୍ଫା ସମ୍ମୁଖରେ ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମକୁ ଆୟତାକାରରେ ଏକ ସମତଳ ସ୍ଥଳୀ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ସ୍ଥଳୀର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଥିବା, ମହାବୀରର ଶିଖରାଞ୍ଚଳରୁ ଏକ ବୃହତ ଶିଆଳୀ ଲତା ପରାଶର ଆଶ୍ରମର ଶିରୀ ବର୍ଷନ କରୁଥିଲା । ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ଭିତରକୁ ମଜୁମଦାର ସାହେବ ତାଙ୍କର ଜନୈକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଚର୍ଚ୍ଚ ଦେଇ ପଠାଇଲେ । ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ ହଇଟି ବାଟ । ଗୋଟିଏ ଦକ୍ଷିଣକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପଶ୍ଚିମକୁ ବିସ୍ତାରିତ ଥିବା ବିଷୟ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଲୁଁ । ମହାବୀରରେ ବ୍ୟାସ ମୁନିଙ୍କ ପିତା ପରାଶରଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ପରିଦର୍ଶନ କରି ଅପାର ଭଗବତ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କଲୁଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପରୋକ୍ତ ପରାଶର ଗୁମ୍ଫାର ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଦେବୀ ମନ୍ଦିର ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା
ବିଷୟ ଶୁଣା ଯାଉଅଛି ।

ବଲାଶି

ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ ରାଜ୍

ତା ୩.୫.୧୯୯୬

ବୟସ ୮୫ ବର୍ଷ

ବୈଶାଖ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ

ପରାଶର ଗୁମ୍ଫାର ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ପତ୍ର :

କଥିତ ପରାଶର ଗୁମ୍ଫାର ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ, ପାନପୋଷ ମହକୁମାର
ଯବାଦାତ ଗ୍ରାମ ନିବାସୀ ଶ୍ରୀ ଶିବ ନାରାୟଣ ପଣ୍ଡା, ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ମାନନୀୟ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ରେଭିନ୍ୟୁ
କମିଶନର, ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା, ମହୋଦୟଙ୍କୁ ତା ୭.୬.୧୯୯୬ ମସିହା ଦିନ ଏକ ଆବେଦନ
ପତ୍ର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ନିମ୍ନରେ ଆବେଦନ ପତ୍ରର ସତ୍ୟ ନକଲ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋଚରାର୍ଥେ
ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା । ଯଥା :

ମାନନୀୟ ରେଭିନ୍ୟୁ କମିଶନର, ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ, ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା ।

ବିଷୟ - ଉଦ୍ଧାତ ସହର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମହାବୀର ଝରିଆ ପାହାଡ଼ସ୍ଥିତ ପରାଶର ଗୁମ୍ଫାର
ଉଦ୍ଧାର ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନ ।

ମହାଶୟ,

ଲେଖିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି କି ଯେ ରାଉରକେଲା ଉଦ୍ଧାତ ସହର ଓ ରାଉରକେଲା ସହରାଞ୍ଚଳ
ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମହାବୀର ପାର୍ବତ୍ୟାମାଳାର ଝରିଆ ପାହାଡ଼ର ଦକ୍ଷିଣଭାଗ ଶିଖରାଞ୍ଚଳ ନିମ୍ନଦେଶରେ
ପ୍ରାଚୀନ ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା ରହିଆସି, ପରାଶରଙ୍କ ସ୍ମୃତିଚାରଣ ସହିତ କୃଷ୍ଣଦ୍ଵିପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ
ଅମ୍ଳାନ ଜନ୍ମସ୍ମୃତିକୁ ଉଦ୍ଧିବୀତ କରିବାରେ ସର୍ବଦା ସହାୟକ ହୋଇ ଆସୁଅଛି ।

ଅଧୁନା ରାଉରକେଲାର କେତେକ ନ୍ୟସ୍ତସ୍ୱାର୍ଥଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ କୃତଚକ୍ରାନ୍ତରେ ପରାଶର ଗୁମ୍ଫାର
ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟାଇ ସେଠାରେ ଏକ ଦେବୀ ମନ୍ଦିର ସ୍ଥାପନା କରାଯିବାକୁ ହାନି ଚକ୍ରାନ୍ତ
କରାଯାଉଅଛି ।

ଏଣୁ ବିନୀତ ଅନୁରୋଧ ଆପଣ ଦୟାପରବଶ ପୂର୍ବକ ଝରିଆ ପାହାଡ଼ରେ ଥିବା ଉପରୋକ୍ତ
ପରାଶର ଗୁମ୍ଫାକୁ ଉଦ୍ଧାର ତଥା ସଂରକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ବିହିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବିନମ୍ର
ନିବେଦନ ।

ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ

ଯବାଦାତ

ଶ୍ରୀ ଶିବ ନାରାୟଣ ପଣ୍ଡା

ତା ୭.୬.୧୯୯୬

ଏହାର ଏକକିତା ଲେଖାଏଁ ନକଲ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା ।

୧. ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା

୨. ଉପଜିଲ୍ଲାପା, ରାଉରକେଲା, ଓଡ଼ିଶା

୩. ଚନ୍ଦ୍ରସିଲଦାର, କୁଆଁରମୁଣ୍ଡା, ଓଡ଼ିଶା

୪. ଶ୍ରୀଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର, ନାଗରା ଲେଖକ

ବେଦବ୍ୟାସ ଗୁମ୍ଫା ଦର୍ଶନ :

ରାଉରକେଲା ଇସ୍ପାତ ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଇସ୍ପାତ କାରଖାନାର ଜର୍ନେଲ କର୍ମଚାରୀ ଶ୍ରୀ ରାମସେନ ମହାରଣା ପ୍ରଦତ୍ତ “ବେଦବ୍ୟାସ ଗୁମ୍ଫା ଦର୍ଶନ” ବିବରଣୀରୁ ଝରିଆ ପାହାଡ଼ ଗୁମ୍ଫାର ଗଣିତ ଅଲୌକିକ ମହିମା ସହିତ ବେଦବ୍ୟାସ ଧ୍ୟାନ ତଥା ବେଦବ୍ୟାସ ଗୁମ୍ଫାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ନିଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହୁଏ । ଯଥା :

ମୁଁ ଶ୍ରୀ ରାମସେନ ମହାରଣା, ପିତା ସ୍ୱର୍ଗତ ବନମାଳି ମହାରଣା, ମାତା ମାଳତି ମହାରଣା, ଗ୍ରାମ - ରଞ୍ଜନାଟିଆ, ପୋ.ଅ - ମଞ୍ଜେଶ୍ୱର, ଚାନ୍ଦା, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଜିଲ୍ଲା - ଖୋର୍ଦ୍ଧା ବାସିନ୍ଦା ଅଟେ ।

ପିଲାଦିନୁ ଅନେକ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଭୋଗକରି, ପ୍ରାୟ ଦଶ ଅବା ଏଗାର ବର୍ଷ ବେଳେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମଞ୍ଜେଶ୍ୱର ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଗଲି । ଜଙ୍ଗଲରେ ରାତି ହେବାରୁ ଡରରେ ଏକ ବଡ଼ ଗଛ ତଳେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲି । ଏହି ସମୟରେ ଜଣେ ବୁଢ଼ୀ ମୋତେ ଉଠାଇ ଆଦରରେ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ । ଖାଇସାରି ମୁଁ ବୁଢ଼ୀଙ୍କ ସହିତ ଜଙ୍ଗଲରେ କେଉଁଆଡ଼େ ଗଲି ଜାଣି ପାରିଲି ନାହିଁ । ରାତି ପାହି ସକାଳ ହେବା ବେଳକୁ ଆମେ ଦୁହେଁ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ର ପାନପୋଷ ପୋଲ ନିକଟରେ, ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ କୂଳକୁ ଲାଗିଥିବା ଏକ ବଡ଼ ବରଗଛ ମୂଳେ ପହଞ୍ଚିଲୁ ।

ଏଇ ବରଗଛ ମୂଳରେ ବୁଢ଼ୀ ମୋତେ ବସାଇ ଦେଇ ଦିନରେ ଭିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାନ୍ତି । ଯାହା ଆଣନ୍ତି, ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି । ରାତିରେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶୋଇଥାଏ । ବୁଢ଼ୀ ମୋତେ ଏଇ ବରଗଛ ତଳେ ଛଅମାସ ରଖିଲେ । ଏହାପରେ ମୁଁ ପାନପୋଷର ଏସ୍.ଡି.ଓ. ଜେନାବାବୁଙ୍କ ଘରେ ଚାକର କାମରେ ପ୍ରାୟ ତିନି ଚାରି ବର୍ଷ ରହିଲି । ସେତେବେଳେ ରାଉରକେଲା ଲୁହା କାରଖାନା ତିଆରି କାମ ଚାଲିଥାଏ । ମୁଁ ପ୍ରଥମେ କାରଖାନାରେ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟର ପାଖରେ କାମକରି ପରେ କାରଖାନାର ସ୍ଥାୟୀ ଚାକିରିଆ ହେଲି । ଏହି କାରଖାନାର କନସ୍ପେକ୍ଟର୍ ବିଭାଗରେ ଚାକିରି କରିବା ପରଠାରୁ ମୁଁ ଦୁଇ ନମ୍ବର ସେକ୍ଟର ଏ/୭୯ କ୍ୱାଟରରେ ରହିଲି । ପରେ ଏହି କ୍ୱାଟର ମୋତେ ମିଳିଲା । ବୁଢ଼ୀ ମଝିରେ ମଝିରେ ମୋ ପାଖକୁ ବରାବର ଆସୁଥିଲେ ।

ଉଣେଇଶି ଶହ ଡେସ୍‌ବି ମସିହା ଦୁର୍ଗା ପୂଜାର ମହାଷଷ୍ଠି ଦିନ ମୋ କ୍ୱାଟର ନିକଟରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ମହଲ ଗଛ ମୂଳରେ ମା’ ମଙ୍ଗଳା ଦେବୀ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇ ମୋତେ ଚାକର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇ ଅର୍ତ୍ତଧ୍ୟାନ ହେଲେ । ଦେବୀଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ଠାବ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ମହଲ ଗଛ ମୂଳ ମାଟି ଖୋଳିବା ଆରମ୍ଭ କଲୁଁ । ସାଢ଼େ ଚାରିଫୁଟ ଖୋଳି ବାହାର କରିବା ପରେ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଆସ୍ଥାନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ଆସ୍ଥାନ ତଳ କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ପଥର ଘୋଡ଼ଣୀ ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆସ୍ଥାନରୁ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଦୁର୍ଗାମୂର୍ତ୍ତି, ଗୋଟିଏ ସପ୍ତମୁଖୀ କଳସି ଏବଂ ବାରହାତ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ କଳକିତ ରଞ୍ଜା ଖଣ୍ଡା ଉଦ୍ଧାର କଲୁଁ । କଳସି ଏବଂ ଖଣ୍ଡାକୁ ନଦୀରେ ବିସର୍ଜନ କଲୁଁ । ଏହି ଘଟଣା ଘଟିବାର କିଛି ଦିନ ପରେ ମହଲ ଗଛଟିକୁ କାଟି ଦିଆଗଲା । ସମୟକ୍ରମେ ମହଲ ଗଛ ଏବଂ ଦେବୀଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ଉପରେ ମଙ୍ଗଳା (କନକଦୁର୍ଗା) ମନ୍ଦିର ଗଠନ କରାଯାଇ ମନ୍ଦିରରେ ପୂର୍ବର ପାଷାଣ ଦୁର୍ଗା ମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ପୂଜା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ଏକଦା ମୋର ବୁଢ଼ୀ ମା, ମୋତେ ଦେବାଙ୍କ ଆବିର୍ଭୂତ ସ୍ଥଳରୁ ସୂତ୍ରଜ ପଥରେ ରାଉରକେଲା ସହର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଝରିଆ ପାହାଡ଼ର ଏକ ଗୁପ୍ତ ଗୁମ୍ଫାକୁ କିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ନେଲେ ତାହା ମୁଁ ଜାଣି ପାରିଲି ନାହିଁ । ସେହି ଗୁମ୍ଫାରେ ଜଣେ ଆପାଦ ମସ୍ତକ ପିଞ୍ଜନ ଢଙ୍ଗ ବେଷିତ ଦୀର୍ଘକାୟ ରକ୍ଷିକ ଦେଖିଲି । ରକ୍ଷିକ ଶରୀର ତମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗରେ ଏକ କୌପୀନ, ହାତରେ ଏକ କମାଣ୍ଡୁ, ପାଦରେ କାଷ୍ଠର ପାଦୁକା ଶୋଭା ପାଉଥିଲା । ବାବା କମାଣ୍ଡୁନରୁ କିଛି ଧନାଗୁଣ୍ଡ ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ । ସେହି ଧନାଗୁଣ୍ଡ ଅତି ସ୍ବାଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଲାଗିଲା । ତାହା ଖାଇବାର ପନ୍ଦର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ପାଟିରୁ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଢଳାର ବାହାରୁ ଥିଲା । ଏହାପରେ ରକ୍ଷି ମୋ ହାତଧରି ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଝରିଆ ପାହାଡ଼ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବେଦବ୍ୟାସ ପାବଙ୍କ କନ୍ଦରେ ଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀର ଜଳ ଭର୍ତ୍ତୀକୁ ଗଲେ । ଏତେ ବାଟ ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ କିପରି ଗଲି ତାହା ମୋର ସ୍ମରଣ ହେଉନାହିଁ ।

ବେଦବ୍ୟାସ ପାହାଡ଼ର ଜଳ ଭର୍ତ୍ତୀ ଭିତରେ ରକ୍ଷିମୋତେ, ତାଙ୍କର ଢଙ୍ଗ ଅତରାଜରେ ରଖି ଏକ ବିରାଟକାୟ ସର୍ପର ମୁଖ-ଗହ୍ୱର ଦେଇ ବେଦବ୍ୟାସ ପାହାଡ଼ସ୍ଥ ଗୁମ୍ଫା ଭିତରକୁ ଗଲେ । ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ ଜଣେ ଶ୍ୱେତବସ୍ତ୍ର ପରିହିତା ସଧବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦେଖିଲି । ଗୁମ୍ଫାରେ ଲଙ୍କାଗଛ ସଦୃଶ, ଅନେକ ଗଛ ଗୁଡ଼ିକରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗାଡ଼ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଲମ୍ବା ଫାଳଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି । ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ କେତେକ ବାବା ଧୁନି ଜାଳି ଖୋଳ ଗିନି ବଜାଉଥାନ୍ତି । ଗୁମ୍ଫାରେ ଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ମୋତେ ଆଦରରେ କୋଳରେ ବସାଇ ଗେଲ କଲେ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସୁନାରଞ୍ଜ ଭଳି ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହେଉଥିବା, ଏକ ଢଙ୍ଗ ସଦୃଶ ଏକ ପଦାର୍ଥ ଥିବା ଦେଖିଲି । ଏହା କଅଣ ବୋଲି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି । ସେ ଖୁସିରେ “ଏହା ଆମର ବେଉଷା” ବୋଲି କହିଲେ । ଏହାପରେ ରକ୍ଷି ପିଲାଟି ଅନେକ ବେଳୁଁ ଆସିଲାଣି, ବିନୟ ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଖୋଜିବେ, ଏପରି କହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିର (ଗୁମ୍ଫା ଦେବାଙ୍କ) କୋଳରୁ ମୋତେ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ଗୁମ୍ଫା ବାହାରେ ଥିବା ଜଳଭର୍ତ୍ତୀ (ବ୍ୟାସକୃଷ୍ଣ)କୁ ଆସିଲେ । ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ ଥିବାବେଳେ ରକ୍ଷି ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ମୟୂଷ ଗୋଲ ପଥର ଦେଇଥିଲେ । ପଥରଟି ମୁଁ ଯତ୍ନରେ ରଖିଥାଏ । ଏହି ପଥରଟି ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଲୋକ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ବ୍ୟାସକୃଷ୍ଣରୁ ରକ୍ଷି ମୋତେ ସଙ୍ଗରେ ଧରି କେଉଁଆଡ଼େ ନେଲେ ମୁଁ ଜାଣି ପାରିଲି ନାହିଁ । ମୋର ଚେତା ଫେରିବା ବେଳକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛାତ ସହର ଦୁଇ ନୟର ସେକ୍ସରସିତ ମା’ ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ଉପାସନା ପାଠରେ ମଗ୍ନଥିବା ଅନୁଭବ କଲି ।

ମା’ ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବାବେଳେ, ଜନୈକ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ମା’ଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଆସି, ମୋ ଜନ୍ମ ରହସ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଲେଖାଇ ଲେଖାଟି ମୋତେ ଉପହାର ଦେଲେ । ପ୍ରତିବଦ୍ଧରେ ରକ୍ଷିଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ପଥରଟି ମୋ ଠାରୁ ନେଇ ଗଲେ । ଉକ୍ତ ବିବରଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ମୋର ପ୍ରକୃତ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଏ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମିଶ୍ର, ମାତା-ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀ, ଗ୍ରାମ-କୁରାଡ଼ିହି, ଜିଲ୍ଲା-ପୁରୀଙ୍କ କୋଳରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଘଟଣା ସନ୍ଧ୍ୟାସୀଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି ।

ମୋର ଉପରୋକ୍ତ ଜନ୍ମିତ ପିତାମାତା ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଅବସରରେ ମୋତେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଜନ୍ମ ଦେଇ, ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଗମନ

କଲେ । ମୋର ପାଲିତ ଜେଜେବାପା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶ ପାଇ ମୋତେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ବନମାଳି ମହାରଣା ଏବଂ ପୁତ୍ରବଧୂ ମାଳତୀ ମହାରଣାଙ୍କୁ ଦେଲେ । ସେମାନେ ରଜମାଟିଆ ଗ୍ରାମରେ ମୋତେ ଲାଳନ ପାଳନ କଲେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣା ପ୍ରବାହ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବାସ୍ତବ ହୋଇପାରେ, ମାତ୍ର ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଏକ ବାସ୍ତବ ଅନୁଭୂତି ।

ମୋର ଆତ୍ମଲିପି ସହିତ “ବେଦବ୍ୟାସ ଗୁମ୍ଫା ଦର୍ଶନ ଗାଥା”, ନାଗରା ପୁସ୍ତକ ଉତ୍ତରିତା ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦରେ ଦାନ କଲି । ମା’ ମଙ୍ଗଳା ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ମା’ ମଙ୍ଗଳା ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ମୁଦ୍ରଣ କରାଇ ବ୍ୟାସ ଧାମର ଗୌରବ ବର୍ଦ୍ଧନ କରନ୍ତୁ ।

ରାଉରକେଲା

ତା ୨୯. ୬. ୧୯୯୬

ଶ୍ରୀ ଭୀମସେନ ମହାରଣା

ବୟସ ୫୭ ବର୍ଷ

କ୍ୱାଟର - ୪/୭୯

ସେକ୍ଟର-୨, ରାଉରକେଲା

(ଘ) ମହାବୀର - ଝରିଆ ପାହାଡ଼ର ପରାଶର ଗୁମ୍ଫା (ପରାଶର ଆଶ୍ରମ) ଅମ୍ଳାନ ସ୍ମୃତିକୁ ଉଜ୍ଜୀବିତ କରାଇବା ପାଇଁ ଆଲୋଚକ “ବିବର୍ତ୍ତନ” କବିତାଟି ନିମ୍ନରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ।

ବିବର୍ତ୍ତନ

ମହାବୀର ପର୍ବତର ଝରିଆ ଶିଖର
ନୀଳ ଗଗନକୁ ଛୁଇଁ ସର୍ବଦା ସୁନ୍ଦର
ଶୂଙ୍ଗର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗେ ଶିଆଳୀ କୁଞ୍ଜରେ
ଗୁମ୍ଫା ସମ୍ମୁଖ ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ ମନନ୍ଦ ପବନ
ବନତର ପ୍ରାଣୀକର ନାନାବିଧ ସ୍ଵର
ଝରିଆ ଶୀଳତ ଝର ସୁନିର୍ମଳ ଜଳ
ଫଳମୂଳ ସାକାହାର କରାଇ ପ୍ରଦାନ
ଉଷା ସାୟାହରେ ରବି ମନୋହର ଛବି
ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଅହିଂସାର ମଧୁର ମିଳନ
ଝରିଆ ବଣକୁଇଁକୁ କରି ମଧୁମୟ
ବେଦବ୍ୟାସ ବ୍ରହ୍ମବେଦୀ ପରେ ବେଦଧ୍ଵନି
ଏ ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ଗାଏ ଜନଗାଥା
ସମୟର ସ୍ରୋତେ ଭାସି ଏ ବନ-ପର୍ବତ
ବ୍ୟାସଧାମେ ବ୍ୟାସଜନ୍ମ ଥିବା ପରିଚୟ
ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼େ ଉଠି ଉଚ୍ଚ ସୌଧମାନ
ଝରିଆର ପରାଶର ଆଶ୍ରମ ସଙ୍କେତ
କାଳବଶେ ସତ୍ୟପରେ ମିଥ୍ୟାର ଭୂଷଣ
ନିଜ ବିଜ୍ଞାନରେ ନିଜେ ମଣାଇ ଉନ୍ନତ
ଦେବସ୍ଥଳୀରେ ବିସ୍ତାରି ବସ୍ତୁବାଦ ଜ୍ଞାନ
ଦେଖୁଶୁଣି ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ଆକିଛି ଲେଖନୀ
ତ୍ରିକାଳକୁ ସନମାନ ଦେଇ ସାଧୁଜନ
ଗର୍ବ ଅଭିମାନ ଛାଡ଼ି ନିସ୍ଵାର୍ଥ କରମ
ଏଇ ପଥେ ଯଥା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଟାଳ ଭାଇ
ନିର୍ମଳ ହୋଇବ ହୃଦ ଦୂର ହେବ ଦୁଃଖ

ସବୁଜ ଲତା-କୁଞ୍ଜରେ ହୋଇ ରରପୂର । ୧ ।
ଶୋଭାକୁ ବିସ୍ତାରି ହରେ ଦର୍ଶକ ଅନ୍ତର । ୨ ।
ପରାଶର ରହୁଥିଲେ ସୁରମ୍ୟ ଗୁମ୍ଫାରେ । ୩ ।
ବଣଫୁଲ ବାସ ବହି କରେ ବିତରଣ । ୪ ।
କାକଳିରେ ମିଶି ବନ୍ଦେ ଋଷିକ ପୟର । ୫ ।
ବାତ-କରେ ବନଶ୍ରୀକୁ କରଇ ସଜଳ । ୬ ।
ହରଷରେ ଚୋଷୁଥିଲେ ସବୁରି ପରାଶ । ୭ ।
ବନଶ୍ରୀରେ ପ୍ରତିଫଳି ହୃଦେ ଯାଏ ଦ୍ରବି । ୮ ।
ପରାଶର ପ୍ରଭାବରେ କରି ବିତରଣ । ୯ ।
ପରଂବ୍ରହ୍ମ ପଦେ ସଦା ରଖୁଥିଲେ ଲୟ । ୧୦ ।
ରଚି ଗୁମ୍ଫାକୁ ଫେରନ୍ତି ନିତ୍ୟ ମହାମୁନି । ୧୧ ।
ଅନୁଭବା ଅନୁଭବେ ବୁଝେ ସାର କଥା । ୧୨ ।
ଇସ୍ଵାତ ସଂସ୍କୃତି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣେ ବଦନ୍ତାଏ ଚିତ୍ର । ୧୩ ।
ଦେବାନନ୍ଦମାନୁ ଉଠି କରିଲେ ବିଲୟ । ୧୪ ।
ଗଡ଼ଶିରୀ ବିଭୂତିକୁ କରିଲେ ଗୋପନ । ୧୫ ।
ଦେବୀ ମୟର ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ହତ । ୧୬ ।
ଗଢ଼ି ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ମଣ୍ଡାଏ ଆଜିର ସତ୍ତା । ୧୭ ।
ଅତୀତକୁ ବୁଝକରି ହୁଏ ଉଲ୍ଲସିତ । ୧୮ ।
ବାହ୍ୟାନ୍ତରେ ଦେବପଦ କରୁଛି ଅର୍ଚ୍ଚନ । ୧୯ ।
ରହିଛି ଏଥିରେ ସତ୍ୟ ଚିତି ଦେଖ ଜ୍ଞାନୀ । ୨୦ ।
ସଂସାର ମଜ୍ଜଳ କର୍ମେ ନିବେସନ୍ତି ମନ । ୨୧ ।
ବିଶ୍ଵହିତେ ରଚି ଲଭେ ପରମ ଧରମ । ୨୨ ।
ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରିଯିବା ବିଚ୍ଚିନୀମ ଗାଇ । ୨୩ ।
ପରମାନନ୍ଦ ଲଭିବା ଦେଖି ଧରା ପୁଣି । ୨୪ ।

ରଚୟିତା : ଶ୍ରୀଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ରଚନା କାଳ ତା ୯.୫.୧୯୯୭

ରାଉରକେଲା

ପରିଶିଷ୍ଟର ପରିଶେଷ

ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଅଶାନ୍ତ ପରିବେଶରେ ଉତ୍କଳର ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମର ଅତୀତ ନୈସର୍ଗିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯୌଗିକ ପରିବେଶ, ଦର୍ଶକ ପ୍ରାଣରେ ଯେଉଁ ବିମଳ ଭଗବତ୍ ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ତର କରାଉଥିଲା; ତାହା ଅବଧି ଦୁର୍ଦ୍ଦିପ୍ୟ ମନେହୁଏ ।

ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ସହିତ ସଲଗ୍ନ ଦାସ ରାଜା ଗଡ଼ (ବୃଦେଲ ଗଡ଼) ଗୌତମ ଆଶ୍ରମ (ଗୌତମ ଘୁଟକୁରା) ଏବଂ ପରାଶର ଆଶ୍ରମ ଆଦିକୁ ଉଦ୍ଧାର ନ କରି ଏମାନଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ମୃତିକୁ ଅତୀତ ଗର୍ଭରେ ବିଲୀନ କରାଇ, ଆମ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାର ଉକ୍ତ ଧାମକୁ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କେନ୍ଦ୍ରର ମାନ୍ୟତା ଦେଇ, ଓଡ଼ିଶାର ମହାନ ସଂସ୍କୃତିକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଗବା ପରିକଳ୍ପନା ଗାଆ ଶୁଣାଯାଏ। ବିଗତ ଅଳ୍ପକେତେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବେଦବ୍ୟାସ ପାହାଡ଼ ପରିସରରେ “ବେଦବ୍ୟାସ ଉନ୍ନୟନ ସମିତି” ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟାଇ ଧାମର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ନିହିତ ଥିବା ଅମୂଲ୍ୟ ଐତିହାସିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଧୂଳିସାଢ଼ କରି, ତହିଁରେ କୃତ୍ରିମ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରି ଚାଲି ଅଛନ୍ତି । ଯାହାହେଉ ଉକ୍ତ ସମିତି ବେଦବ୍ୟାସରେ ବାହିକ ଭଗବତ୍ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବ-ପର୍ବାଣୀରେ ବ୍ୟାସଧାମକୁ ମୁଖରିତ କରି, ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ ଦିଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଅଛି ।

ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପରମ ସେବକ ମହର୍ଷି କୃଷ୍ଣ ଦ୍ଵୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବ ଉତ୍କଳର ବେଦବ୍ୟାସ ଧାମ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବିଲୀନ କୋଇଲି ନଦୀ ପଠାରେ (ଯମୁନା ପଠା) ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରି ଉତ୍କଳ ତଥା ବିଶ୍ଵକୁ ମହାୟାନ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ବେଦ ବିଭାଜକ ରୂପେ ଅଠାଭଣ୍ଡ ହଜାର ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ବେଦର ନିଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରି; ବିଶ୍ଵକୁ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନରେ ଆଲୋକିତ କରିଅଛନ୍ତି । ମହର୍ଷି କୃଷ୍ଣଦ୍ଵୈପାୟନ ବ୍ୟାସଦେବ ଅଷ୍ଟାଦଶ ମହାପୁରାଣ ଯଥା, ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶିବ, ଭାଗବତ, ପଦ୍ମ, ନାରଦ, ମାର୍କଣ୍ଡେୟ, ଅଗ୍ନି, ଭବିଷ୍ୟ, ବ୍ରହ୍ମବୈବର୍ତ୍ତ, ଲିଙ୍ଗ, ବରାହ, ଷ୍ଟନ୍ଦ, ବାମନ, କୂର୍ମ, ମତ୍ସ୍ୟ, ଗରୁଡ଼ ଓ ବ୍ରହ୍ମାଣ ଆଦି ପୁରାଣର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ପଞ୍ଚମ ବେଦ, ଅଷ୍ଟାଦଶ ପର୍ବ ସମନ୍ୱିତ ସୁବୃହତ ମହାଭାରତ ରଚନା କରି ଭଗବାନଙ୍କ ସମାପରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବା ପ୍ରବାଦ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ ।

“ରୂପଂ ରୂପ-ବିବର୍ତ୍ତିତସ୍ୟ ଭବତୋ ଧ୍ୟାନେନ୍ ଯତ୍ କଳ୍ପିତଂ

ସ୍ଵତ୍ୟା ନିର୍ବଚନୀୟତାଞ୍ଜନଗୁରୋ ଦୂରୀକୃତା ଯତ୍ନମୟା ।

ବ୍ୟାପିତୁଞ୍ଚ ବିନାଶିତଂ ଭଗବତୋ ଯତ୍ତର୍ଥ ଯାତ୍ରାଦିନା

କ୍ଷତବ୍ୟଂ ଜଗଦୀଶ ତଦ୍‌ବିକଳତା ଦୋଷତ୍ରୟଂ ମତ୍ କୃତମ ॥

ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଭଗବନ୍, ତୁମେ ରୂପ ବିବର୍ତ୍ତିତ, କିନ୍ତୁ ଧ୍ୟାନ ଦ୍ଵାରା ମୁଁ ତୁମର ରୂପ କଳ୍ପନା କରିଅଛି । ତୁମେ ଅଞ୍ଜନ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଅଧିପତି ଓ ବାକ୍ୟରେ ଅତୀତ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସ୍ମୃତି ଦ୍ଵାରା ତୁମର ଅନିର୍ବଚନୀୟତା ନଷ୍ଟ କରିଅଛି । ତୁମେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ, କିନ୍ତୁ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରାଦି ବର୍ଣ୍ଣନାକରି ମୁଁ ତୁମର ସର୍ବବ୍ୟାପିତ୍ୱ ନଷ୍ଟ କରିଅଛି । ଅତଏବ ହେ ଜଗଦିଶ ମୋର ଏହି ବିକଳତା ଜନିତ ତ୍ରିବିଧ ଅପରାଧ କ୍ଷମାକର ।

॥ ଚରିତ ଚିନ୍ତାମଣି ॥

ପୁରାତନ ବଂଶବନ ଖଳେ କରିଲେ ଗୋପନ
 ହୃତନ ଗୋଷାଳା ଗୋଟି ଗଢ଼ି ତା'ପରେ ।
 ତବ ସ୍ମୃତି ହୁଛକରି ବିର ଗର୍ବ ଚିତ୍ତେ ଭରି
 ରହିଛନ୍ତି ଦର୍ପଭରେ ଦେଖ ନେତ୍ରରେ ।
 ବାହ୍ୟ ଧର୍ମ ନୀତିର ନାଟ;
 ଦେଖାଇ ହରତି ଯଶ ଭିଆଇ କୃତ । ୪।
 ବେଦବ୍ୟାସ ପୁଣ୍ୟଧାମ ପୂର୍ବ ଯଶ ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ
 ସଂସ୍କାରେ ହୃତନ ବେଶ କରି ଧାରଣ ।
 କୃତ୍ରିମ ଯଶ ଆନନ୍ଦ ଦେଇ କରେ ନିରାନ୍ତର
 ଅନୁଭବୀ ଅନୁଭବେ ଲଭଇ ଜ୍ଞାନ ।
 ଭକ୍ତ “ସୋମନାଥ” (୧) ଦର୍ଶନ;
 କରି ପୁଲ୍ଲକିତ ହୁଏ ଗୋକୁଳ ମନ । ୫।
 ବିଷମ ଏ କଳିକାଳ ସତ୍ୟ ନାମରେ କନ୍ଦଳ
 ଲଗାଇ କରୁଛି ଖେଳ ହେ ବ୍ୟାସଦେବ ।
 ସତ୍ୟ କଷ୍ଟ ଉଦ୍ଧରି ଜ୍ଞାନ ଆଲୋକ ବିତରି
 କଳୁଷ ହରଣ କରି ସବୁ ବିଭବ ।
 ବରଧନେ ଧାରା ବିଷାଦ ;
 ଫେଡ଼ି ଜଗତରେ ସ୍ଥାପ ପରମପଦ । ୬।

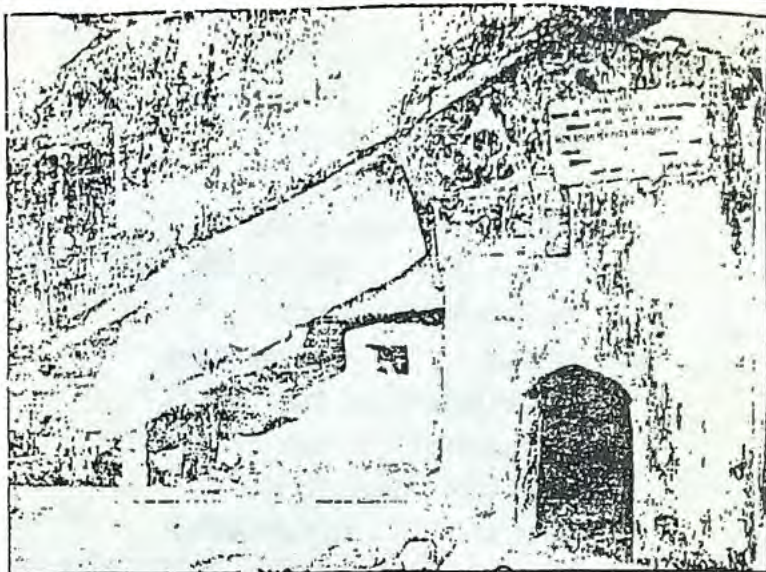
ଉପସଂହାର - ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ପଦଟୀକା :

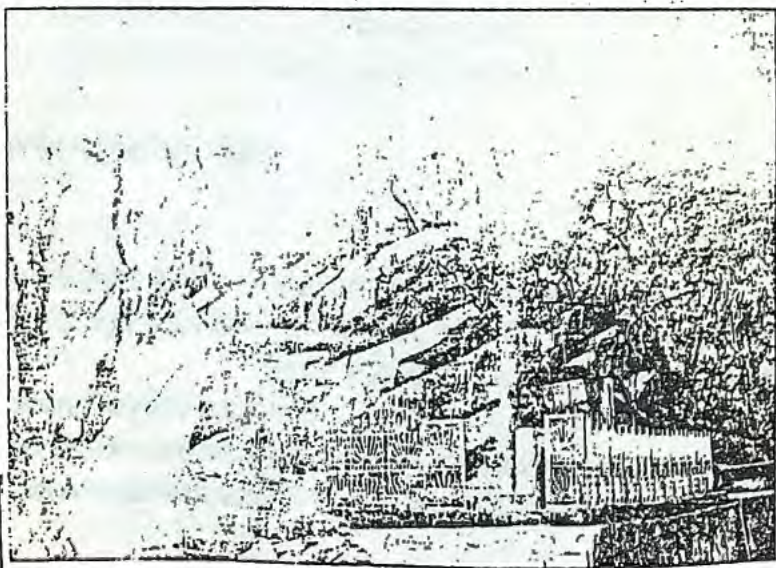
“ସୋମନାଥ” (୧) : ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ସିଂହ ବେଦବ୍ୟାସ ସନ୍ନିକଟ ବ୍ରାହ୍ମଣୀତରଞ୍ଜ
 ନଦୀତୋଳା ଗ୍ରାମରେ ବାସ କରି ଅଛନ୍ତି। ସୋମନାଥ ସିଂହ ଏକଦା ରାତ୍ରର ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରହରରେ
 ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କ କଠଉ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥିବା ବିଷୟ ଲେକକଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ।

ସୋମନାଥ ସିଂହଙ୍କ ପିତା ସ୍ୱର୍ଗତ ସୋହନ ସିଂହ ବେଦବ୍ୟାସର ବ୍ୟାସକୃଷ୍ଣ ଶିଳାଉପରେ
 ଉପବିଷ୍ଟ ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ଦର୍ଶନ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ସୋମନାଥଙ୍କ ପ୍ରବଚ୍ଚ ବ୍ୟାସମୁନି ଦର୍ଶନ
 ଗାଥା ହିନ୍ଦୀ ବିବରଣୀଟି ନାଗରା ପୁସ୍ତକର ପୃଷ୍ଠା ୨୧୭ - ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

*** ସମାପ୍ତ ***

ବ୍ୟାସଗୁମ୍ଫାର ଅପର ଅଂଶ ଚିତ୍ର

ଉତ୍କଳର ଉପରୋକ୍ତ ବୈଦବ୍ୟାସର ବ୍ୟାସଗୁମ୍ଫା ସତ୍ୟବତୀ ଗୁମ୍ଫା ନାମରେ ଜଣିତ ଥିବା
ବନଶ୍ରୁତିରୁ ଶୁଣାଯାଏ । “ନାଗରା” (ପୃଷ୍ଠା - ୨୩୧)